

ИЗ
СЛОВОТО
НА УЧИТЕЛЯ
БЕИНСА ДУНО

ДОБРОДЕТЕЛИ

Библиотека
СВЕТЛИНА В ПЪТЯ

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
ПЕТЪР ДЪНОВ
БЕИНСА ДУНО

ДОБРОДЕТЕЛИ

София
2023

© Съставители: Трендафилка Балдевска,
Ангел Ст. Кермедчиев
Редактор: Стела Рускова

ПРЕДГОВОР

Стъпалата, по които човек трябва да достигне съвършенство, са придобиване на добри качества в действие – добродетели.

Добродетелите отличават човека от животните.

Съдържанието на човек – това са неговите добродетели, дарби и способности. Те са вътре в човека. Никой на никого не може да подари тези „живи скъпоценни камъни“. Всеки сам трябва да полага усилия, за да може да ги развива, да ги разширява. Животът е първото условие за тяхното развитие. Всяко освобождаване от едно лошо качество е придобиване на една добродетел. Малките добродетели се сумират и проявяват като големи.

„Страданията и радостите на тялото образуват най-простия материал, от който сърцето съгражда своите добродетели. И тъй, най-първо имате страданията на тялото. Техните качества се разглеждат от сърцето, което отпосле ги превръща в добродетели. Те са значи материалът, върху който сърцето ще работи. Добродетелите пък стават градиво за Духа, за да създаде Той своите велики мисли. Всичко това е свързано едно с друго. Не страдате ли и не се ли радвате, сърцето не може да създава добродетели. Нямате ли добродетели, вашият дух не може да прояви своята мощна сила. Ще бъдете смели и решителни, да изнесете тия страдания по един най-естествен начин“. 76.10-98

„Схемата на сегашния ви план на живот седи в добродетелта, която ще се прояви чрез вашия физически живот –

вашето тяло. Последното ще развие всички сили, всички елементи, всички възможности, които ще дадат форма на човешкия дух, форма на неговите прояви – добродетелта. И тъй, добродетелта представя Земята в нейното твърдо състояние. В Духовния свят под *твърдо състояние* се подразбира всякога резултатът, добрите последствия.“ 116-113

Всеки човек се познава по изявените добродетели, дарби и способности. Чрез тях той се изявява в този свят.

Величието на човека се мери с притежаваните от него добродетели.

Всяка добродетел първо носи здраве, след това действа на мислите и чувствата в положителна насока.

Работете върху своите добродетели, дарби и способности, за да растете и да се развивате!

Настоящата книга е съставена от цитати,
извадени от беседите на
УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР К. ДЪНОВ - БЕИНСА ДУНО,
който се роди, живя и работи в България (1864 - 1944).
След всеки цитат има сигнатура, която показва от
кое томче и от коя страница е взет цитатът.

СЪДЪРЖАНИЕ

ДОБРОДЕТЕЛИ	8
КАКВО Е ДОБРОДЕТЕЛ	8
НЕОБХОДИМОСТ ОТ ДОБРОДЕТЕЛИ	9
ДОБРОДЕТЕЛИТЕ И ЖИВОТЪТ	10
КАЧЕСТВА НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ	10
ПРИДОБИВАНЕ НА ДОБРОДЕТЕЛИ	11
ПОСТЕПЕННО ПОСТИГАНЕ	13
ПРИЛАГАНЕ НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ	14
ИЗПИТВАНЕ НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ	15
ПРОМЯНА В ДОБРОДЕТЕЛИТЕ	15
ДОБРОДЕТЕЛЕН ЧОВЕК	15
БЕЛЕЗИ	17
ДОБРОДЕТЕЛИТЕ	18
НЯКОИ ДОБРОДЕТЕЛИ	20
Авторитетен	20
Активен	20
Безкористен	22
Безстрашен	23
Безсмъртен	23
Благ	24
Благодарен	24
Благороден	27
Благоразумен	30
Благосклонен	30
Богат	31
Богоугоден	32
Братолюбив	32
Буден	32
Бърз	33
Вдъхновен	35
Взискателен	36
Велик	36
Великодушен	37
Весел	38

Верен.....	38
Виден	39
Внимателен	39
Волев.....	40
Войнствен.....	42
Вслушващ	42
Въздържан.....	42
Възпитан	44
Възпитаващ.....	45
Възприемчив	47
С въображение	48
С вътрешен мир	48
Вярващ.....	49
Герой.....	50
Гениален.....	52
Говорещ	55
Горделив.....	55
Господар	57
Готов.....	58
Даровит	58
Девствен	59
Деликатен.....	59
Деятелен	59
Дисциплиниран	60
Доблестен.....	60
Добър	60
Доброто	60
Доброта.....	61
Добър човек	61
Качества на добрия човек.....	64
Добрият за другите.....	65
Развитие на доброто	66
Прояви	66
Да бъдем добри	68
Проверка за доброто	68
Добродетелен	69

Доверчив.....	69
Доволен.....	69
Досетлив.....	71
Достоен.....	71
Дружелюбен.....	72
Духовен.....	73
Енергичен.....	75
Естествен.....	76
Жертвен.....	76
Жизнен.....	79
Жизнерадостен.....	80
Заслужил.....	80
Знаещ.....	80
Знаменит.....	80
Идеален.....	81
Идеалист.....	81
Идеен.....	83
С идеал.....	84
Избран.....	85
Издръжлив.....	86
Изобретателен.....	86
Изпълнителен.....	86
Икономичен.....	87
Импулсивен.....	87
Интелигентен.....	87
Интуитивен.....	88
Искрен.....	89
Истинолюбив.....	90
Истински.....	91
Истински човек.....	91
Красноречив.....	92
Контролиращ се.....	92
Концентриран.....	93
Красив.....	93
Кротък.....	98
Любезен.....	100

Любещ.....	100
Магнетичен.....	101
Майстор	102
Мек.....	102
Мечтател.....	104
Мил.....	105
Милосърден	105
Миролюбив.....	108
Миротворец.....	109
Мислещ.....	109
Млад.....	110
Морален.....	112
Мощен	113
Музикален.....	113
Мъдър	114
Мълчалив.....	115
Набожен.....	116
Напреднал.....	117
Настойчив	117
Независим.....	117
Нежен	117
Необикновен.....	117
Нов човек.....	117
Обичащ.....	118
Облечен.....	119
С обноски	119
Образец.....	119
Оптимист.....	120
Особен.....	120
Отзивчив.....	120
Отстъпчив	121
Пестелив.....	121
Полезен.....	121
Положителен.....	121
Помагаш.....	122
Посветен.....	123

Послушен	123
Постоянен	124
Почитащ	124
Прав	125
Праведен	125
Правещ	128
Практичен	129
Предпазлив	129
Предчувстващ	129
Преодоляващ	129
Придобиващ	129
Прилагащ	130
Прилежен	131
Примиряващ	134
Приспособяващ	135
Пробуден	135
Прощаващ	136
Първо място	137
Работлив	138
Равновесен	139
Радостен	139
Разбиращ	139
Развиващ	140
Разположен	140
Разсъдлив	140
Разумен	141
Растящ	142
Религиозен	144
Самовладеещ се	145
Самообладан	145
Самовъзпитан	149
Самонаблюдаващ	150
Самоотречен	150
Самостоятелен	152
Самоуверен	152
Самоуважаващ се	153

Свеж	153
Светия.....	153
Свободен	158
Свободомислещ.....	161
Сериозен.....	162
Силен	162
Скромен	165
Славен	166
Служещ	166
Смел	168
Смирен	169
Смаляващ се.....	172
Снизходителен.....	172
Спокоен.....	173
Способен	173
Справедлив.....	173
Срамлив	177
Стабилен.....	177
Съвестен	177
Съвършен	178
Създаващ	180
Съзнателен	180
Съобразителен	182
Сърдечен	182
Съсредоточен	183
Съчувстващ.....	183
Талантлив.....	183
Творец	185
Твърд.....	185
Толерантен	188
Точен.....	188
Тих	189
Трудолюбив.....	189
Търпелив	189
С убеждения.....	193
Уважаван.....	193

Уважаващ.....	194
Уверен.....	195
Умен	195
Упорит	196
Управляващ.....	197
Уравновесен	197
Услужлив	198
Усмехнат.....	198
Успяващ.....	199
Устойчив.....	200
Учен	201
Учтив	202
Философ	203
Хармоничен.....	204
С характер.....	204
Хладнокръвен	205
Цар	206
Целомъдрен.....	206
Ценен	207
Честен.....	207
Честолюбив	210
Чист	210
Чистосърдечен.....	211
Човек.....	212
Човечен.....	212
Човек на новото	212
Чувствителен	213
Щастлив	214
Щедър	216
Юнак	217
Ясновидец.....	217
ДАРБИ.....	219
ПРИДОБИВАНЕ НА ДАРБИТЕ	220
РАЗВИВАНЕ НА ДАРБИТЕ	222
ПРОЯВИ НА ДАРБИТЕ	225
ПОЗНАВАНЕ НА ДАРБИТЕ	226

ВРЪЗКА.....	227
ИЗКУШЕНИЯ.....	228
СПОСОБНОСТИ.....	229
РАЗВИВАНЕ НА СПОСОБНОСТИТЕ.....	230
БИБЛИОГРАФИЯ.....	233

**Всички добродетели представят пътя,
през който човешката душа
трябва да мине.**

76.8 - 37

ДОБРОДЕТЕЛИ

Когато видя светлината в човека и измеря нейната сила, тогава казвам, че съм открил нещо добро в него. Това са неговите добродетели. 67-196

Щом си натоварен с всички добродетели, чудеса ще стават с тебе. 136-262

Когато видите у човека една хубава черта, тя ви привлича. 125-88

Само положителните качества повдигат човека. 130-61

КАКВО Е ДОБРОДЕТЕЛ?

Под думата *добродетел* се разбира Божественото в човека. 132-48

Те са облекло на човешката душа. 145-309

Добродетелите са дреха на човешкото сърце. 145-317

Искате ли да се развивате, пазете дрехата на вашите добродетели. 145-317

Когато Христос казва: „Аз съм Пътят“, подразбира се: „Аз съм добродетелта, Пътят, по който може да ходите в безопасност“. 116-120

Без добродетел движение не може да съществува.

Всяко движение е израз на Доброто. 136-76

Когато Любовта слиза на физическия свят, тя се превръща в добродетел. 79-108

Човек се отличава от животните по своите живи скъпоценни камъни – по своите добродетели. 142-51

Всички добродетели са Божествени качества. 90-91

Добродетелите – това е един велик капитан, около който почват да циркулират великите сили вътре в природата. 8-146

На всички отрицателни сили в природата отговарят положителни сили, т.е. добродетели и дарби. Това е закон, който трябва да знаете. 83-175

Всяка добродетел има свой специфичен тон и цвят. Когато минавате покрай някой добър човек, от него излиза хармонична музика. 13-79

НЕОБХОДИМОСТ ОТ ДОБРОДЕТЕЛИ

Както плодните дървета са необходими за човешкия живот, така и човешките добродетели са необходими за ангелите, защото чрез тях се хранят. 5-267

Някой иска да стане богат, учен, силен. Сами по себе си тия качества са нули, с които не може да се постигне нищо. Добродетелта представлява единицата в живота. Следователно, ако към единицата прибавите последователно една, две и повече нули, те вече се осмислят. За пример искате да станете богат. Прибавете нулата към единицата и ще получите числото 10. Ако искате да станете учен, ще прибавите втора нула и ще получите числото 100. Искате ли да станете силен, ще прибавите още една нула, ще получите числото 1000. Обаче, ако изтриете единицата, нулите отново се обезсмислят и обезценяват. Добродетелта като единица е единствената величина, която дава цена на нулите. Много обещания са дадени на човека, но едно му е нужно – единицата, т.е. добродетелта. Ако човек не разполага с единицата, с която започва всяка работа, нулите губят цената си. 87-80

Човек трябва да има съдържание – неговите добродетели. 91-264

Онази естествена сила вътре в човека, която може да го направи мощен, то е тази именно сила – силата на неговите добродетели. 8-146

ДОБРОДЕТЕЛИТЕ И ЖИВОТА

Що е животът? Изкуство за придобиване на добродетели и да знаем как да се кичим с тях. 29-241

Това, с което човек трябва да започва живота, са неговите добродетели. 142-44

Живот без добродетели е подобен на градина без цветя, на дървета без плод. 136-39

Млади и стари - всички трябва да поставите добродетелта като основа на живота си. 87-86

Истинският метод, чрез който можете да задържите равновесие в живота си, са добродетелите. 48-85

КАЧЕСТВА НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ

Всяка добродетел има 35 милиона форми. Всяка форма, съчетана с друга, образува нови форми. 27-303

Всяка добродетел има определен цвят, както и свой определен тон. 13-79

При добродетелите работят следните закони: всяка добродетел расте, не се умножава, а в растенето има единство, целокупност между частите. 0-21.2.88

Човек трябва да има такива добродетели, които никога да не губят цената си. 145-90

Истинска добродетел е тази, с която човек може да си служи всякога. 59-5

Голямата добродетел не може да се побере във вас. 43.29-72

Най-малката добродетел в света всякога образува хармония между всички хора. 43.29-72

Нашият живот може да бъде съдържателен само при знанието на малките добродетели. 43.29-71

Моята добродетел е за мене; за тебе е нужна друга добродетел. Твоето добро може да произведе известни сили, с които ти сам ще помагаш на хората. Даровитият, силният човек може да ти послужи, но той не може да ти

даде назаем своята дарба, своята сила, своята способност.
Ти трябва да развиеш своите способности. 102-91

ПРИДОБИВАНЕ НА ДОБРОДЕТЕЛИ

Вложи добродетелта отвътре, а после отвън. 113-136

За развитието на една добродетел се изискват работа, грижи, вътрешни усилия. 13-155

Вие трябва да работите върху своите добродетели, да ги развивате. Те се намират в зародишно състояние в душата ви, но трябва да им дадете условия да се развиват. 61-46

Ученикът трябва да работи усилено за развиване на своите добродетели. Той никога не трябва да мисли, че Господ ще насади наготово всички добродетели в него. Бог е вложил всичко добро в душата на човека, на когото предстои да полива, да разработва и грижливо да отглежда посадените от Бога семена. 46-129

От всички се иска да изучавате великата наука на живота. Тя се заключава в придобиване на малки добродетели, които като малки нишки се оплитат в едно цяло. Малките добродетели трябва всеки ден да се прилагат към живота, за да се образуват от тях великите добродетели. 36-141

Човек трябва да знае пътя, по който да придобива добродетели. 35-336

Истинските добродетели идат отвътре, а условията за развитието им са външни. Първото условие за развитието на добродетелите е животът. 35-327

Развитието на добродетелите зависи от устройството на задната част на мозъка. 37-18

Работете върху онези добродетели, които Бог е вложил във вас още от създаването ви. Как ще намерите изгубеното? Чрез търпение и любов. Да направиш това, което Божественото изисква, значи да превърнеш обикновения камък в скъпоценен. 0-1.12.87

Всеки неразрешен въпрос е във връзка с освобождението на човека от един недъг и с придобиването от него на една добродетел. 134-51

Всяка добродетел, която човек е изработил в себе си, се е подхранвала с години наред. 70-22

Добродетелите се развиват в закона на прилежанието. 83-54

Всяко растение, всеки плод, с които човек се занимава, внасят в него свои качества. 145-104

Щом изучавате добродетелите на хората и ги държите в съзнанието си, вие принасяте полза и на тях, и на себе си. Всяка добродетел, с която дохождате в съприкосновение, ви придава част от своите блага. 142-17

Работете върху себе си съзнателно, всеки ден да придобивате по нещо. Ако имате известно качество, приложете първо него, като го разпределите навсякъде. Някой казва, че любовта му е много развита, че има много любов. Тогава нека разпредели любовта си на вадички, да полива цялата градина. 82-233

В развитието си човек трябва да придобие едно основно качество. Във всяка възраст има качества, които трябва да се придобият. 42.11-24

Какво трябва да прави човек, за да даде възможност на личността на добродетелите да се прояви в него? Той трябва да постави за основа на живота си трите главни стълба: стълбът на Любовта, стълбът на Мъдростта и стълбът на Истината. Върху тези три стълба той ще съгради личността на добродетелите – великото благо на неговия живот. 142-86

Където е добродетелта и Мъдростта, там и Любовта се проявява. 136-79

Насаждайте в тялото си, в ума си и в сърцето си семена на Доброто, от плодовете на които се раждат великите добродетели. 88-34

ПОСТЕПЕННО ПОСТИГАНЕ

Когато някоя добродетел у човека е слабо проявена, това показва, че тя е още в своето начало; тази добродетел ще се разгори и засили постепенно. 46-20

Светлината е съставена от 12 вида материя, необходима за създаване на човешките добродетели. За пример – който иска да бъде милостив, той трябва да извлече от светлината точно тази материя, която е необходима за съграждане на милосърдието. За съграждане на известна добродетел се изисква и съответна материя. Това може да постигне само онзи, който разбира законите на светлината. 16-32

Сърдечните материали са едни, умствените – други, но разумният човек, който разбира законите на природата, изважда и едните, и другите от светлината. 16-32

Реализирането на дадена добродетел е свързано с големи мъчности. Всяка добродетел представлява един организъм, който постепенно расте и се развива. Да родиш една добродетел, т.е. да я проявиш, това показва, че връзката между човешката душа и Бога е правилна. Също така и връзката между мислите, чувствата и действията на човек са правилни. 79-99

Как се придобиват добродетели? За да придобие някаква добродетел, човек трябва да мисли, да чувства и да постъпва правилно. Това подразбира човек да върви по пътищата, които Бог е начертал. 54-104

Дишането е първото условие, което придава на човека известни добродетели. 62-213

Ако мислите, че в този живот трябва да придобиете всички качества на характера си, вашата работа е свършена. Невъзможно е в един живот да придобиете всичко. 49-113

Не се наемайте да постигнете изведнаж всичките добродетели. Достатъчно е всяка година да придобивате по една добродетел. Ако всяка година придобивате по

една добродетел, в 25 години ще придобиете 25 добродетели, а човек с 25 добродетели е йога вече. Стане ли човек йога, достатъчно е само да вдигне ръката си и Живата природа ще му отговори. 45-72

Едно е нужно обаче – да знае законите и условията, при които може да развие своите добродетели и способности. 88-142

На човек се препоръчва да започне първо с най-силната си способност, или добродетел, за да предизвика движение в себе си. Ако в някой човек Вярата е най-силна, той трябва да започне с нея. Ако в друг някой Надеждата или Любовта е най-силна, той трябва да започне с тях – с Надеждата или с Любовта в себе си. 54-103

ПРИЛАГАНЕ НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ

Да изучиш една добродетел и да я приложиш – това е голямо изкуство. 27-303

Вие трябва да изучавате силата на добродетелите, да знаете как и къде да ги прилагате. 59-200

Човек проявява най-големите си добродетели при най-големи скърби. Когато забогатее и стане щастлив, тогава той проявява най-малките си добродетели. 12-159

Наистина, не е лесно да се живее според дадените добродетели. 108-151

Какво ще ни принесе реализирането на една добродетел? Ще бъдете здрави. Всяка добродетел, която може да се реализира, допринася за здравето на човека. Всяка добродетел, която може да се реализира, първо подобрява здравето на човека. След това се отразява на мисълта и човек започва да мисли право. Най-после се отразява на сърцето – човек изпитва приятно чувство и разположение. 88-127

Когато Христос дойде на Земята, ще научи хората на ония правила и методи, чрез които може да се пазят

от потъване в гъстата материя на ада. Затова са нужни добродетелите. Чрез тях хората ще устоят на огъня на ада. 27-29

ИЗПИТВАНЕ НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ

Всички добродетели се изпитват чрез Любовта. 142-16

Мислиш, че имаш някаква добродетел. Веднага те подлагат на изкушение, да видят ще издържиш ли изпита си. Ако не издържиш, това показва, че добродетелта ти е слаба, трябва да се усилва още. 102-82

Няма да мине много време и Господ ще изпрати комисия, да види доколко сте силни в добродетелите, ще провери доколко сте усвоили Божествената правда, милосърдието, доколко сте щедри и доколко сте изучили закона на пожертването. Няма да има човек на Земята, малък или голям, който да не бъде подложен на изпит. 116-40

ПРОМЯНА В ДОБРОДЕТЕЛИТЕ

Стане ли някаква промяна в една от добродетелите на човека, трябва да стане промяна и в останалите добродетели.

Когато човек изгуби или занемари една своя добродетел, едновременно с нея той изгубва или занемарява онзи уд, който е в услуга на тази добродетел. 137-11

ДОБРОДЕТЕЛЕН ЧОВЕК

Хората се познават по добродетелите си. 13-79

Защо едни хора имат постижения, а други нямат? Защо едни са щастливи, други – нещастни? Защо едни са умни, други глупави? Защо един е силен, а друг – учен? Първият

има сили, а вторият – знание. Все има нещо в човека, което му придава известни качества. 91-207

Защо съвременните хора днес страдат? Те нямат добродетели. 8-146

Под думата човек аз разбирам сбор от добродетели. 132-56

Всички хора имат добродетели. 145-90

Добродетелният, умният човек от нищо не може да се поквари, с нищо не може да се подкупи. 13-19

В какво се крие величието на човека? В добродетелите, които той е развил. 35-280

Само положителните качества повдигат човека. 130-61

Дойде ли човек до някоя отрицателна черта на своя характер, той, като разумно същество, трябва веднага да я замести с някоя положителна черта. 130-61

Колкото повече добродетели има човек, толкова и Любовта му ще е по-силна. 147-148

Трябва да носиш три качества в себе си: да бъдеш красив, благороден и добър. Това значи приятел, изпратен от Бога. 136-70

Във всички свои добродетели и способности човек трябва да расте и да се разширява. 48-21

Търсете добродетели у хората както търсите скъпоценни камъни в земята. Колкото по-големи добродетели намерите, толкова и вие ставате по-богати. 13-154

Ако силният, богатият, ученият, праведният са добри хора, те се радват на подобните си. Който не е добър по естество, каквито и добродетели и постижения да има, не може да се радва на добродетелите и постиженията си. Добър ли е, той се радва на своите и на чуждите постижения. Този човек наричаме ние истински добродетелен и силен. 85-244

Един човек, който вижда добродетелите на хората, той ще ги прояви. 0-3.9.87

Преди всичко човек трябва да стане добродетелен. Изгуби ли Доброто в себе си, всички други придобивки се равняват на нула. Човек трябва да постави Доброто

като единица мярка в живота си и след това може да бъде богат и учен, и силен, и щастлив. 87-86

Майката трябва да разреши въпроса на добродетелите, че като роди едно дете, да предаде на него своите добродетели. 49-55

Като се говори за добродетелите *кротост, смирение, въздържание*, тия добродетели имат отношение към Бога, а не към хората. 49-79

Важно е човек да занесе на онзи свят сърце, пълно с добродетели. 145-119

Понеже на Земята няма закон за Доброто, за Истината, за Любовта, който прояви една от тези добродетели, пращат го Горе, в Разумния свят да го възнаградят. Тази е причината, дето светиите и праведните хора живеят Горе, във Висшите светове. 35-385

БЕЛЕЗИ

Няма престъпление или добро, което човек е направил и за което Природата да не е турила отпечатък върху неговото тяло. Тя отбелязва всички престъпления – индивидуални, семейни, обществени, народни и общочовешки. По същия начин тя отбелязва и добродетелите. 145-94

Човек трябва да знае мястото на всички добродетели в себе си. 145-279

Всички добродетели имат специфични линии, по които се познават. Тия линии съществуват на три места в човека: на главата, на лицето и на ръката. 145-285

Ако едно качество или една характерна черта в човека е действителна, тя трябва да има признаци на три места: на главата, на лицето и на ръката. Ако този признак е на трите места, отношението е 3:3. Значи това качество е абсолютно вярно. Ако признакът съществува на две места, а на третото отсъства, имате отношението 2:3; ако признакът е само на едно място, отношението е 1:3. В последните два случая

нямате Абсолютната истина, но относителна. За да вадите прави заключения, всяко явление трябва да се разглежда едновременно в трите свята. 74-110

По лицето ви може да се определи и добродетелта ви, тя е поставена отгоре на устата ви. 100-227

В един и същ момент на едно лице ние не можем да намерим изразени всички добродетели. 13-51

Краката представляват добродетелите на човека. 36-108

Вашите добродетели винаги съответстват на вашето вътрешно състояние. 5-47

ДОБРОДЕТЕЛИТЕ

Пътят за придобиване на щастие е добродетелта. 142-254

За да влезе в Рая, човек трябва да притежава такива качества, които могат да го допуснат вътре. Всяка душа трябва да бъде облечена с дрехи, съответни на нейното развитие, но всяка дреха трябва да носи качества на някои добродетели, а именно: кротост, благоухание, чистота и т.н. 51-138

Човек трябва да знае, че е дошъл в света с известна мисия, която нито трябва да подценява, нито да надценява. За да изпълни мисията си добре, човек трябва да бъде умен, добър и смел. 144-193

Важно е човек да бъде добър, умен и справедлив. Ако притежава тези качества, човек може да превърне и ада в Рай. 147-68

От човека се иска първо честност, после добродетелност, а най-после – интелигентност и разумност. 130-135

Вярата, Надеждата и Любовта – това са три добродетели, основа на целокупния живот. 88-23

Любов и *благост* са две велики добродетели за повдигане на човешката душа. В разбирането и прилагането на тях велики добродетели е силата на вашата душа. 75.1-74

Казвам: ще любиш, ще обичаш Истината, ще бъдеш мъдър, ще бъдеш добродетелен, справедлив, щедър, сниз-

ходителен. Ще се самопожертваш за другите. 122-34

Вяра без добродетели нищо не струва. Знание без добродетели, нищо не струва. Доброто осмисля всичко – и знание и сила, и богатство. 87-86

Изучавайте живота във всички живи същества – в човека, в коня, в овцата, във вола – и подражайте на добрите им черти. Бъдете търпеливи като вола – да ви впрягат и да мълчите; бъдете пожертвователни като овцата – да взимат млякото, вълната ви и да не роптаете; бъдете като коня, всеки момент готови за работа – да ви яздят, да ви впрягат в кола и т.н.

Човек трябва да има благородството на англичанина, щедростта на американеца, изящното изкуство на обхода на французина, постоянството на германеца, издръжливостта на китаеца, съобразителността на японеца и великодушното на славянина. Тези качества трябва да легнат в основата на всеки индивид, на всяка душа. 138-30

Желая ви да бъдете твърди и устойчиви като камъка, подвижни като водата, услужливи като въздуха и благотворителни като светлината. Желая ви да придобиете твърдостта и лъчепречупването на диаманта, подвижността и чистотата на водата от планинските извори, чистотата и свежестта на въздуха по високите места и благотворителността на светлината, която сляза от небесните пространства. 143-64

Качествата на новия човек са правда, истина и святост. 27-285

Хората са разбрали, че нито само с учение, нито само с добро, нито само с разумност може да се върши работа. Според закона на Божията Любов всички добродетели трябва да се съединят в едно. 134-22

Любовта е вътрешна сила, която синтезира всички неща. 134-22

НЯКОИ ДОБРОДЕТЕЛИ

АВТОРИТЕТЕН

Всеки човек има някакъв авторитет, пред който се покланя. Религиозните спират вниманието си ту върху някой брат, ту върху някоя сестра – считат ги за авторитети. Те казват: „Този е напреднал духовно“, трупат се около напредналите, искат да чуят нещо от тях. Как познавате кой човек е авторитетен? Ако става въпрос за чешмата, лесно се проверява нейният авторитет. Турете стомната си под чучура и вижте за колко време ще се напълни. Ако една чешма пълни стомната ви за половин час, авторитетът ѝ е със стойност равна на половин час. Ако се пълни за 15 минути, авторитетът ѝ е със стойност 15 минути. Ако се пълни за 5 минути, авторитетът ѝ е със стойност 5 минути. Друга чешма пълни стомната ви за пет секунди. При коя чешма ще отидете? При последната. Значи последната чешма е най-авторитетна. 86-349

Хората изпадат много лесно в робство. Срещнат ли някой човек, който знае малко повече от тях, те казват: „Този е голям авторитет“. Никакъв авторитет не е той. Един авторитет има в света – този авторитет е Бог. 133-207

Който работи за Господа, няма защо да се стреми да бъде авторитетен. Всеки трябва да бъде авторитетен за себе си. 86-350

АКТИВЕН

Във всяка проява трябва да има активност – ако не във физическия свят, поне в умствения; ако не в ума, тя трябва да бъде в сърцето. 4-153

Всички хора искат да бъдат свободни. Да бъдат свободни подразбира да бъдат активни. Да бъдеш активен подразбира да знаеш посоката на своето движение. И наистина, човек трябва да бъде активен, но във възходяща и положителна насока. 76.9-43

Когато някое същество се обезсолее чрез греха, т.е.

неговите мисли не са вече тъй активни, чувствата му стават слаби, действията му – също, необходима е за него киселина, за да събуди всяко действие. Следователно Духът в своето първично проявление влага киселина, т.е. най-първо събужда активността във всички същества и ония, които разбират закона, ще проявят своята активност, а които не го разбират, ще се гневят. Причината, която възбужда човека към деятелност, е Духът, който иска да се прояви. 120-265

Казвам: когато природата ни дава изобилно своята енергия, тя изисква от нас да бъдем активни, бързи, за да оползотворим всичката ѝ енергия. 76.9-43

Човек трябва да бъде активен. Активност значи работа, произвеждане в трояко направление – физическо, умствено и духовно. 4-153

Няма по-хубаво нещо от това да бъде човек нервен, т.е. активен. Най-съвършената система в човека е нервната. Следователно добре е, когато нервната система е в действие. Докато тя се проявява правилно, човек мисли, чувства и действа добре. 87-68

Активният е очарован от живота. 148-215

Всички същества, които по един или друг начин са складирали червена светлина в кръвта си, са извънредно активни и груби. 0-15.6.90

Гневът събужда активността в човека. Има случаи, когато човек трябва да разчита на себе си, за да тръгнат работите му напред. 49-86

Който съдържа повече кислород, той се отличава с голяма активност. 87-95

Ако искате да станете активни, енергични, отглеждайте червени череши. 145-100

Голямата активност и припряност, тичане, препускане, изтощава хората. 0-11.4.87

Когато човек е активен, той изразходва събраната енергия. 56-172

Не изразходвайте енергията си преждевременно, за

да бъдете активни и способни за работа през целия си живот. 86-47

Пазете се да не станете крайно активни, да развиете в себе си повече електричество, отколкото ви трябва. 38-236

Хората с валчести лица не са толкова активни, те са примирителни, дипломати – били те мъже или жени. Валчестите лица са свойствени, присъщи повече на жени, които вървят по женска линия. 4-153

Който иска да бъде активен, дееспособен, трябва да се стреми към целокупния живот. 82-5

БЕЗКОРИСТЕН

Знайте, че Любовта е единствената безкористна сила. Тя от никого нищо не иска. Който люби истински, сам се радва на Любовта си – нищо не очаква. 70-141

Користолюбието ограничава човека и създава кармични отношения между него и близките му. 56-122

Майката прегръща детето си, което е направила кумир за себе си, и мисли, че то ще я спаси. Това е користолюбие. 70-187

Всеки човек в живота си ще минава през страдания дотолкова, докато дойде до абсолютно безкористие. 130-28

Човек трябва да бъде без корист на Земята. – „Може ли да бъде това на Земята?“ Не може. Дотогава, докато ти си на Земята и имаш една нишка с нея, ти користолюбието си ще си го носиш, но казвам: користолюбието ти да бъде само с един корен. 42.11-26

Царският син, като душа, която съзнава единението си с Бога, не се нуждае от пари. Това се отнася до идейните хора, а обикновените хора нека работят както разбират. Аз не говоря за буквата на нещата. Когато извършваш някаква работа или някаква услуга идейно и ти платят за това, ти можеш да вземеш парите, но важното е, като вършиш тази работа, да нямаш в душата си, нито в ума или сърцето си някаква мисъл или някакво желание да ти платят. Върши всичко идейно и безкористно, та и когато ти плащат или

не ти плащат, да си готов, да не се смути духът ти. Идеята, безкористната работа с нищо не се изплаща. 12-85

БЕЗСТРАШЕН

Безстрашието е качество на разумния човек. 72-70

Ако човек не се страхува, той е свързан с положителните сили в пространството. 78-181

Докато не се справи с вътрешния си страх, човек не може да бъде смел и безстрашен. 83-14

Ще ви дам едно мото: *Без страх и без тъмнина, с любов и светлина!* В живота на ученика всичко трябва да става без страх и без тъмнина – в абсолютна виделина. Това е Божествено правило за ученика, което се отнася само до физическия свят, където човек трябва да бъде безстрашен. Смелост и безстрашие не е едно и също. Страхът ражда смелостта. Безстрашието е друго нещо. Котката, която е страхлива, ако я нападнеш, става смела, хвърля се върху човека, но това не е безстрашие. И хората в желанието си да се осигурят са смели, но от страх. Само ученикът на Новото учение, който съзнава, че в Бога всичко е добро, е безстрашен. Докато вярваш, че Бог е навсякъде и във всички моменти на живота е с тебе, ти си безстрашен. Поколебаеш ли се, страхът веднага дохожда. 38-37

БЕЗСМЪРТЕН

Безсмъртието ще дойде, когато хората влязат в закона на Любовта. 133-69

Живейте в Любовта, за да станат телата ви безсмъртни. 145-62

Някои от елементите на природата носят безсмъртие, което се дава на хората периодически. На всеки две хиляди години слиза на Земята по една вълна на безсмъртието. Тази вълна носи нов живот, нова култура, нова епоха. 0-28.11.86

Щом познаете Бога, в дар на това Той ще ви даде вечен живот – живот на безсмъртие. 133-69

БЛАГ

Благостта е външна проява на Бога. 86-124

В българския език най-силна и съдържателна е думата *благост*. В тази дума няма никакво раздвояване. Благостта е Божествено качество. Висока е топлината на думата *благост* – тя има 35 милиона градуса топлина. Дето мине благостта, всички противоречия се стопяват. Благостта съдържа всичко в себе си. Тя изключва всички слабости. Благият е разумен, добър и силен. Той е едновременно и господар, и слуга. Той е най-добрият, най-умният и най-силният господар и слуга. Бих желал всички да бъдете благи. 37-262

Човек може да се отнесе благо само към същество, подобно на себе си. При това благостта се проявява само чрез човек, в когото душата е изявена. 86-124

Онзи, който иска да говори за благост, той не борави с умствения свят. Благостта трябва да има нещо материално в себе си. Ти не можеш да бъдеш благ към някой човек, ако не го нахраниш, ако не го облечеш. С това започва благостта, а не с красиви думи. Благостта започва с реалното в света – с яденето, с обличането. 42.11-16

Благостта е емблема, тя показва присъствието на Божествената светлина. 122-242

Истината и благостта внасят в човека сила, мир, спокойствие. Те продължават живота. 0-13.10.88

Блага дума на устата – туй е ключът на сърцата. 194-60

БЛАГОДАРЕН

Няма по-велико нещо в живота от благодарността.

Благодарността отваря пътя на Любовта. 147-205

Няма по-велико нещо за човека от това да бъде благодарен за всичко дадено и да има импулс към работа за Великото начало в света. 86-57

В благодарността се заключава философията на живота. Да благодариш на Бога значи да просветиш ума си, да облагородиш сърцето си. 0-4.5.88

Не е въпрос да благодарите механически, но съзнателно, като превръщате горчивината в сладчина. 147-208

Благодарността трябва да влезе в човешката душа като необходимост не само за един момент, но завинаги. Герой е онзи, който всякога е благодарен. 147-195

Ако благодарността не влезе в сърцето ти, не можеш да влезеш в Царството Божие. Благодарността води към Любовта. Учете се да благодарите за всичко. 147-207

Всеки трябва да се запита благодари ли за всичко, което му е дадено. Ако всички хора благодарят за това, което Бог им е дал, те ще се разберат. 147-210

Благодарността се крепи върху три неща: доброта, разумност и справедливост. 147-210

Първото, което трябва да се развие у вас, то е благодарността за всичко, което имате. Който не е благодарен на това, което има, той сам си противодейства. 86-50

Ако благодарим за малкото добро, ще дойде голямото добро; ако благодарим за голямото добро, ще дойде още по-голямо. Ако не благодарим за малкото зло, ще дойде по-голямо зло. 93-210

Ако не благодарите за малкото, и то ще ви се отнеме. 147-208

Ако хората постоянно благодарят, много неща ще им се дадат и много тайни ще им се открият. Бъдете благодарни на всичко, за да ви се даде онова, от което душата ви се нуждае. 147-210

Който благодари за всичко, което му е дадено, е богат. Който не може да благодари и постоянно роптае, е сиромаш. 147-210

Вие пренебрегвате своите дарби и се занимавате с работи, които не ви ползват. Преди години един мой приятел съжеляваше, че пропуснал случая да стане министър.

Казах му: благодари на този случай; ако беше станал министър, след две години щеше да лежиш в затвора. 70-74

Като се събудиш, благодари на Бога, че си поспал малко и си починал. 70-47

Ще бъдеш здрав, ако дишаш правилно. Каквото приемеш от въздуха, благодари за това. Въздухът е дихание на Бога. 70-73

Да благодарим, че имаме безброй неща за ядене. 70-175

Срещне те някой човек и без да знае защо, ти направи едно добро. В миналото някога ти си направил добро на тоя човек и днес той ти благодари. 70-321

Благодарните хора са станали разумни, красиви, добри, силни, а неблагодарните – невежи, грозни, лоши и слаби. 147-223

Неблагодарността осакатява и преждевременно състарява човека, а благодарността оживява, възраства и подмладява човека. 0-15.9.91

Благодарността носи безсмъртието. Не се изисква много от човека, за да бъде безсмъртен. Щом е всякога доволен и благодарен, той е придобил вече безсмъртието. 147-200

Да бъдем благодарни! 145-112

Герой е онзи, който всякога благодари. 147-195

Всяка мисъл, всяко чувство и всяко действие в човека трябва да изразява благодарността на човека към Бога, към всички светли и възвишени същества за богатата, които ни са дадени. 74-183

Аз мисля и изпращам своята благодарност към всички онези, които работят за Божието благо! 0-4.5.88

Благодарността е еквивалентна на плащането. 86-204

Искрената благодарност и признателност на човека към природата и към Бога е плащане на получените блага. Който не благодари, който не е доволен, той плаща глоби.

– „Какво представляват глобите?“ Страдания. 86-204

Без благодарност не може да става правилна обмяна между хората на Земята и възвишените същества в Разумния свят. Благодарността е особен род лъчиста материя, която човек отправя към Разумния свят. В замяна на тази материя Разумният свят изпраща духовна светлина, която осветява пътя му. 86-205

БЛАГОРОДЕН

Сегашните хора се намират пред една мъчна задача, а именно: да се справят с жестокостта на сърцето си, да го смекчат и облагородят. 35-285

Всеки обича човека, от сърцето на когото блика благородство. 80-26

Благородството оживява човека. 80-26

Сега вече минавате през друга фаза на културата, в която трябва да развиете благородно сърце. Новата култура е култура на сърцето, което води хората към поборатимяване, към братски живот. Чрез сърцето ще се изяви Любовта. 80-26

Благороден човек може да бъде само интелигентният. 76.6-40

Кажеш ли за някого, че е благороден, с меко и топло сърце, това показва, че той има отношение към Духовния свят и се ползва от неговата топлина. 86-321

Когато един човек е правилно развит и благороден, например, той съзнава, че всички хора трябва да живеят с Любов. Какъвто и да е, той ще приложи всички условия на живота и ще съдейства за общото благо. 120-32

Виждате ли благородното в характера на другите, вие лесно ще създадете отношения помежду си. 0-5.4.88

В какво седи благородството на един народ? Защо англичаните са благородни? Защото у тях има събудено колективно съзнание. 120-40

Във всеки народ, в който е събудено туй, колективното съзнание, съзнава до известна степен, че всичко трябва да се подчини на общата цел. 120-41

Да възлюбиш себе си, т.е. Божественото начало в себе си, това значи да бъдеш умен, добър и благороден. 0-8.6.88

Благороден човек е този, който вижда и най-малките недостатъци на своето сърце и употребява енергията си за постигане на своите най-малки желаниа. 74-21

Благородството в човека е неговата мъдрост. Благородството в човека е неговата интелигентност. Благо-

родството в човека са неговата вярност, неговите добри постъпки, неговото добро сърце. Вътрешните ни и външни отношения към когото и да е трябва да бъдат правилни, абсолютно чисти. 96-21

Важно е човек да бъде благороден независимо от положението, което заема. 27-137

Ти си роден с благороден характер, но трябва да работиш върху себе си, да проявиш благородството си. 66-119

Ние трябва да бъдем толкова благородни, както във времето на Пруско-френската война. Един французин минава и вижда един германец, паднал в един трап. Французинът взема пушката му, подава я и му казва: „Отдалечи се на разстояние 200 – 300 м, аз ще те чакам, иначе трябва да те застрелям“. Един французин има толкова съзнание, че казва на неприятеля си: „Иди на страна“. Аз туй учение наричам диамантено, учение на Божествената Любов – да съзнаеш в дадения момент, че имаш един противник, да го обичаш, а не да искаш да го унищожиш. 122-52

Благородството на човека седи в това, като види баща си, майка си, брата или сестра си с млади моми или момци, красиво да трепне сърцето му и да помисли най-хубавото, най-доброто за тях. Защо трябва да мислите най-лошото? 137-90

Който може да се радва на успеха на своите другари, той е благороден човек; Да се радваш, когато си пръв между другарите си, това всеки може да направи; да се радваш, когато си последен – това е достойние само на благородното и възвишено сърце. 35-284

Сиромахът да се радва на богатия – за това се иска сила и благородство. 83-284

Мнозина минават за благородни само когато са задоволени. 83-285

Не е мъчно да вярваш в Бога, да бъдеш благороден, когато всичките ти работи вървят добре. 35-286

Колкото повече злато има човек в кръвта си, толкова по-здрав е организъмът му. Мисълта му е свежа, трезва, а чувствата – добри и благородни. 145-305

За да бъде благороден, човек трябва да бъде чист. 0-11.3.88
Красив и благороден човек е онзи, който носи Истината в себе си. 85-32

В новата култура съдят за благородството на човека по това как се проявява в най-малките неща. 47-47

Да прощаваш – само така ще се повдигнеш до степен на благородство. 0-12.11.88

Да изкарва човек прехраната си с труд – това е благородство. 74-24

Човек трябва да бъде интелигентен и благороден. Без тези сили той не може да се прояви като човек. Всяка негова постъпка трябва да изразява благородство, в което Бог да се прояви. 44-45

Днес считаме за благороден човек този, който проявява велики дела и качества. В новата култура съдят за благородството на човека по това как се проявява в най-малките неща. 47-47

За да станеш благороден, трябва да работиш върху себе си. 116-100

Има ли човек Любов към Бога, той постепенно се облагородява. Онзи, у когото това чувство е пробудено, има вътрешна мекота. Той никога не оскърява.

Дойде ли се до нормалната мярка на носа, казваме, че този човек е благороден. Значи по широчината на носа се определя благородството на човека. 130-13

В Русия преди години обвинили една бедна вдовица, майка на четири деца, в подпалване на имението на един богат чифликчия. Съдът я изпратил на заточение в Сибир за 5 години. Един млад селянин от селото, където живяла вдовицата, чул за нещастieto, което я сполетяло, и си казал: „Тази вдовица има четири малки деца. На кого ще ги остави? Аз ще отида в съда, да се представя като истинския виновник за престъплението“. Съдията помислил, че направил грешка с осъждането на вдовицата и вместо нея изпратил в Сибир младия селянин. След десетина години един умиращ извикал свещеника да се изповяда

и казал: „Преди няколко години извърших едно престъпление – запалих имението на един богат чифликчия. След това избягах, властта не успя да ме хване и вместо мене, наказаха други“. Веднага съобщили в съда, че намерили истинския престъпник. Съдията дал разпореждане да освободят селянина, но се оказало, че той се поминал. Ето един благороден характер. 27-145

Когато иска да стане благороден, да развие по-чувствително, по-отзивчиво сърце, човек трябва да изучава законите на водата. 21-25

Гледай на благородството и на светостта на човека. 27-187

БЛАГОРАЗУМЕН

Трябва да дойдем до средната линия на страха, която е линия на благоразумието. 70-221

БЛАГОСКЛОНЕН

За да бъде благосклонен, човек не трябва да прави разлика между богат и сиромаш, между учен и невежа. И богатият, и сиромашът са излезли от Бога. И ученият и невежият са излезли от Бога. Разликата между тях хора се заключава в това, че богатият и ученият са влезли в търпението, а сиромашът и невежият – в нетърпението. Ако влязат в търпението, и невежият, и сиромашът ще придобият качествата на първите двама и те ще станат благосклонни. За да бъде благосклонен, човек не трябва да се поставя при условия, които да го лишават от съществените му нужди. Трябва ли той сам да се лиши от въздух, от вода, от светлина и от храна? Като не лишава себе си, той не трябва да лишава и ближните си. Щом задоволи себе си, щом задоволи ближните си, той непременно ще бъде благосклонен. 144-6

Любовта е благосклонна. 144-6

Само след като научим тях две качества – търпението и благосклонността, ние ще научим историята на нашия живот, ще научим защо сме слезли на Земята. 3-64

БОГАТ

Ние не се нуждаем от бедни хора – богати искаме. 70-161

Богатството трябва да се впрегне на работа, за да направи хората по-добри. То трябва да служи на хората за повдигане на тяхната култура. Обаче, ако ги ожесточава, то не е на място. 113-244

Има смисъл да бъдеш богат, ако и другите хора са богати. Обаче, ако твоето богатство прави хората сиромаси, това богатство не е намясто. 91-7

В сегашния живот, за да спечелиш, трябва да ограбиш някого. 91-8

Природата разполага с грамаден бюджет – жито, царевица, ръж, ечемик, минерални, растителни богатства. Всичко това се използва от хората. Тези богатства трябва да се разпределят равномерно. 91-8

Външното богатство е условие за човека, а вътрешното – възможност. 10-306

За да се домогне до вътрешното си богатство, човек трябва да се научи да бъде доволен. 76-48

Богатите имат злато, къщи, но тяхното богатство не дава плод. 76-278

Несметни богатства се крият в човешкия ум. Несметни богатства се крият в човешкото сърце. Несметни богатства се крият в душата и духа на човека. 76-48

Богат си бил, богатството ти изчезнало. Ние не разчитаме на неща, които изчезват. Богатството ти не е било истинско. 76-294

Някои мислят, че богатият се ползва от уважението и почитта на хората заради богатството си. Това не е вярно. Ако го почитат само за богатството му, това почитание е користолюбиво. Те имат предвид да вземат нещо от него. Ако го почитат и уважават като човек, като душа, независимо от богатството му, това е друг въпрос. 10-276

Радвайте се, че сте богати, но бъдете будни. Вземете всички грижи да не дохождат вълците около вашите кошари. 76-274

Който лесно се отказва от богатството си, лесно заминава за другия свят; ако не може лесно да раздаде богатството си, мъчно умира. 76-194

Който проявява любовта си, той е богат, всичко има – хляб, пари, знание. 10-245

Когато забогатее, човек побеждава външните мъчно ии. Той има знания, затова идат вътрешните изкушения. 27-133

БОГОУГОДЕН

Важно нещо е да бъдем благоугодни на Бога! Когато говоря нещо, аз всякога имам предвид следното: мисълта ми да е вярна пред Бога! Не мислете, че аз не чувствам влиянията на хората, но си казвам: „Че хората мислят за мен криво – това не е важно. За мен е важен авторитетът на Господа, какво ще каже Господ за мене“. 96-56

БРАТОЛЮБИВ

Брат е само онзи, който в любовта си към тебе те оставя абсолютно свободен. 133-207

Онези, които се приготвяват за работници в Шестата раса, те трябва да знаят, че едно от качества на хората от тази раса е братолюбието. 45-142

В братята на Земята трябва да тече една и съща кръв, кръвта на един баща и на една майка. Като дойдем до духовния смисъл, пак трябва да съществува същият принцип – в нас трябва да прониква същият дух. Ако прониква, може да бъдем братя, но ако нямаме този принцип, ние не можем да бъдем братя. Брат и сестра не могат да не се обичат, ако в тях тече кръвта на един баща и на една майка. 42.11-28

БУДЕН

Важно е през каквито и процеси да минава човек, да запази будно съзнанието си. 85-88

За да бъде човек бодър и буден, съзнанието му всякога трябва да е будно, умът му трябва да е схватлив. Сърцето

и умът му трябва да бъдат чисти от всички странични влияния. Непременно в неговото сърце и ум не трябва да има никакви странично чувство или мисъл, която да ги владее. Щом една такава мисъл го владее, непременно той ще се поддаде на едно или друго влияние. Трябва да знаете, че съвременният свят си служи с хипнотизъм. Във всички учреждения, като започнете с военщината, съдебното ведомство, училищата – навсякъде внушението, хипнотизмът е едно от употребимите средства. Някъде се употребява в мека форма, някъде – в по-силна форма. 120-189

Дръжте съзнанието си будно, да не изпадате в изкушение. 64-133

Щом държи съзнанието си будно, човек всякога ще може справедливо да преценява погрешките си и да различава кога какво върши – добро или зло. 78-181

Човек трябва да бъде буден, да не повтаря погрешките на света. Сегашният свят е пълен с погрешки. 145-232

Когато човек не може да издържи на известни трептения, заспива; когато може да издържи, той е буден. 145-62

Всяко учение, което приспива хората, е вино; всяко учение, което пробужда хората, е вода. Пиенето на вино води към заспиване; пиенето на вода събужда човека и развива в него желание за работа и учение. 145-182

Ще се стараете да влезете във връзка с всички ваши братя, на които съзнанието е пробудено. Щом съзнанието на човека, до когото изпращате мисълта, е будно, той е веднага в съобщение с вас. Място и пространство няма за пробудените души – съобщението става моментално. 120-304

БЪРЗ

Природата не търпи бързите процеси. В бързите процеси всякога стават погрешки. Често младите бързат да изживеят всичко. Те казват: „Да изживеем всичко, докато сме млади, на старини да не съжаляваме, че не сме опитали всичко“. Според мене да желае човек всичко да опита още в младините си, това значи преждевре-

менно да остарее. 50-226

Често у вас се заражда някое желание, искате да го реализирате и то така силно ви стимулира, че вие не можете да намерите покой, искате веднага да пристъпите към реализирането му. Казвам: не бързайте да го реализирате веднага. Спрете се малко, отложете неговото реализиране за ден-два и когато всичко у вас утихне, започнете да го реализирате бавно и постепенно. По същия начин ще постъпвате и с вашите мисли: дойде ви някоя мисъл да направите нещо – не бързайте веднага да я реализирате. Обмислете работата добре, вижте дали тя ще има влияние върху съграждането на вашия ум, на вашия живот и ако се убедите, че тя ще ви ползва, пристъпете към нейното реализиране. 76.9-41

Великият закон в природата е само за ония хора, които не бързат, а ония, които бързат, падат в пъкъла. Онзи, който много бърза, най-после клекне някъде и става флегматичен. Бързите хора замязват на сухи клечки. 120-58

Един американски младеж отишъл в Германия да следва философия. Той се срещнал с един знаменит професор по философия и го запитал: „Господин професоре, имате ли някакъв кратък курс по философия? Аз искам да свърша курса по философия за шест месеца“. Професорът се замислил и му отговорил: „Имам кратък курс по философия, но ще знаеш, че когато Бог иска да създаде тиква, употребява шест месеца. Когато иска да създаде дъб, Той употребява сто години“. Човек посажда няколко динени семки и след няколко месеца от тях излизат дини. За колко време могат да се задържат дините? Ако се запазят една година, след това ще видите, че те са изветрели, нищо не остава от съдържанието им. Същото става и с всички хора, които бързат, които искат в малко време големи придобивки. Те бързат да настигнат ония, които са пред тях, мислят, че са изгубили нещо и са останали назад. От много бързани те се изхабяват. 144-154

Срещате одного и виждате, че е бърз в проявите си.

Той не е способен за научни изследвания, които изискват бавна, планомерна работа. Този човек има тясно сърце; каквато работа започне, той иска да я свърши час по-скоро. Това не е правилен метод. Важно е човек да свърши започнатата работа, а кога ще стане това – не е важно. 87-45

Във всяка бърза работа се крие нещо користоно, някакъв материален интерес. В Духовния свят обръщат внимание на качеството на работата, а не на количеството, затова там не бързат. 87-46

Днес всички хора се намираме в края на века. Предвид на това положение повечето хора бързат, искат да изживеят това, което им е определено. Някои се впускат в удоволствия и преживявания, искат да си поживеят. Удоволствията и бързите преживявания не са истинският живот. 81-203

Когато казваме: „Бъдете бавни“, разбираме бавни в греха, но бързи в Добро, в Любов, в Истина с най-голямата бързина, която може да се тури в действие. 120-274

Само любещият, разумният, свободният, праведният и добродетелният човек се движи бързо. 38-141

ВДЪХНОВЕН

Всички хора търсят вдъхновението, но не знаят отде иде то. 86-186

Човек е вдъхновен тогава, когато има едно същество, което го люби, което се интересува от него. Това същество, което ви обича, може да бъде във физическия свят, може да бъде в Духовния свят и най-после може да бъде и в Божествения свят. Ако това същество престане да ви обича, вие ще изпитате в душата си небивали страдания. Та когато Невидимият свят хлопа на сърцата на хората, той има предвид да събуди техните сърца, за да започнат умовете им да работят и волята им да се приложи в живота. По този начин те ще влязат във връзка с онези същества, които ги любят. 48-76

Да се вдъхнови човек – това значи да намери основния тон на живота. 86-186

ВЗИСКАТЕЛЕН

Човек трябва да бъде крайно взискателен към себе си, да не си позволява никакви погрешки. 70-243

ВЕЛИК

Великите хора са израз на дейтелността на цялото човечество. За да се роди един велик човек на Земята, множество монади от Духовния свят трябва да се съединят на едно място и да отправят към него своята дейтелност и сила. Безброй възвишени монади, или души, като действат колективно, изпращат, т.е. съсредоточават своята интелигентност към един човек или към Учител на Земята и той става велик. 71-134

Всеки един човек, който обича Бога и носи Божественото знание, е велик. 0-3.11.90

Велик, мощен човек е онзи, животът на когото има отношение към целия Космос. 15-14

Величието на човека се заключава в неговия живот. Съвременните хора искат да станат велики извън живота. Те мислят, че всичко се заключава във външното растение, във външното богатство и знание, във външното величие. 138-4

Велик човек е онзи, който има Любов. 85-32

Той разрешава велики въпроси. Той трябва да има предвид благо на цялото човечество. 147-150

Божествените мисли правят хората велики. 82-18

Великите мисли, чувства и дела не могат да се ограничават. В този смисъл велик, съвършен човек е онзи, когото никой не може да ограничи. Той е неограничен, свободен. 84-146

Ако някой ми изгори или продаде къщата, която струва 200 000 лева, в мене ще се зароди голяма борба от това зло, но ако победя себе си и не отмъстя, ще се нарека велик в Царството Божие. 5-211

Ако при най-голямото си отчаяние човек може да прео-

долее себе си, своето състояние, той може да се повдигне, да стане велик. Има случаи в живота на човека, когато обикновеният човек при усилия да се справи със страха и мъчнотиите, които животът му създава, става велик. 80-24

Достатъчно е човек да изправи една своя погрешка, за да се нарече велик. Който може да изправи една своя погрешка, той минава за велик човек на Небето. 134-69

Онзи човек, който носи чистотата и светостта, той е велик човек във всяко отношение. Той и в малкото неща е велик, и в големите неща е велик. 124-13

Великите хора са станали такива, защото ден и нощ са работили върху своя ум и своето сърце, разработвали са ги. 145-187

Всички хора говорят какво е казал Сократ, Толстой, Христос, но не правият опити да следват примера на великите хора. 145-287

Колкото по-велик е човек, толкова повече страда. 0-17.11.90

Човек става велик само когато минава през големи мъчнотии и изпитания и ги преодолява. 82-10

И великият човек, и обикновеният страдат, само че великият страда и се повдига, а обикновеният страда и се ожесточава. 80-214

Природата е задържала великите длъжности за малцина хора. За всеки век тя има всичко десет високи длъжности за велики хора. 76.9-55

Няма случай в историята на човечеството, дето държавник или общественик да не се е опетнил, да не е изменил на своите идеали. Защо става така? Защото той пожелал да стане велик човек. Това е противобожествено. 27-228

ВЕЛИКОДУШЕН

Да бъдеш великодушен – да знаеш, че имаш средства, с които можеш да разполагаш. 42.9-3

Кое качество определя идеалния мъж? Великодушието. 46-19

Великодушен е онзи, в ума на когото не влиза никакво

съмнение по отношение на жената. Мъжът трябва да бъде великодушен. 46-19

Великодушен мъж е този, който във водата не се дави. Великодушна жена е тази, която никога не може да се удави. Под думата вода в дадения случай разбирам света. 46-22

Бъдете добре разположен към всички хора. 27-120

ВЕСЕЛ

Особено човек трябва да работи върху центъра на веселието, за да понеса лесно мъчнотиите в живота. По естество човек е весел, но трябва да работи върху центъра на веселието си при мъчнотиите, а не дето не трябва. 82-212

Весело може да бъде сърцето само на разумния човек, който има знание. Защо? Защото знанието носи за човека придобивки. Весел е човек, когато придобие нещо. Който иска да бъде весел, той трябва да търси онова знание, което носи придобивки със себе си. 15-105

Човек трябва да освободи мозъка си от всички странични смущения и да се свърже с разумната природа. Само по този начин той може да бъде радостен и весел. 37-26

Като говорим за новите хора, разбираме хората на Слънцето, които живеят с радост и веселие. Те са жизнерадостни, щедри, лесно се справят с мъчнотиите си. И като страда, и като се радва, новият човек еднакво се прониква от вътрешна радост. 80-214

ВЕРЕН

Не се поддавайте на никакви съмнения и подозрения. Какво и да ви говорят, бъдете верни на своя ум, на своето сърце и на своята воля; бъдете верни на своя дух и на своята душа. Щом сте верни на себе си, ще бъдете верни и на всички; ако не сте верни на себе си, не можете да бъдете верни и на другите. Някой казва: „Ти трябва да ми бъдеш верен“. –з поставям въпроса другояче: „Верен ли си на твоя ум, на твоето сърце и на твоята воля; верен ли си на твоя дух и на твоята душа?“ – „Верен съм.“ Щом е така,

ще бъдеш верен и на мене. Започнеш ли да отклоняваш отговора, на твоята вярност не може да се разчита. 27-121

ВИДЕН

Ако не мислиш право, не можеш да станеш виден човек; ако не чувстваш право, не можеш да станеш виден човек; ако не постъпваш право и не любиш, не можеш да станеш виден човек. 70-163

Защо е виден този цигулар? Защото получава много пари. Предназначението на музиканта не седи в събиране на пари. Според мене виден цигулар или музикант е този, който, като свири в някой град, дето хората се карат, може да внесе поне за една седмица братски, приятелски отношения между тях. Не може ли да направи това, той не е още истински музикант. 145-233

Някой прави усилия да стане виден поет, друг иска да стане виден музикант. Това не се постига в един живот. 86-47

ВНИМАТЕЛЕН

Доколкото хората обръщат внимание на Божиите дела, дотолкова и Бог ще обърне внимание на тях. Доколкото вие обръщате внимание на картините на някой художник или на творбите на някой музикант, дотолкова и те ще обърнат внимание на вас. Ако не им обръщате внимание, вие не можете да се запознаете с тях. 145-299

Обръщайте внимание на всичко, което срещнете на пътя си: камъни, цветя, треви, мухички, животни, хора и др. Обръщайте внимание на човешките прояви. 145-173

Колкото по-високо е съзнанието на човека, толкова по-внимателен е той не само към външния свят, но и към вътрешния си живот; той трябва да пази ума и сърцето си в абсолютна чистота, да не допуска никакви нечисти мисли и чувства. 48-170

Кой човек не страда, ако отдаде всичкото си внимание само на краката си за сметка на останалите органи? 145-176

Любовта прави човека внимателен и досетлив. 145-176

Каже ли ви някой, че ви обича, бъдете внимателни към него, без да го използвате. 145-207

Приятно е да ви обръщат внимание. Вървите по улицата, падне ви кърпичката и изведнъж гледате, че някой се затича, вземе я от земята и ви я подава. Приятно ви става, че някой е обърнал внимание на вашата личност. Ако никой не ви обръща внимание, неприятно ви става. Щом е така, обръщайте внимание и вие на хората, за да обръщат внимание и на вас. 145-159

Като срещна едно същество, мога да бъда внимателен към него, както Бог е внимателен, защото съвършенството е само в добродетелите, в злото няма съвършенство. 120-74

Малцина хора са замислят по отношение на тревите, на цветята и ги считат за живи. Всеки, който спокойно тъпче тревата, казва: „Трева е това, тя не е живо нещо, тя няма никакви страдания“. Не, живи са тревите и цветята, те имат до известна степен съзнание в себе си. И това, което българите наричат уроки се дължи на обстоятелството, че човек е стъпнал някоя трева или растение, с което му е причинил известна вреда. Когато хората са невнимателни към растенията, те могат да пострадат, да се осакатят нещо заради това свое невнимание. Някои растения са много миролюбиви, но някои не са. 12-36

След като придобие известна опитност, човек става внимателен. Той не се страхува, но внимателно изучава нещата. 143-99

ВОЛЕВ

Необходимо е за вас, за да привикнете да владееете мускулите си разумно и съзнателно, да знаете, че вие сте им господари, а не те. Ако не искате да владееете мускулите, как ще владееете външните условия? 76.6-52

Не е лесно да страда човек, без да се отпечата страданието на лицето му. Малко хора има, които страдат, без да дават израз, че имат страдания. 108-151

Да се владее човек – това значи да е разбрал смисъла на живота, да е познал Божиите пътища, да е познал проя-

вите на Любовта. 59-13

Латинският глагол *волло* значи *искам*. Коренът на думата *воля* означава подтик на съзнателния живот, т.е. свободен подтик на живота. Само в разумният живот има свободен подтик. В този живот човек може да се проявява свободно т.е. по всички правилни начини на разумните действия. 76.9-59

Време е вече хората да приложат своята разумна воля. 127-144

Твърдостта, смелостта и изпълнителността, или тъй наречените екзекутивни способности на човека, спадат към една и съща категория – те са сили на волята. Тези сили първо се проявяват в подсъзнанието, дето действат механически. 75.1-98

Когато проявлението на тия чувства се подтиква само от ума, човек става опортюнист, гледа да използва всичко, а когато проявлението на тия добродетели се диктува от моралните чувства на човека, или от духовните му сили, тогава те имат идеален израз. 75.1-101

Най-първо човек трябва да има не само силна воля, но и благородна, устойчива и разумна воля. Има ли тази воля, всяка сила, които ще прояви той, ще представлява един чук, употребен разумно на своето място и време. А вие знаете, че всеки чук може да произведе своя ефект само в една разумна и силна ръка. 76.4-44

Вие трябва да се стремите да разширявате съзнанието си и чрез него да калите волята си да бъде силна, устойчива и разумна. Имате ли такава воля, вие ще я прилагате за изправяне на своите минали погрешки. Вие постоянно трябва да работите върху себе си с волята си както един скулптор постоянно работи върху своята статуя, защото от тази работа зависи благого на вашия живот. За да прекарате един разумен живот на Земята, да бъдете по възможност щастливи, трябва да имате силна воля. Силната воля пък е разумна воля. 76.4-44

Волята се калява при съпротивления. Ако няма с какво да се бори, ако няма какво да преодолява, човек не може

да кали волята си. Без мъчнотии и противоречия волята на човека отслабва. 146-115

Безволието води към робство. 28-14

Без воля умът и сърцето не могат да се хармонизират. 28-14

Светлината храни волята. Който не разбира светлината, той е човек със слаба воля. Волята се усилва от светлината. 90-118

ВОЙНСТВЕН

Да воюва човек това значи да търси истината, знанието, светлината, свободата, които осмислят живота. 144-154

Щом е дошъл на Земята, човек все трябва да воюва с някого. С кого ще воюва? Със злото. 143-147

Войнствен е оня, който може да въдвори ред и порядък в света, да запази Божествената хармония. Затова са поставени и военните. Обаче, като се отклонили от правото си предназначение, те турили в действие топовете и картечните и казват: „Да покосим света!“. Да, но и тебе ще покосят. Като впрегнат на работа топовете и картечните, първо военните изпитват поражение от тях – те отнемат ръцете, краката, очите им. 27-145

ВСЛУШВАЩ

Да се вслуша човек значи да даде ухо на това, което Божественото му говори. Вслушването е качество но човешкото съзнание. Вслушва се само онзи, който има вътрешно разбиране на нещата. Който се вслушва, той взима предвид всичко онова, което предстои да стане. 145-301

ВЪЗДЪРЖАН

Силата на човека седи във въздържанието, в самообладанието. Въздържанието не подразбира мъчение. 142-146

Някой казва: „Аз имам голямо въздържание“. Въздържанието и вътрешното спокойствие се две различни неща. Когато водата ври в добре затворен котел, това е въздържание. Външно само човек е спокоен, но вътре има

голямо брожение, голям напор. Добре, че обвивката на човека, т.е. неговият котел е здрав, та издържа на вътрешното налягане. Но при това положение все трябва да се намери един отдушник, парата да излиза навън. Умният човек впряга парата на работа и подкарва трена. 49-20

Първото нещо – ще се въздържаш! 39-30

Който иска да продължи живота си, трябва да се въздържа. Във въздържанието се крие твоята сила. 30-93

Когато човек знае отношенията на нещата, той ще може да се въздържа от злото. Какво струва на човека да въздържа сърцето си от лоши чувства? Нищо не коства на човек да се въздържа от всичко лошо и нечисто. Въздържа ли се от лошото, от злото, той може да бъде щастлив. 134-15

Воздържание се изисква от съвременните хора. Не е достатъчно човек да каже за себе си, че е лош, но той трябва да се въздържа от лоши мисли, желаниа и постъпки. 134-78

Ние сами сме виновни, ние не сме се въздържали. 18-18

Ще се въздържате както Бог се въздържа. С хиляди години Той седи, чака, въздържа гнева Си срещу хората, докато те се обърнат към Него и пожелаят да се научат как да живеят. 134-78

Не е достатъчно човек само да говори за въздържание, без да знае от какво да се въздържа. Ако пияницата се въздържа от пиене на вино, това въздържание има смисъл, обаче има ли смисъл да се въздържа човек от пиене на вода? 85-244

Ако можеш да се въздържаш от най-малкото престъпление и ако правиш най-малкото добро, ти си свободен човек. Да се ограничаваме в правене на зло и да се изявяваме в правене на добро. Свободата се изявява в два акта: във въздържане от зло и престъпление и правене на добро. 70-226

Ще се учите на въздържание. Да се въздържа човек това не значи да гладува, но да не преяжда. Въздържанието е нужно на съвременния човек! Когато някой ви предлага от плодовете на Забраненото дърво, вие ще му откажете: „Не съм гладен“. 141-53

Мислите ли, че когато искате да се въздържате, ще можете изведнъж да постигнете това изкуство? Ако си кажете, че няма да се гневите, ще издържите ли? Заречете ли се да не се гневите, на другия ден ще се разгневите четири пъти до обяд; във вторник – седем пъти, а в сряда – десет пъти. 76.1-11

Има желаниа, които не се подчиняват на никакви правила. Например дойде някой гладен човек в дома ви и вие го накарате да направи нещо. Но желанието му да яде е толкова силно, че не може да се владее, не може да се въздържа. 87-196

Като слушат да се говори така, някои мислят, че трябва да бъдат въздържатели от всичко, да не смеят да се проявяват. Човек трябва да се въздържа от неестествени неща, които предизвикват пропукване на съзнанието. Истинското въздържание наричаме самообладание. 59-13

Стремете се да контролирате най-малките недъзи. 41.16-11

Красиво е да се владеем, когато имаме безпокойства и тревоги. 127-368

Най-първо ще се научите да владеете чувствата си, понеже те са във вашите ръце, те са на ваше разположение. Ще се научите да владеете езика си, очите си, носа си, ушите си. 18-21

Който не се въздържа от правене на погрешки и не се проявява в правене на добро, той е слаб човек. 107-177

ВЪЗПИТАН

Само у един добре възпитан човек могат да се развият най-добрите качества, най-възвишените добродетели, които ще принесат своите плодове на Земята. 1-45

Може да се възпитава един човек, ако нещо е заложено в него. Колкото и да възпитавах един вълк, като го освободиш, ще си върви по своему, винаги ще върши онова, което е заложено. 0-28.7.93

Всички състояния, през които човек минава, не са нищо друго, освен възпитателни средства, т.е. възпитателен метод на природата. Тя сменя своите методи според

случая. Докато човек не дойде до положението да разбира състоянието на своите близки, да им съчувства и помага, дотогава природата ще го възпитава колкото намери за добре. 92-312

Като знае характера на хората, природата избира специфични методи за възпитанието на всеки човек. 88-76

Според мене новото възпитание е свързано с правилно слушане. Само онзи слуша правилно, който е в състояние да прилага това, което е чул. Може ли човек да прилага, може и да се възпитава. 108-148

Гледайте красивите неща, без да ги пожелавате. Те допринасят нещо към възпитанието на човека. 108-150

Кой човек е възпитан, отговорен? Истински възпитан е онзи, който е абсолютно справедлив, както към себе си, така и към ближните си. Той люби Бога и изпълнява Неговата воля. 109-130

ВЪЗПИТАВАЩ

Новото възпитание се стреми да помогне на хората да проявят доброто, силата в себе си. 86-120

Съвременните хора работят за възпитанието на младите, но все със стари методи – бой, наказания, заплашвания; тия методи, обаче, не са дали добри резултати. Добрият човек трябва да работи с нови методи, които доброто налага. 45-33

Ако възпитателят иска да изправи погрешките на своя ученик и за тази цел апелира към неговия ум и към неговото сърце, той нищо няма да постигне. Обаче, ако възпитателят може да говори на душата на своя възпитаник, той ще има големи постижения. 48-172

Повечето от вас са бащи и майки. Как възпитавате децата си? Лесно може да се възпита едно дете, но трябва да се знаят новите методи. Ако едно дете е своенравно, честолюбиво, гордо, ще го възпитавате, като хванете един от пръстите на ръцете му. Не е достатъчно само да хвана пръста му, трябва да зная кой пръст да хвана и как да го

хвана. Ако детето е несправедливо, ще хванеш средния му пръст и ще му въздействаш лесно; ако то не е музикално, ще го хванеш за безименния пръст. Ако искам да развия търговски способности в детето, ще го хвана за малкия пръст – момчето за малкия пръст на дясната ръка, а момичето – за малкия пръст на лявата ръка. 70-73

Без любов никакво възпитание не може да се очаква. Любовта трябва да присъства в сърцето и на възпитателя, и на възпитаника. Какво ще излезе от вълка, ако го подложите на възпитание? Все вълк ще си остане. Защо? Любов няма в сърцето му. 145-77

Когато нещата се повтарят, човек се механизира. Тъкмо това трябва да се избягва в съвременното възпитание. 84-169

Невъзможно е да възпитаваш двама души по един и същ начин. Колкото хора има по Земята, толкова различни методи има за възпитание. Един принцип може да се приложи при възпитанието, но никога един и същ метод. 34-8

Не мисли, че възпитателят може да те възпитава. Той ще те възпита толкова, колкото богатия. Ако попаднеш в ръцете на богатия, той ще те направи слуга. Следователно, ако богатият те възпитава, слуга ще те направи; ако силният те възпитава, роб ще те направи. Силният не желае да има по-силен от него. 112-284

Майката роди едно дете и започва да го възпитава. Докато го възпита, тя ще изопачи характера му. Не прави опит да възпитаваш човека. Остави го да се прояви такъв, какъвто Бог го е създал. Ако го направиш такъв, какъвто го искаш, само ти ще бъдеш доволен от него. 192-48

Не може човек да възпитава другите само с думи. Примерът, животът възпитава, а не думите. Който се наема да морализира хората, трябва да бъде запалена печка, да даде нещо от себе си. Без да говори, без да морализира, те ще приемат част от неговата топлина и светлина и ще се възпитат. 108-148

Да възпитава човек отрицателните си качества значи да стане господар на себе си. За да стане господар на себе

си, първо човек трябва да знае как да управлява ума си, а после, чрез ума – сърцето си. Умът и сърцето са слуги на човека, които трябва да се управляват. Само разумният господар може добре да управлява слугите си. Преди да управлява ума си, човек трябва да знае законите, на които умът се подчинява. Тъй щото добрият господар не създава нови закони за слугите си, но спазва ония закони, на които те трябва да се подчиняват. Природни, разумни закони управляват ума и сърцето на човека. Следователно от вас не се иска нищо друго, освен да зачитате тези закони и следите за тяхното изпълнение. Това значи човек да бъде господар на ума и сърцето си. Изучавайте разумните природни закони, прилагайте ги на място, за да се справите лесно с мъчнотиите си. 86-276

Един ден дойде при мене един голям педагог. Той ми каза: „Много хора минаха през мене, всички възпитах. Едно не можах да направя – себе си не можах да възпитам. Има нещо твърдо в мене, като канара, с него не мога да се справя. Дай ми съвет как да постъпя с него!“. Това „себе си“, канарата в тебе, е Бог. Ти искаш да възпитаеш Бога в себе си, да му дадеш съвет. Твърдото, канарата в човека не се възпитава. Нея трябва да разбираш. Ако се приближиш към тази канара с любов, ще видиш, че тя е възпитана. По-скоро ти ще се възпитаваш от нея. 112-284

ВЪЗПРИЕМЧИВ

Човек трябва да възприема от книгите онова специфично, което е писано за него. Щом го възприеме и обработи, човек трябва да е готов да даде нещо от себе си. Правилна обмяна трябва да съществува между хората. 145-278

Две неща са потребни на човека: правилно да възприема Божията Любов и правилно да я предава. 145-293

Любовта трябва да се възприема, а не да се изучава. 145-205

Ако не сте силни, ако не сте слугували добре в царството на злото, и да влезете в Доброто, пак не можете да възприемете Любовта. 145-262

Радвайте се и благодарете, че имате възможност да възприемате и познавате поне отчасти светлината и топлината. 145-466

С ВЪОБРАЖЕНИЕ

При сегашното развитие трябва да имате едно нормално въображение, т.е. не трябва да бъдете без въображение, но то трябва да бъде силно и нормално. Въображение, в което нещата да се представят в техния естествен вид, а не в техния изопачен вид. 120-208

Що се отнася до въображението ви, ще бъдете внимателни, да не се поддавате на неговите болезнени прояви. 80-58

Ако въображението на човека е силно развито, може да се спъне. В такъв случай той трябва да прилага волята си, за да се справя с известни мъчнотии. Например виждате как един човек ходи свободно по дъска, дълга пет метра, но сложена на земята. Той стъпва на дъската, върви от единия до другия ѝ край, без да се страхува от нещо. Обаче, поставите ли тази дъска на гредите на някоя къща и го накарате да върви по нея, той веднага ще се откаже да направи това. Защо? Въображението действа в него – той си представя, че като стъпи на дъската, може да падне от къщата и да се убие. Ако приложи волята си, той би могъл свободно да върви по дъската, без никакъв страх за живота си. 80-53

С ВЪТРЕШЕН МИР

Какво по-голямо благо може да очаква човек от това да разшири сърцето си, да придобие вътрешен мир и спокойствие? 145-242

Любовта изключва противоречията и внася мир в човешката душа. 145-165

Искате ли да бъдете здрави, с чист и ясен поглед, с мек характер и с дълбок вътрешен мир, дайте път на Божественото в себе си. 0-10.7.88

ВЯРВАЩ

Искам да бъдете образец на една Жива вяра. Никога не изгубвайте Вярата си! Като дойде маловерието във вас, да се не обезверявате! 126-126

Вярата е качество на разумния човек. 0-6.6.88

Тя е опорна точка в живота. Без Вяра нищо не се постига. – „Какво да правим, ако нямаме Вяра?“ – Животът ще ви застави да придобиете Вяра, т.е. да проявите своята вяра. 64-228

Всички несъгласия, раздори, съмнения, подозрения, сиромашия и ред още отрицателни състояния у човека се дължат все на слаба Вяра. Силната Вяра произвежда изобилие. Ако хората на някое общество имат силна Вяра, между тях ще излязат много учени. Дето има Вяра, всичко расте; дете няма Вяра, всичко умира, съхне. 46-156

Всеки от вас трябва да има такова верую, което да го изведе на спасителния бряг. В какво вярвате – това е безразлично, стига вашето верую да ви отведе на спасителния бряг и да ви крепи в живота. 12-73

Ако вярващият и онзи, който обича Бога, не могат да разрешат правилно задачите си, нито Вярата, нито любовта им е истинска. 145-316

Вярващият вярва в неща, които не вижда. Той не се нуждае от виждане и пипане, за да вярва в нещо. Истинската Вяра включва в себе си и физическия, и Духовния, и Божествения свят. Ако вярата не включва и трите свята в себе си, не е истинска. 145-249

Човек не може да бъде вярващ, ако не познава Бога. 145-204

Щом има Вяра в Бога, ще вярва и в себе си, понеже Бог живее в душата на човека. 0-31.1.88

Всички вие трябва да имате необикновена Вяра. 46-105

Някои евангелисти знаят Стария и Новия завет наизуст, но не са истински учени, или истински вярващи. Всичко зависи от вътрешното разбиране и приложение на тия истини. Каква полза от знанието на Свещеното писание, ако го разберете като Аврам, като Яков, като 12-те сина

на Якова и т.н.? Каква полза имате от знанието на Стария завет, ако го прилагате като старите евреи? Ще се избивате едни други, ще колите и избивате животни, ще ги принасяте в жертва на Бога. Някой направи една погрешка и за прощаване на греха си, ще заколи едно животно. Днес поне, хората не принасят жертви на Бога, както едно време. Те не принасят в жертва животни, но друго нещо принасят. За да се ползва от Свещеното писание, човек трябва да има дълбоко разбиране, да схваща вътрешния смисъл на истината, по дух, а не по буква. 145-318

Сегашните християни се нуждаят от истинско знание, от Истинска вяра, да разбират законите на природата и на живота. 145-125

Истинският вярващ вярва и изпълнява Божиите закони. Той търси Царството Божие и осветява Името Божие. Вяра без дела е мъртва. 146-18

С Вяра човек придобива повече, отколкото с мечти и фантазии. 63-27

– „Аз вярвам в това!“ Вярващ, но не работиш. Вяра без работа и приложение нищо не допринася. 63-27

Чрез Вярата човек обработва чувствата си, придобива дълбоко вътрешно прозрение. 105-53

Когато някой вярва в нещо, а върши друго, то е престъпление. 27-139

Ще вярвате и ще мислите. Вярата е свързана с човешката интелигентност, с човешкия ум. Който вярва и мисли, той може да направи нещо разумно; който не вярва и не мисли, на едно място ще тъпче. 38-20

ГЕРОЙ

Един ден, когато минете от единия край на живота до другия, ще бъдете истински герой. 86-116

Истински герой е онзи, който се справя лесно с условията и разумно ги използва. 83-15

Който може да мине през всички страдания, през огън, през хули и гонения, през обиди и огорчения, без

да мръдне мускул на лицето му, той може да се нарече истински герой. Той е човек със светъл ум, с вътрешен мир, със силен мощен дух. Дето мине, той чува песните на Възвишените същества: „Велик е Господ! Велики са Неговите дела!“ 147-282

Да минава през най-големите мъчности и препятствия и така да постига своите желания – това само героите правят. 116-54

Такива хора сами си избират своята съдба и те носят леко своята раница. Героите нямат нужда от спасение, те сами се спасяват. 5-133

Герой е този, който може да преодолее тия състояния в себе си (вътрешния страх), че няма да успее. 80-23

Герой е този, който, като го жегнат, веднага си плюе на раната, сам се лекува и си тръгне, продължава пътя си. 120-211

Който е герой на своите добродетели, той има закона на Любовта. 5-135

Който иска да бъде герой, трябва да изпъди греха от сърцето си. Неговото сърце трябва да бъде пълно с Любов. 27-156

Истински герой е само онзи, който никога не се подкупва, никога не се съблазнява. Изпитанията, съблазните ще дойдат, но героят нито се подкупва, нито се съблазнява, нито се съкрушава. 12-82

Аз говоря за герои, които съзнателно работят върху себе си и се справят с мъчнотиите в живота си. 49-5

Герои са нужни за живота, а не хора с обикновени ярвания и убеждения. 147-276

Силата на героя се заключава в ума, в сърцето и волята му. Всеки герой трябва да има оръжие, но какво? Вътрешно оръжие. И в Писанието е казано: „Вземете меча си!“. Мечът е Словото Божие, с което всеки герой трябва да се огражда като с броня. 138-16

На героите в света да се подражава! 5-133

Новите времена изискват нови хора – герои. 83-87

За героя нито светът със своите изкушения, нито

смъртта, нито страданията са в състояние да го отклонят от пътя му или да го снемат от неговото място. 83-87

В света има два вида герои: едни, които правят добро, не грешат – те са герои, учещи; и други, които поправят своите погрешки. И последните в моите очи са герои, защото тук даже са изисква по-голямо усилие. 43.5-20

Истински герой е онзи, който развързва ръцете на неприятеля си, дава му нож в ръката и казва: „Хайде, прояви се както искаш“. 80-198

Следователно истински герой е онзи, който побеждава и най-големите си мъчнотии. Той развързва ръцете и краката на мъчнотията си, дава ѝ нож в ръката и казва: „Пускай, дете искаш!“. 80-198

Аз наричам герой онзи, на когото сабята никога не се троши. Аз наричам герой онзи, който никога не умира. 9.29-34

ГЕНИАЛЕН

Човечеството се нуждае от добри гении, които творят и създават, а не от зли гении, които разрушават и унищожават. 27-168

За предпочитане е човек да бъде признат от природата за гениален, отколкото от хората. 82-214

Ученият, талантливият, гениалният човек са големи, пълноводни реки, в които се втичат множество поточета и рекички. 85-26

Геният не е израз на възможностите на една душа само, но той представлява колективно усилие на множество души, които от векове работят в известно направление. Като намерят един подходящ организъм, те се проявяват чрез него. Ние наричаме този човек гений. 55-56

Геният не живее за себе си, той е колективен дух, т.е. израз на колективното желание на множество хора. 49-98

Гениалността подразбира сбор от много таланти. 81-93

Високо съзнание, неприривна работа и непоколебима воля се изисква от човека, за да дойде на Земята като гений. 49-15

За да се прояви някой на Земята като гений, това подразбира усилена работа на човешкия дух в редица свои минали съществувания. Геният е човек с пробудено съзнание, който е работил и работи непрекъснато, при всички условия на живота, и на Земята, и на Небето. 49-15

Организмът на гениалния е изтъкан от фина материя, нервната му система е добър приемник и предавател, понеже няма никакви наслоявания. 81-92

Истински гениален човек е този, на когото всички удове на тялото са гениални. Ако един от удовеите му не отговаря на изискванията на гениалността, този човек не може да бъде гениален. 47-63

Геният е построен въз основа на строго определени математически данни. Всяка черта, всеки уд от неговия организъм е точно определена математическа величина. 49-16

Гениалният разполага с ум, на който всички сили и способности са добре развити и се проявяват в положителна посока. 81-92

Гениалният прави нещата достъпни за обкръжаващите. 81-92

Погледът на гениалния човек е дълбок. Той е свързан с цялото Битие. 47-63

Да бъде човек гений, това подразбира да помни поне десет свои прераждания. 49-16

Ако средата, почвата, от която расте и се развива, не е гениална, той не може да бъде гений. 49-16

Майката и бащата на гения също така са гениални хора. 49-16

При това геният трябва да се роди от добродетелна майка и от умен баща. 49-15

Няма ли човек зад гърба си десетки, стотици или хиляди прародители, които да са вървели в Божествения път, в пътя на красивото и великото, той не може да бъде нито учен, нито гениален, нито светия. 12-93

Гениалните хора нямат никакви недостатъци, никакви

недъзи. Не трябва да имат никакви слабости. Всичките им органи и чувства трябва да са добре развити. Ако човек има недъзи и недостатъци, той не може да бъде гениален. 13-109

Когато се разговаряш с някой гениален човек, той те изслушва внимателно, изучава те, без да те унижи. Той е толерантен към всички. 47-63

Великите и гениални хора пишат чисто, красиво, правилно. Гениалният не обича да преписва произведенията си. 35-284

Гениалният все още е свързан със Земята, вследствие на което има поне една слабост. И за Толстой, като гениален човек, разправят, че имал някаква слабост, която често го довеждала до желание да се самоубие. Като виждал, че животът няма смисъл, той решил да се самоубие. За тази цел той отивал в гората, дето се предавал на дълбоко размишление. Като мислел дълго време, най-после гората, със своите сенки, го спасявала. Сенките на дърветата му показвали смисъла на живота. Не само Толстой е дохождал до мисълта за самоубийство. Гениалните хора са крайно честолюбиви. Личните им чувства са силно развити. Те не позволяват да им правят забележки. Достатъчно е да ги погледнете само, за да разберат, че са направили някаква погрешка, и бързат да я изправят. 81-94

Великите и гениалните хора са станали такива, защото ден и нощ са работили върху своя ум и своето сърце, разработили са ги. 145-287

Мнозина мислят, че силата на човека е във външните удобства. Това е така за обикновените хора, но не за гениалните. Геният носи силата в себе си. Дето отиде, дето бутне, силите на природата му се отзовават. 34-143

Геният разбира и прилага правилно законите на природата. 34-128

Той владее принципите на живота. Той живее повече в умствения свят. 86-185

Който иска, може да стане гениален най-много в

продължение на десет години. Кога може да стане човек гениален? Когато милиони хора съсредоточат мисълта, чувствата и желанията си към него. Той ще бъде център, фокус, в който всички добри мисли и чувства на тия хора се съсредоточават. По този начин той става израз на това общо желание. 49-98

Обикновено на сто години се раждат няколко гениални хора. 81-92

Време е вече хората да започнат съзнателно да работят, да проявят своята гениалност. 145-285

Гениалността се появява само тогава, когато човек съдържа огън в себе си. Огънят ражда гениалността. 21-25

Вярвайте на всички добри и гениални хора, които говорят на вашия ум, на вашето сърце, на вашата воля и вашето тяло. Човек трябва да се учи от онези, които стоят по-високо от него. 145-247

ГОВОРЕЩ

Какво се иска днес от вас? Най-малкото – да говорите само добри и положителни думи. Като видите някой човек, намерете нещо добро в него и говорете само за доброто. 86-359

Човек трябва да говори така, че никого да не боде. Втората добродетел е като те боднат, никога да не се обиждаш. 108-150

Добрите думи, които излизат от устата ви, внасят бодрост и сила в самите вас. 86-359

ГОРДЕЛИВ

Горд – това значи да се не поколебаеш, да се не подкупваш от никаква съблазън, да останеш верен на Бога в любовта си, верен към Истината. Човек, който не може да умре за Божията Любов, за Божията Мъдрост и за Божията Истина, не знам къде седи неговото величие. Хората без честолюбие, без гордост се отчайват. Вие ще опазите вашата гордост. И като ви бият, пак ще стоите

горд. Човек трябва да бъде спокоен като вечната скала, о която морските върни се разбиват. 42.2-7

Гордостта е резултат на неизползвано знание, натрупано знание. Човек се смирява, когато прилага знанието, което е придобил. 0-26.3.91

Когато човек слиза, когато върви по инволюционен път, той е горделив, понеже още живее със спомена за своето високо минало. А когато се качва, когато се движи по пътя на своята еволюция, той е смирен, понеже вижда над себе си височини, към които се стреми и които трябва да постигне. 0-30.12.89

Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат. 44-50

На какво се дължи гордостта? Гордостта е признак на излишък от мозъчна енергия. Горделивият човек е отворил всички прозорци на умствения си живот, вложил е в ума си безброй непостижими идеи, които иска на всяка цена да постигне, да стане пръв човек в света. 47-72

Най-голямата суша, която може да се яви в живота на човека, това е гордостта. Според някои гордостта представлява „запичане на съзнанието“ – така се запича и хлябът, когато не се е още напълно опекар. Запече ли се човешкото съзнание, всякакъв живот престава. Запичането се придружава със загиване, мухлясане. Не става ли същото с хляба, който е едва запечен? Същият процес се явява и при гордостта – щом се възгордее човек, след няколко деня в него става процес на мухлясане. 83-63

Горделивият си мисли, че притежава някакви особени качества, каквито другите хора нямат. И външно, и вътрешно той счита себе си за особен човек. 83-64

Горделивият има отношение главно към себе си. Той мисли много за своето достойнство. 87-33

Горделивият е котел, пълен с енергия. Отвън е мълчалив, но вътре постоянно боботи. 87-33

Не е добре, когато човек иска да покаже, че има повече знания, отколкото са в действителност. 87-283

В първо време този човек е бил горделив, мислил е, че всичко знае и всичко може да направи, но като се натъкнал на неуспехи, станал ревнив. Значи гордостта ражда ревността. 83-69

Гордият казва: „Ако сте умни, вие сами ще познаете колко и какви знания имам. Не е нужно аз сам да се проявявам“. 87-283

Понеже горделивият има особено мнение за себе си, като не получи отговор на своята молитва, той се ожесточава и пита как е възможно да не се отговори на неговите искания. 83-65

Като говоря за гордостта, не разбирам проявената гордост, но за състоянието, което е резултат на гордостта – запичането на съзнанието, когато човек престава да мисли и чувства. Каквото и да се каже на такъв човек, той отговаря: „Аз зная всичко това“. 83-70

Горделивият не може да работи върху своята почва. Защо? Твърда, суха е тя. Той страда от твърдост и суета на съзнанието си. 83-73

За да се освободи от болезненото състояние на гордостта, човек трябва да превърне гордостта в самоуважение. 83-80

Какво трябва да прави горделивият, за да се освободи от сухотата на съзнанието си? Той трябва да се смири. Гордостта се възпитава чрез смирението. 83-73

ГОСПОДАР

Вашата близка задача е да станете господари на своята материя, т.е. на тялото си. Работете съзнателно, да станете господари на своите органи, да не се поддавате на чужди влияния. 86-196

За да стане господар на себе си, първо човек трябва да знае как да управлява ума си, а после, чрез ума – сърцето си. Умът и сърцето са слуги на човека, които трябва да се управляват. Само разумният господар може да управлява слугите си. 86-276

Ще кажете на хората: „Досега аз бях господар; от сега нататък аз ставам слуга, а вие ще бъдете господари. Като господар, аз живях без Бога. Откак повярвах в Бога, реших да стана слуга, за да запазя връзката, която съм създал с Него“. Добрият слуга ще бъде добър господар. 86-367

Не ставайте господари на вашите братя. Най-голямото престъпление на съвременните хора е, че искат да се владеят един друг. Не бива да заповядвате на хората. На лошите духове можете и трябва да заповядвате. Лошият дух искам да го управлявате, да го учите, но на хората не искам да заповядвате. Силата е там – да се чувстваш господар на лошите духове, да им кажеш да те слушат, това или онова да направят. Силата на човека е вътре в него, там той трябва да обърне своето внимание. Всеки от вас трябва да се заеме да контролира тези духове. 3-176

За да станеш господар, трябва да си минал през всички изпитания, които животът може да ти даде. Само светията може да бъде господар. И той не казва за себе си, че е господар, но служител на Бога. Който не е готов да бъде господар, той си създава тежка карма. Как постъпва господарят със своите подчинени? Ако е готов да господарува, той постъпва разумно и справедливо с подчинените си. Ако незаслужено е станал господар, той сам си създава нещастия. 109-226

ГОТОВ

От човека се иска готовност да услужва на хората. Има ли тази готовност, той ще помогне на себе си, ще помогне и на близките си.

Който обича, той е готов да служи. 145-298

Не трябва ли всеки човек да бъде като младата мома и като войник – готов всеки момент за работа?

ДАРОВИТ

Даровитият оценява това, което природата му дава, и го използва разумно. 86-189

ДЕВСТВЕН

Светът не се нуждае от госпожици и госпожи, светът се нуждае от деви. Под думата деви се разбира онази степен на развитие на човешкото съзнание, когато човек при никакви условия на живота не може да се опетни, не може да се подкупи, нито изкуси. Каквито и богатства да му предлагате, той по никой начин не се изкушава. Всички същества, които са дошли до тази степен на развитие в съзнанието си, се наричат деви. От там ние употребяваме изразите *девствен човек*, *девствени гори*. Често употребяваме думите *чист* и *свят*. Думата *свят* се поддава на окисляване, докато думата *дева* не се поддава на никакви промени. *Дева* подразбира съзнателна връзка с Първата Причина. 20-120

ДЕЛИКАТЕН

Колкото човек е по-мек, по-деликатен, толкова по-голям брой от неговите клетки са от по-висок органичен произход. 86-37

ДЕЯТЕЛЕН

Причината, която възбужда човека към деятелност, е Духът, който иска да се прояви. 120-265

В първо време деятелността е била съсредоточена в астралното тяло на човека, или в неговия сърдечен свят; после, при смяна на процесите, деятелността е преминала в менталното тяло на човека, т.е. в неговия умствен свят. Ако и в този свят деятелността се прекрати, човек слиза да работи на физическия свят. Следователно, когато деятелността на човека на физическия свят се прекрати, тя минава в менталния свят. Когато в менталния свят се прекрати, тя минава в астралния свят. После пак започва отново. 72-14

Сега всеки е роден за известна деятелност, не сте всички за една деятелност. 120-136

Трябва да определим място на всекиго от нас – кой за

какво е. 120-137

Всички онези от вас, които имат ниски чела, те не са за някоя философска деятелност, те не са за умствен труд. Ако мислят, че имат ум, се лъжат; те имат ум, но в астралния свят, а във физическия нямат условия да се прояви той. 120-136

Който е роден за духовна работа, да бъде духовен. Някой е роден за музикант и като такъв той няма цена. 120-137

ДИСЦИПЛИНИРАН

Човек трябва сам да се дисциплинира, да се самоовладява. 46-39

ДОБЛЕСТЕН

Апостол Петър е доблестен. Той е готов да плаче, да се разкайва за направената погрешка. Когато видя легионите на римската войска, той се уплаши. Обаче, когато петелът пропя, съзнанието му се пробуди – веднага съзна погрешката си. 80-175

ДОБЪР ДОБРОТО

Доброто е израз на Любовта. 134-83

Доброто е в сила да организира неорганизираната материя. 35-51

Доброто, като елемент в Космоса, внася подтик във всички живи същества, във всички звезди и планети. 35-51

Какво представлява доброто? Всички организирани семенца и плодове. Всяка мисъл, която може да расте и да се развива, е добро. 70-177

Доброто е абсолютна реалност, върху която всичко може да се гради. 134-33

Истинското добро е това, което никой не го е видял, освен Бог. 134-17

ДОБРОТА

Едно се иска от човека – да бъде добър. Добротата е магическа пръчица, която магите в древността още са носили в ръката си. Магическата пръчица в ръцете на човека струва повече от всички богатства на света. Тя е живата единица, след която нулите се нареждат. 87-87

Добротата е богатство на душата. 70-177

Доброто е Божествено качество, което иде от висшите светове и минава през всички по-долни светове. Доброто ще дойде, но преди всичко човек трябва да се справи с ред отрицателни качества в себе си: със съмнението, с ревността, с малодушието, със злобата, с отмъщението. Справи ли се с тия отрицателни качества, ще дойде разкаянието, а после и жертвата, която ще заличи всички грехове. С тези неща трябва да се борите, преди да влезете в Царството Божие. Тези тръне трябва да изкорените от душата си, ако искате да помогнете първо на себе си, а после и на своите ближни. Научи ли човек това изкуство за себе си, той ще знае как да помага и на ближните си. 45-33

ДОБЪР ЧОВЕК

Добрите хора са проводници на Божественото. 35-51

Добър човек е този, у когото няма зло. 134-22

Добротата е второто качество на човека. За да бъде човек добър в пълния смисъл на думата, той трябва да познава закона на Любовта. След това добрият човек трябва да познава закона на Мъдростта, като носителка на знание и светлина. Най-после добрият човек трябва да познава закона на Истината, която дава свобода и простор. 12-125

Светът се нуждае от добри хора. 35-51

Като живее човек, трябва да бъде добър или лош. Среден път в живота няма. 78-182

Как определите, че този човек не е добър? Каква мярка приложихте по отношение на него? Каква мярка ще приложите за добрия човек? 144-73

Кой човек е добър? Добър човек е онзи, който мисли,

чувства и постъпва добре. 0-15.11.88

Всички са добри. Кога? И най-лошият лъв, тигър, като го нахраниш, добър е, но я го остави 24 часа гладен и се опитай да го побутнеш! И най-лошата змия, като е нахранена, добра е, но, когато е гладна, посмей да се приближиш до нея! Тъй щото ние често казваме: „Той е благороден човек“. Казвам: той е нахранен човек. Но, за да го познаете, дали е благороден човек, оставете го 12 - 24 часа гладен и опитайте се да го побутнете. Добрият човек, сит ли е, или гладен, в него няма никаква промяна, той е един и същ. Добрият човек всякога остава тих и спокоен. 6-286

Доброто в човека, добрите хора дават права посока на мислите на бъдещата култура на човечеството. Добрите хора създават добри семейства, добри домове. 35-51

Добър човек ние наричаме не само кроткия, но всеки човек, който в постъпките си спрямо другите хора е такъв, какъвто е спрямо себе си. 99-84

Добър човек е онзи, в когото висшето съзнание е по-силно от външните условия или от обкръжаващата среда. 0-27.11.86

Добър човек е онзи, който никога не се каля и размътва. Добър човек е онзи, който никога не губи своята чистота. Добър човек е онзи, който никога не се обижда. 144-73

Всеки, който не отгъщава даже и за най-голямото сторено нему зло, той е добър човек. 100-212

По какво се познават добрите хора? По своята магнетичност. Добрият човек е обвит в магнетична дреха, която не пропуска студа. 70-325

Добрите хора са полезни, те са широки души. Дето отидат, пожелават щастие на другите. 191-244

Добър човек е онзи, който е добър проводник на енергиите от висшите светове. Добрият човек е бял и светещ. 120-30

Добър човек е онзи, който функционира правилно в Божествения организъм. 55-41

Добрият човек не е нищо друго, освен щитовидната жлеза на света. Светът се нуждае от добри хора. 35-51

Добрият човек има добре устроена, красива форма на главата, той има красив, правилен нос. 70-59

По естество човек е добър. Работете съзнателно за проявяване на доброто в себе си. 87-89

Като е дошъл на Земята, на човека е точно определено колко добър може да бъде или колко любов може да носи в сърцето си. Има случаи в живота, когато и да иска, човек не може да прояви добротата си. 147-245

Добри хора са онези, които са готови да помагат на бедни, на страдащи, на паднали. 142-169

Добрият човек е богат и дава от себе си. 70-161

Добрите хора дават, а лошите взимат. Те взимат и това, на което нямат никакво право. 136-81

Да бъдеш добър или лош – това зависи от тебе, а не от външните условия. 27-227

Добрият лесно трансформира състоянията си, лесно се справя с мъчнотиите си. 66-210

Ако дъждът не полива посятото, нищо не излиза от него. В тоя смисъл добрите хора са дъжд, който трябва да полее Божественото в човека, за да расте и да се развива. 70-25

Светът се нуждае от добри хора. 142-310

Обичайте добрия човек заради доброто, което изтича от него и се влива във вас. 70-22

Ако с приближаването си към (добрия) здравето ви се възстанови, сърцето ви се успокои и умът ви се просвети, той е истински добър. Това е диагноза, това е окултна дефиниция за определяне качествата на добрия човек. В тази дефиниция няма никакво изключение. То е като Слънце. Както Слънцето дава своята светлина и топлина на всички и всякога, така и добрият човек всякога и към всички проявява своите добри качества. Колкото по-отворен е човек към него, толкова повече може да получи. 74-112

От добрия човек излиза приятна музика, хубава песен, която напомня звуци от някаква нежна арфа. Цяла симфония се чува от добрите хора. Добрият човек мяза на арфа, струните на която са нагласени по такъв начин, щото

само от докосването на въздуха до тях се чуват нежни, приятни звуци. Добрите хора се наричат свирещи арфи, от които при най-малкото докосване чувате да се разнася Божествено дихание. При това от добрите хора се отделя особен аромат, отдалеч още се усеща някакво благоухание. Има добри хора по света, които наричат светици. 13-79

Една вечер минавах с един свой приятел покрай едно село и всред селото, над една от къщите, видях приятна, мека светлина, която се издигаше горе към небето. Обръщам внимание на приятеля си към тази светлина и го питам: „Знаеш ли каква е тази светлина? Тя показва, че в този дом, над който се намира светлината, живее един добър човек, който в това време се моли на Бога и молитвата му се приема“. Приятелят ми поглежда към небето и той вижда тази светлина. Никъде другаде по небето не се виждаше такава светлина. Обаче не всеки вижда тази светлина. 13-79

Когато човек се качва по планинските върхове, той живее добре, стреми се към Доброто – той е добър човек. Добрите хора са планинци, те са катерят по планинските върхове. 142-13

КАЧЕСТВА НА ДОБРИЯ ЧОВЕК

Добрият е силен. 142-302

Преди да бъде добър, човек трябва да бъде силен, да уповава на себе си, на своите вътрешни сили. 88-142

Ако си добър, непременно ще бъдеш силен. Добрият не може да бъде слаб. Когато добрият влезе в среда между разумни хора, без да говори, без да прави никакви движения, всички мълкват. Той излъчва от себе си сила, която внася разположение в хората. Добрият излъчва мекота и топлина, която може да смекчи температурата и в най-студената стая. 92-251

Силата на един добър човек е равна на силата на хиляди лоши. 143-53

Той е работлив, не се ползва от чуждия труд, нито пък си служи с насилие. Той не нарушава великите закони на

природата и на Битието. 143-144

Добрият човек трябва да е умен, трябва да е справедлив. Без вътрешна просвета, човек не може да бъде добър. Добрият носи в себе си светлина, топлина и сила. 143-144

Всеки, който не отмъщава даже и за най-голямото сторено зло, той е добър човек. 5-211

Добрият не се безпокои, нито смущава. 147-194

Добрият е щастлив. 70-6

Той може да заема и високо положение в живота, но навсякъде работи, върши нещо. Вие ще го видите като поет с перо в ръка, като учен с професорска катедра, като доктор в лаборатория, а същевременно ще го видите и като орач на нивата, като работник на лозето. И при едното, и при другото положение той се радва на Слънцето, на звездите, на ветровете, доволен е, че е изкарал един хляб за деня. 21-15

Силният, богатият, ученият, праведният са добри хора, те се радват на подобните си. Който не е добър по естество, каквито и добродетели и постъпки да има, не може да се радва на добродетелите и постиженията си. Добър ли е, той се радва на добродетелите и на постиженията си. Добър ли е, той се радва и на своите, и на чуждите постижения. Този човек наричаме истински добродетелен и силен. 85-244

ДОБРИЯТ ЗА ДРУГИТЕ

Какъв трябва да бъде човек, след като е добър вече? Доброто, което има, трябва да знае как да го употребява – не само за себе си, но и за обкръжаващите. 126-44

Срещнете ли добър човек, ще знаете, че той е отворил широко сърцето си за Бога и за своите ближни. 108-344

Който мисли и за ближните си, той е добър човек. Той дава път на Божественото в себе си, затова привлича хората. 147-150

Щом живее за всички, щом обича всички, той служи на Доброто. 145-242

Човек не може да бъде добър, ако чувствата му не са

свързани с чувствата на добрите хора. 145-204

Добрият човек помирява хората, а лошият разваля отношенията между тях. 87-87

Кооперирайте се с добрите хора, за да си помагате взаимно. 145-202

РАЗВИТИЕ НА ДОБРОТО

Човек трябва да даде надмощие на Доброто в себе си. Слуша ли доброто същество (в себе си), той ще дойде до ред постижения, към които се стреми. 136-102

Доброто постоянно расте и се увеличава. Който прави добро, той постоянно печели и израства. 142-230

Правиш ли добро, ти растеш. 142-230

Добротата изправя човешкия ум. 87-85

Доброто е основа на разумния живот. По естество човек е добър, но доброто в него трябва непременно да расте и да се развива. Ако човек не расте и не се развива в доброто, животът му няма смисъл. 142-302

Когато казвате някому, че не е добър човек, това подразбира, че той не е работил достатъчно. 134-16

„Аз искам да стана добър човек.“ Щом искаш да станеш добър човек, ти трябва да работиш! В работата човек придобива светлина, знание. 136-9

Работете върху себе си, за да се събуди Доброто вложено във вас. 67-277

Човек развива Доброто в себе си, когато дружи с добри хора или когато дава възможност на Доброто в себе си да се прояви навън. 145-302

Добротата създава капитала на човека. 151-48

ПРОЯВИ

Не е достатъчно човек да се стреми към доброто, но той трябва да знае как да го прилага. 143-54

Какво е доброто на сегашните хора? Те правят Добро, но искат да им се плати за Доброто. Истинското Добро не се нуждае от никакво възмездие. 143-51

Хората се раждат добри, но трябва да проявят своята доброта. 145-129

Добрият човек може да помага дотолкова, доколкото може да прилага нещата в живота. 49-134

Хората още не са дошли до положението така да правят добро, че и те да са доволни от себе си, и Бог да е доволен от тях. 134-16

Като знаете силата на доброто, нека всеки прояви доброто в себе си. Проявете доброто в себе си като творческа сила, като живот. 35-51

Смисълът на живота се заключава в прекрасните работи, които свършваме, в доброто, което правим. 70-191

Ако направиш едно добро, мисли първо да задоволиш Бога, а после хората. 70-141

Камък да натиска камък – това е естествено, но човек да натиска човек – това не е позволено. Добрият човек освобождава потиснатият. 147-222

Истински добрият човек оказва влияние в три направления: върху тялото, върху сърцето и върху ума на човека. Ако добрият човек се приближи до някой болен, последният оздравява. Ако се приближи при човек, на когото сърцето е смутено, той веднага го успокоява, внася в сърцето му мир. Ако се приближи при човек, на когото умът е помрачен и не може право да мисли, той внася в ума му светлина. 74-111

Някой казва, че иска да бъде добър. Това е най-лесното. Всеки човек може да бъде добър. Как? Когато се бори със злото. Добър човек е онзи, който се бори със злото. Ако се бори със злото, човек става добър. Значи от човека зависи да бъде добър или лош. Като казвам, че трябва да се борите със злото, това не значи, че вие сами трябва да се борите, но Доброто у вас трябва да се бори. Турете Доброто на фронта, да се бори със злото, а вие му бъдете тил и му помагайте – това подразбира добър човек. 143-51

Доброто е умно, знае как да се справя със злото. Като срещне лошите хора, добрият ги раздвоява. Щом се

раздвоят, те отслабват. 143-53

Добрият човек е разумен. Той разбира законите на живота и не се възмущава, че се е спънал в някой камък. Той се спира пред камъка, туря го настрана и си казва: „Не е виновен камъкът, аз трябваше да бъда внимателен, да не се спъвам“. Който рита камъка, и него ще ритат. Като знаете това, щом се ударите в камък, спрете се, погладете камъка и си кажете, че макар и да е застанал на пътя ви, той не е произволно поставен. Природата работи върху човека, за да придобие будно съзнание, внимание и предпазливост. 86-53

Правете добро и не се тревожете. Доброто ще ви изведе на добър край. 0-25.10.87

ДА БЪДЕМ ДОБРИ

Да бъдеш добър – да знаеш, че имаш основа, на която да се крепиш. 42.0-3

Да бъдеш добър при всички свои изпитания – в това е твоята сила като човек. Вие още не сте добри, не знаете какво значи да бъде човек добър. Пуснете Доброто да тече през вас, то ще ви освободи от всички утайки и наслоявания на миналото, които днес ви измъчват. 45-137

Добрият човек не очаква за себе си никакво благо. Той е човек на Доброто и усеща, че като извърши своята длъжност, ще има Божието благословение, Божията Любов. 120-74

Живейте с Доброто, това е най-лекия път. 87-88

Щом носите Доброто в себе си, разумните, светлите същества ще бъдат на ваша страна. 87-89

Едно от важните правила за живота е да не се стремите да бъдете добри, но да се стремите към разумен живот. Разумният живот съставлява база за проявление на доброто. 46-8

ПРОВЕРКА ЗА ДОБРОТО

Някой път мислим, че сме добри, не се познаваме, но щом ни поставят в неблагоприятни условия, веднага ще

се познае колко сме добри. 120-95

Ако краката ви изстиват, доброто е слабо у вас. 70-325

Човек е добър, докато е свързан с Цялото и правилно изпълнява своята служба. 55-40

Доброто в добрия човек се вижда в неговите очи. 47-256

ДОБРОДЕТЕЛЕН

Който не е добър по естество, каквито и постижения да има, не може да се радва на добродетелите и постиженията си. Добър ли е, той се радва и на своите, и на чуждите постижения. Този човек наричаме истински добродетелен и силен. 85-244

Добродетелта е Божествено качество. Тя ще дойде сама по себе си. 46-8

Добродетелта е една от великите науки в Небето. Знаете ли колко предмета трябва да изучава добродетелният човек? Добродетелният човек трябва да разбира езика на минералите, на растенията, на животните; той трябва да разбира езика на водата, на въздуха, на светлина и на топлината; той трябва да разбира езика на добрите хора, на светиите, на ангелите и най-последно - той трябва да разбира езика на Бога. Велика наука е добродетелта! Тя дава подтик, импулс на човека да учи, да работи върху себе си. 46-133

ДОВЕРЧИВ

Вие трябва да имате доверие към хората. Колцина от вас биха приели в дома си един беден, подозрителен човек? 47-242

Ако вляза в един град и видя, че вратите и прозорците на всички къщи са затворени, аз правя заключение за културата на тоя град. Това показва, че жителите на тоя град нямат доверие един към друг или обичат да покрадват. 27-87

ДОВОЛЕН

Първо правило в живота: бъдете доволни от най-мал-

кото нещо, което Бог ви дава. 46-15

Хората имат и живот, и знание, и свобода и въпреки това са недоволни. Как можете да станете доволни? Мислите ли, че ако ви дадат десет милиона лева, ще бъдете доволни? Няма да бъдете. Някои хора имат повече от десет милиона и пак не са доволни. 70-320

Природата не обича недоволните хора. Тя допуска недоволство само като резултат на справедливо негодувание. Например човек може да носи на гърба си 20 кг тежест, а го натоварват със 100 килограма. Той има право да е недоволен и да негодува. На такъв човек природата е готова да помага. Обаче, ако той носи на гърба си пет килограма и роптае, природата ще го натовари повече, да го научи да е доволен от онова, което Провидението му дава. Като наблюдавате вашия живот, ще видите, че много от мъчно-тиите и изпитанията ви се дължат на това, че не знаете как да постъпвате. Например, като се натъкнете на една малка мъчнотия, вие искате да се освободите от нея, но вместо освобождение, вие увеличавате товара си. Законът е такъв. За да не попаднете под удара на този закон, бъдете доволни от положението, в което се намирате. 86-49

Хората се оплакват от неуспехи в живота си. Защо? Те се стремят да задоволят обкръжаващите, а себе си изоставят. Не, първо задоволете себе си, а после – околните. Който може да се справи със своето недоволство, той лесно се справя и с недоволството на другите. 88-103

Той трябва да даде път на Божественото в себе си. 146-24

Ако човек е доволен, живее в Божествения порядък. 0-25.10.87

За да се домогне до вътрешното си богатство, човек трябва да се научи да бъде доволен. 70-48

Като направиш едно добро, бъди доволен от това, което си направил. 70-102

Не злоупотребявайте със своите ум, сърце и душа, за да бъдете всякога доволни. 70-240

И богат да си, и учен да си, и силен да си, без любов всякога ще бъдеш недоволен. 70-173

Вие сами трябва да бъдете доволни от себе си. Само онзи е доволен от себе си, който носи музиката в душата си. 147-191

За да бъде доволен, човек трябва да влезе в Духовния свят, който се отличава с голямо изобилие. 143-44

Искаш ли да удовлетвориш човека, дай му работа. Мома и момък са недоволни. Оженете ги. Ако се недоволни пак, дайте им къщи, ниви, да има какво да работят. Ако са недоволни още, дайте им волове, коне, каруца. Най-последния неща започват да им говорят и те се задоволяват. Докато умът и сърцето ви са празни, без мисли и желаня, всякога ще бъдете недоволни. За да бъдете доволни, умът и сърцето всякога трябва да се занимават с нещо – това е един от великите закони на Битието. 27-9

Ако от две хиляди години насам семената на Христовото учение се посаждаха в земята, целият свят щеше да живее в изобилие и доволство. 145-287

„Защо понякога съм недоволен?“ Защото не си в хармония с Цялото. 102-75

ДОСЕТЛИВ

Човек трябва да бъде досетлив, да разбира живота. Няма ли нужната досетливост, природата го прекарва през страдания, които обработват сърцето му и развиват неговия ум. 83-12

Любовта прави човека досетлив. 145-176

ДОСТОЕН

Като се натъква на неуспехи, на известни противоречия, човек казва: „И аз имам достойнство, не мога повече да понасям“. Не само ти си с достойнство, всичко живо има достойнство – то е качество на цялото Битие, на цялата природа, на Бога. Само Бог е достоен в пълния смисъл на думата. Мислиш, че с достойнството си трябва да блеснеш пред хората. Това е частично разбиране на достойнството. 92-72

Сегашните хора се недоволни едни от други, намират, че са лоши, а въпреки това държат на своето достойнство.

Човек може да пази достойнството си, ако е добър. Не е ли добър, той няма никакво достойнство. Човек може да пази достойнството си, ако е умен. Не е ли умен, той няма никакво достойнство. Човек сам не може да пази достойнството си, друг ще пази неговото достойнство. Да мислите, че човек сам може да пази своето достойнство, това значи да си правите илюзии! 142-305

В какво седи достойнството на човека? Достойнство има онзи човек, който разполага със своето добро сърце и счита, че хората са създадени добри. Човек с достойнство е онзи, който има обработен ум и схваща правилно отношенията на нещата. 55-40

Щом внесе в ума си една светла мисъл, дето и да отида, всички ме приемат добре. Или щом внесе една светла мисъл в ума на някой човек и той грижливо пази тази мисъл в себе си, всички хора започват да го обикалят, да го кредитират. Щом оттегля мисълта си, този човек веднага става обикновен и всички започват да го напушат. 142-306

Една от основните черти на достойния човек е честността. Най-първо от устата и от ума на достойния човек не трябва да излиза абсолютно никаква лъжа. Като каже една дума, трябва да я изпълни, в нея да няма две мерки. 9.26-4

В какво седи човешкото достойнство? 9.26-4

Достойнството седи в това да служиш на Бога в името на великата Любов. 9.28-25

Докато Божията мисъл е отправена към нас, ние представяваме нещо. 142-307

Пазете вашето достойнство! 138-37

Силата и достойнството на човека седят в съзнанието му, че всеки момент трябва да изпълнява и прилага законите на Разумната природа. 85-306

ДРУЖЕЛЮБЕН

Човек трябва да бъде дружелюбен и общителен. 74-201

ДУХОВЕН

Бог е върховната сила или необходимата среда, в която е потопен духовно. 3-188

Важно е човек да бъде силен в духовно отношение. В това седи смисълът на живота. 145-137

Да бъде човек духовен, това подразбира да има силен стремеж към Бога, към Слънцето на живота. 0-24.8.88

Духовен е онзи, на когото съзнанието е будно и готово да изпълни Волята Божия. 0-29.10.86

Духовен е само онзи човек, който е развил своето причинно тяло, с което да разбира причините и последствията на нещата. 49-88

В широк смисъл на думата под духовен човек се разбира онзи, който стои по-високо от учения, от разумния, от гениалния. Обаче в тесен смисъл на думата духовен човек е всеки религиозен. 49-88

Духовен човек е онзи, който остава неизменен при всички изпитания. Каквито и бури и ветрове да срещне на пътя си, каквито и сътресения да го сполетят, той всякога остава тих и спокоен. 59-35

Духовният човек трябва да бъде интелигентен, разумен, възприемчив, да разбира мислите, които Невидимият свят му изпраща, и да се съобразява с тях, а не да го заставя той да се съобразява с неговите желания. 44-97

Духовният човек има правилни разбирания за разумността на природата. Той вижда разумността, проявена в цялата природа, както и в живота, вследствие на което не се пита съществува ли Бог, или не съществува. 86-85

Истински духовният знае законите за трансформиране на енергиите. Когато работи умствено или духовно, той знае в кои центрове да локализира енергията си. Ето защо духовният човек никога не изживява енергията си напразно. Каквато работа започне, той всякога ще я свърши успешно. 49-88

Той знае, че работата е от Бога, трудът – от човека, а мъчението – от дявола. Значи, когато работиш, Бог е с

тебе; когато се трудиш, човекът е с тебе; когато се мъчиш, дяволът е с тебе. Дето е мъчението, там е смъртта. 86-85

Ако в Духовния свят човек се проявява добре, Бог му дава сила. Не се ли проявява добре в духовно отношение, човек остава безсилен. 143-40

Важно е човек да бъде силен в духовно отношение. В това седи смисълът на живота. 145-137

Докато не живее духовно, човек не познава нито Истината, нито Любовта. 83-9

За придобиване на духовния живот се изисква силна вяра. 46-31

Духовният човек живее без никакви противоречия. 36-88

Да бъдеш духовен значи да познаваш Доброто и злото и да знаеш в даден случай как да употребиш Доброто и как да се справиш със злото като сила в природата. 126-27

Той знае кои сили действат в съгласие с него и кои са против него. Дойде ли до положение да различава Доброто от злото, човек се свързва вече с Духа. 85-294

За да бъде духовен, човек трябва да разбира функциите на слънчевия възел, или на симпатичната нервна система. 85-293

Духовният човек става чрезмерно чувствителен, всичко го засяга. Неговият етерен двойник се удължава повече навън, астралното му тяло се разширява и той започва да се оплаква, че не може да търпи влиянието на хората. Вие трябва да разбирате закона как да се прибирате в себе си. 126-37

Човек, като влезе в Духовния свят и добие известна светлина, започва да обръща чрезмерно внимание на обкръжаващите го хора и по този начин започва да се спъва в погрешките на хората. 126-41

Погрешките на другите хора – това е тор за духовния човек. Той може много добре да се огледа в тях и да се поправи. 126-42

Животът на духовния човек започва със страдание, свършва с радост. 145-150

В духовния живот скръбта трябва да отстъпи на радостта. 147-150

Човек има една духовност, която може да се забележи

И ОТВЪН. 126-32

Движението в духовния човек трябва да върви нагоре. Засега, в тялото на човека, геометрически разгледано, само носът е широк долу, а горе – тесен. В носа има зародиш на духовност: там широчината е долу, а острата част е горе. Колко малък е духовният човек в сравнение с физическия, или колко малък е носът в сравнение с цялото тяло на човека! Всички тия грамадни сили слизат към земята, а само една малка част – силите на носа, отиват нагоре. 76.3-144

Носът е Божественото, духовното у човека. Оттам започва мисълта, оттам започва духовният живот у човека. 76.3-145

За духовния човек всяко движение, всяко побутване по главата, по челото или другаде има дълбок смисъл. Обикновено човек прави несъзнателни движения, той не разбира значението на тия движения. 49-88

Ако духовното в човека преобладава, раменете му стават широки. 76.3-138

Духовните хора не трябва да остаряват. Необходимо е на всинца ви подмладяване, възстановяване на човешките сили. 126-23

Работете върху себе си съзнателно и с любов, да развиете не само физическа, но и духовна сила, да правите чудеса. 57-229

Благодарение на усилията и работата на духовните хора от Невидимия свят пристигат към Земята висши енергии и сили, които поддържат целия земен живот. 13-105

Човек трябва да бъде духовен, но същевременно трябва да бъде и материален. Обаче между двете му естества трябва да има пълна хармония. 0-14.11.90

ЕНЕРГИЧЕН

Съществува космическа енергия в Битието, подобна на електричеството и магнетизма, която се влива във всички хора. Онези, които са взели повече електричество, са по-енергични. 192-109

Някой по естество е пъргав, енергичен. Това не е спри-

хавост. Той е здрав, жив човек. По-добре ли е да бъде тих и спокоен, но да е мъртъв? 67-294

В съзнателния живот има един велик закон, който гласи: за всяка енергия, затворена в каквато и да е форма, има определено време за развитие. На това основание всеки човек трябва да използва енергиите, които са вложени в неговия организъм, на съответното за тях време. Не отлагайте техния период на развитие. 76.9-42

Причината за песимистичните състояния, които се зараждат у младите и у старите хора, се дължат главно на неразумното използване на енергията на техния организъм, вследствие на което настава преждевременно изтощаване на силите им. 76.9-45

ЕСТЕСТВЕН

Аз наричам естествено положение това човек да бъде доволен сам от себе си. Туй е едно Божествено положение. И в обноските, и в погледа, и в думите, и в постъпките, и в движенията си – във всичко човек трябва да бъде естествен, пряк, никога да не изразява две неща. 76.8-160

ЖЕРТВЕН

От окултно гледище ще определя значението на думата *жертва*. Жертвата подразбира закон за правилно растене и развитие. Защо? Защото само това, което расте, което се развива, цъфти и дава плод, може да се жертва. 71-93

Ние сме длъжни, от малки до големи, малко да жертваме, но всичко да става от любов. Жертва, в която няма любов, не се приема. 120-267

Първото място е за оня, който е готов да се жертвува от любов. 27-311

Човек трябва да знае защо се жертва. 27-80

Човек на жертвата означава високо издигнат човек. 0-19.7.88

Човек, който се пожертва за една идея, той вече живее в душите, в сърцата на хората – и това е истинският живот. 0-6.1.87

Жертвоприношението има отношение към човешкия ум и човешкото сърце. Какъв човек е този, който дава нещо, което е във него? Има смисъл човек да дава само онова, което е в него. 0-19.7.88

Човек има право да принесе в жертва нещо свое, което принадлежи само на него, а не чужди неща. 145-468

Никога да не пожертва чужди интереси за свое добро, а всякога своите интереси за доброто на ближните си. 118-19

Истинската жертва подразбира такъв акт, в който едновременно вземат участие и умът, и сърцето, и волята на човека. Без тези условия жертва не съществува. Ако дадете някому пари, дрехи или някакъв материален предмет без участието на тези три елемента, вие правите услуга, а не жертва. 48-175

Когато казвам, че трябва да се жертва нещо, подразбирам, че от преизобилието, от най-хубавото от себе си ще дадеш жертва, а не от най-малкото. 120-191

Никога нямаме право да пръскаме навънка капитала на нашите сили, които Бог е вложил в нас. Може да се появи в одного, в друго или в трети и от този излишък само може да се дава. Дали разбирате какво значи излишък? След като посея хубави плодове, аз мога да пожертвам от плодовете, но не и самото дърво. Ще избира някой от хубавите плодове и тях ще принесе в жертва. Богатият може да даде жертва, а сиромашът не може да даде никаква жертва. Законът за жертвата е задължителен само за богатите хора, а не за сиромасите. 120-190

Бог благославя всеки, който е готов да се жертва, да изпълнява Божията воля. 70-190

Щом имаш една Божествена идея, трябва да жертваш за нея целия си живот, всичко, каквото имаш. 28-12

Когато бъдем готови да се жертваме, тогава ще се събуди у нас Великото, Божественото. 28-9

Казвате: „Ако пожертваме всичко, какво ще остане за нас?“. Наистина, има нещо, което човек не може и не трябва да жертва. Кое е това нещо? Божественото. За

нищо на света човек не трябва да жертва Божественото в себе си. То трябва да бъде в услуга на Бога. 48-174

Един познат ми разправяше как един ден той останал само с един лев в джоба си, нямал пари за хляб. Мислил си какво да прави, отде да вземе пари да се нахрани. През всичкото време попипвал левчето, на него уповавал. Седнал на една пейка в градината и размишлявал върху живота. Погледнал хората около себе си – все богаташи. По едно време отнякъде се задал един просяк и се отправил към него. Той си помислил: „Толкова богати хора, а първо към мене иде. Какво да правя?“ Отвътре нещо му казвало: „Дай левчето“. Дадох последния си лев и престанах вече да мисля, успокоих се. В това време мина край мене един мой приятел, с когото не бяхме се виждали десет години. Той се зарадва, спря се да си поговорим. Покани ме у дома си, нагости ме добре. Така получих много повече от това, което дадох на бедния. Разбрах, че с тоя лев бях подложен на изпит. Да мислиш, че един лев ще те спаси, и да уповаваш на него – това е идолопоклонство. Бъди готов да пожертваш и последния си лев. Ще кажете, че вие сте готови да жертвате нещо. Обаче с вас няма да се случи същото, вие ще бъдете изпитани по друг начин. Нещата в природата не се повтарят. 120-149

Дето съществува механично владееене на нещата, там се ражда насилието. Природата изисква от човека доброволна жертва. Тя казва: „Човек за човека е брат и трябва да се жертва за него доброволно, от любов“. 71-292

Жертва в света може да принесе само Любовта. Без Любов никаква жертва не е възможна. Жертвата подразбира най-хубавото в нас, най-възвишеното, най-благородното да го дадем в услуга на Бога, да го пожертваме, да работи за Бога. 120-265

Ако не жертвате материалното от любов, то, какъвто и да сте – търговец, земеделец и др., няма да успявате. 120-269

Когато се говори за жертва, подразбирам да принесеш в жертва тялото, а не душата си. 48-175

Страданията на хората, както и на животните, служат

като импулс на други същества да се повдигнат, да станат добри. Все трябва някое същество да се пожертва за повдигането на друго. Обаче съществото, което се жертва, също така се повдига. 86-55

Когато се реши да пожертва нещо, човек произвежда светлина в себе си. Затова е необходима жертвата. Когато човек пожертва нещо, настава вече първият ден на светлината в неговата душа. Бог казва: „Да бъде виделина!“ – и стана виделина. Когато в човека настане виделина, с цел да разграничи в него светлината от тъмнината, той е извършил жертвата правилно. Ако в човек не се яви никаква светлина и тъмнина, жертвата не е направена или, ако е направена, има някаква неправилност в нея. 72-79

Искам да ви кажа: нека този закон на самопожертване легне в душите ви. Когато искате да пожертвате нещо, не бързайте, спрете се, попитайте се, турете този въпрос във вашата интуиция, помислете си и кажете: „Господи, аз искам да се жертвам заради Тебе от Любов“. Ако почувстваш, че Господ ти се поусмива, пожертвай се, но ако видиш, че лицето Му е сериозно, въздържай се. Подир малко пак се помоли и наблюдавай какъв е изразът на лицето Му. Ако се усмихне, принеси жертва, ако ли не – въздържай се. 120-270

Взаимна жертва значи у всички хора да има желание взаимно да си помагат, като при това тази взаимопомощ започне от този, който най-много се нуждае. Взаимната жертва – това е Божественият път, към който човек трябва да се стреми. Когато хората се стремят към взаимна отстъпчивост, взаимна жертва и солидарност, навсякъде в живота ще има прогрес – и в науката, и в изкуствата.

76.9-29

ЖИЗНЕН

Жизнеността, която изтича от човека, се дължи на благородното му сърце. 80-25

Жизнеността оживява. 80-25

ЖИЗНЕРАДОСТЕН

Човек, който диша чист въздух, ще бъде постоянно свеж, бодър, жизнерадостен, ще има желание да учи и да се повдига. 37-9

ЗАСЛУЖИЛ

Няма по-велико нещо за човека от това да заема известно положение заслужено. Кой заема положението си заслужено? Който работи с Любов. Всички признават неговата работа. Такъв човек е извор на знания. Дали е учен, или музикант, той дава от своето благо на другите. 145-268

ЗНАЕЩ

Важният въпрос за човека е първо да има светъл ум, а после да придобива знания. 86-362

За да придобие знание, човек трябва да живее в душата си, т.е. да даде предимство на душата си пред своите лични изисквания. 86-356

Добри условия и добър живот съществуват за онези, които знаят законите на живота и на природата и ги прилагат правилно. 86-120

Всеки човек, който има знания и условия да прояви живота в себе си, той не търси условия отвън, те са вътре в него. 112-251

Всеки търси знание, което извира. 86-364

Към какво знание трябва да се стреми човек? Към Божественото, защото само то може да осмисли живота. Ако човек се обезсърчава и отчайва, той не е дошъл още до това знание. 85-87

Чрез знанието и светлината човек помага при разрешаване на задачите на своите ближни. 143-365

ЗНАМЕНИТ

Колкото повече художникът обикаля Природата, толкова по-здрав, по-добър и по-знаменит става. 145-326

Нанякоихораплодоветесанафизическия свят, надруги – в Духовния свят, а на трети – в Божествения свят. Който

не е могъл да стане виден, прочут човек на Земята, той ще бъде виден на Небето – от него зависи. Обаче едновременно човек не може да бъде виден, знаменит в трите свята. В това отношение за всички хора има възможност да се проявят. 48-176

ИДЕАЛЕН

Според разбиранията на съвременните хора идеалният човек трябва да бъде красив, силен, добър и т.н. Казвам: идеален човек е този, който изключва от себе си всякакво насилие, всякаква лъжа и всякакво зло. По този начин човек може да бъде красив, силен и добър. И този човек само може да служи на Бога. 134-59

Докато не почнете да мислите идеално, докато не носите в себе си образа на идеалния човек, вие нищо не можете да постигнете. Не търсете идеалния човек вън от себе си. Той е вложен във всички хора, но трябва да се прояви навън. Ако идеалният човек не е във вас, как можете да знаете кое е добро и кое не е, кое е морално и кое не е морално? 86-29

Идеалният човек е всемоушен; той е над условията, вследствие на което няма защо да се защитава, нито да търси правата си. Само слабите хора воюват за правата си. 46-18

ИДЕАЛИСТ

Идеалист е човек, който се качва по високите върхове и оттам разглежда природата. Той се движи по перпендикуляра, т.е. по височината на триъгълника. Той мечтае за много неща, които, макар и непостижими, поне го движат. Той работи с ума и сърцето си, вследствие на което е в постоянно движение. 88-224

Когато определяме понятието *идеалист*, трябва да намерим такава дума, която да не включва никакво противоречие в себе си. Ако си послужим с думата *безкористен*, и тя не съдържа истинското понятие. Ако кажем, че идеалистът е без желания, и това не го определя. Той

има желаниа, но не такива, каквито материалистът има. Между духовният човек и идеалиста има известна разлика: идеалистът представя външната страна на нещата, а духовният – вътрешната. Има три категории идеалисти: първо – идеалистът, който представлява човека в неговата външна проява; второ – духовен човек, той представлява съдържанието на човека; третото – Божествен човек – неговият вътрешен произход, смисълът на човека. 79-128

Идеализмът трябва да бъде една връзка, която да ни даде контакт с Любовта, а Любовта трябва да ни доведе във връзка с Мъдростта; Мъдростта трябва да ни доведе до връзка с Истината; Истината трябва да ни доведе във връзка с Правдата; Правдата трябва да ни доведе във връзка с добродетелта, милосърдието и т.н. Всички тия добродетели са така скачени една за друга, че придобиването на една от тях води към придобиване на останалите. 96.3-51

Поради своите разбирания за живота идеалистът изпада повече в устойчивите енергии. Той черпи силите си от изворите на природата. Той е свързан с Разумната природа, вследствие на което е богат и неизчерпаем като нея. 88-224

Учениците на Окултната школа трябва да бъдат идеалисти, души с висок идеал, за да могат да създадат отлични, красиви образи и отношения помежду си. 76.9-54

Идеалистът разглежда живота през пролетта, а материалистът – през зимата. Идеалистът е облечен с тънки, леки дрехи, с лека шапка, а материалистът – с дебели обувки, с плътна топла шапка. И двамата обичат живота. Материалистът е бил на мястото на идеалиста, но е слязъл да работи в гъстата материя. Идеалистът още няма опитността на материалиста – той се движи в рядка материя с по-малко съпротивления, не е слязъл още в гъстата материя. Значи материалистът е материализиран, т.е. оформен идеалист. Старият човек е материалист, но е минал през идеализма. Какви ли не картини не си е рисувал, какви илюзии не си е правил! Като остарял, той напуснал идеализма: направил си къща с удобства, има

слуги на разположение. Той заповядва, а други вършат работата му. Идеалистът няма слуги, сам върши работата си. Той е подобен на старите евреи в Египет, които сами си правеха тухлите за строеж. Материалистите са подобни на египтяните, които очакваха наготово да им донесат тухлите. Евреите казваха, че не може без правене на тухли; египтяните казваха, че други могат да правят тухли вместо тях. 87-208

ИДЕЕН

За да не се разочарова, човек трябва да живее идейно, да гледа на живота като на нещо цяло, неразделно. За идейния човек е все едно къде ще живее – дали е на Земята, или на Небето, той все живее, но при различни условия. И в богатството, и в сиромашията той вижда условия за живот, за работа и за развитие. Идейният човек носи в себе си Духа. Където отиде, той се чувства пълен с радост и готов за работа. Неидейният човек очаква Духът да дойде отвън, да го импулсира, да му даде подтик за работа. 58-115

Съвременният свят се нуждае от млади хора с нови идеи, които да не се отклоняват от своя път. 80-214

Днес вие носите в себе си свещената идея да служите на Бога. Обаче, ако не живеете идейно, тази идея ще остане неразбрана. Истински идеен човек е онзи, който и на младини, и на старини се въодушевява. Идейният човек никога не остарява, той винаги е млад. 58-115

Във вашият ум идеите всякога трябва да бъдат положителни. 76.4-7

Всички ония велики идеи в живота, които имат грамадна форма, спират процеса на вашето развитие. Идеите, които имате, не трябва да включват в себе си грамадни форми. 75.1-110

Ученикът трябва да бъде свързан идейно с по-висшите същества, които му дават подтик за обикновения живот. 42.18-24

Когато действат окултните сили, те действат сега, веднага, днес. 76.4-7

Дойде ли при тебе една Божествена идея, това е един

знаменит ден, това е един велик ден, ако я възприемеш. Няма по-велико нещо от това. Тази идея може да се разрасне дотолкова, че да направи от тебе една велика душа. Божествените идеи действат в настоящето. Бог ни говори в настоящето, но Той никога не повтаря. Той говори веднъж на ума, втори път – на сърцето и трети път – на волята. Ти ако не си слушал, ако не си възприел, въпросът е свършен. Тази идея ти не можеш да я възприемеш друг ден, тя е само за днес. За други ден – друга идея; за трети ден – трета идея и т.н. В края на краищата, като събереш всички Божествени идеи, които си възприел в един цикъл на живот от 50-60 години, от тях ще може да се оцени какъв е бил твоя характер на Земята. Казвам: доколко си прогресирал ще познаеш по това, колко Божествени идеи си възприел от Бога и колко от тях си реализирал. Качеството на идеите и броят им определят характера ти. 76.4-8

Не е достатъчно само човек да има някакви идеи, но той трябва да разбира тези идеи и да ги прилага в живота си. 80-61

Когато се стреми да реализира известна идея, човек придобива големи знания. 88-122

На Божествените идеи, които проникват в нашата душа, трябва да отдадем всичкото си внимание, докато ги реализираме. Дойде ли такава идея в ума ви, трябва да бъдете готови да жертвате заради нея всичко. Пожертван ли е животът ви за една Божествена идея, той се усилва, става по-интензивен. И всички велики хора и герои, както на миналото, така и днес, дължат своето геройство и величие на този принцип именно. 76.4-9

С ИДЕАЛ

Светът се нуждае от хора с висок идеал, готови на всякакви жертви. Това са хора на Божественото учение. 80-214

Под думата идеал, ние разбираме стремежа на човека да създаде нова форма на живота си, в която да влее своите нови разбирания. Всеки ден, от изгрев до залез на

Слънцето, човек трябва да прибавя по нещо ново към своя идеал. 55-85

Ние не само трябва да търсим своя идеал, но същевременно всеки от нас трябва да бъде идеал за някого. 9.31-7 Човек никога не трябва да остава без идеал. Голям или малък, той непременно трябва да има идеал. Идеалът дава импулс, подтик, движение на човека. – „Колко идеала трябва да има човек?“ Най-малко един и най-много – три. Единият идеал ще бъде на физическия свят. Той се отнася до неговото тяло – да бъде здрав. Вторият идеал има отношение към неговото сърце – да бъде добър. Третият идеал има отношение към неговия ум – да бъде умен. 88-124 Идеал, който е в зависимост от хората, всякога може да се изгуби. Стремете се към вечни идеали, които хората не са в състояние да прекратят. 88-225

Всички хора трябва да имат вече нов идеал. Това, което те наричат Любов към Бога, ние наричаме служене на Бога. Обичате ли някого, вие трябва да му служите вече по нов начин. Отсега нататък всеки трябва да прилага в живота си служенето по нов начин, като вътрешна работа върху себе си. След служенето иде почит към себе си и най-последно – обич към ближния. 130-43

Не се страхувайте от труда и работата, но каквото предприемете, работете с оглед на своя велик идеал. За постигане на своите идеали от вас се иска постоянство. 80-217

Ако искате да постигнете идеала си, не бързайте, не поставяйте срок за колко време трябва да го реализирате. В стремлението си да го реализирате вие ще имате постижения, но самият идеал никога няма да постигнете. Защо? Защото идеалът подразбира съвършенство. Идеалът представлява нещо неуловимо, безпространствено. 88-115

ИЗБРАН

Може ли човек, който прилага стария метод, да бъде избран от Бога? 134-39

Избраният човек не си служи с насилие, с лъжа и със

зло, т.е. той е силен, разумен и добър – тази е максимата, по която различаваме избрания от не избрания човек. 134-39
Избраният не може да си служи нито с рога, нито с копита, защото между силата, разума и Доброто съществува тясна връзка. 134-13

Аз говоря на избраните, на свършените, на тия, които са опитали, разбрали и приложили истината в живота си. 134-8

ИЗДРЪЖЛИВ

Окултният ученик трябва да има гръбнак, по-силен от този на слона, за да издържа, да понася трудностите и мъчнотиите в живота. Издръжливостта е качество, което постоянно се развива. 47-116

ИЗОБРЕТАТЕЛЕН

Лесно е да се каже, че еди-кой си учен направил едно изобретение. Как е дошъл до това изобретение – той знае. Ако има само една отрицателна мисъл в ума си, никакво изобретение не може да направи. Щом преодолее и тази последна мисъл и почне да вярва, че няма мъчнотия, която може да му се противопостави, той се намира пред прага на своето откритие и в ума му блесва нова светлина. Човек трябва да държи в съзнанието си положителната мисъл, че всичко е постижимо, когато работи в съгласие с великите закони на света. Значи всичко е възможно за човека, когато работи в съгласие с великите, с Божествените закони в живота и в природата. 74-12

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН

Изпълнителният човек е човек със замисъл, има предвид да преодолее някакви пречки. Той е тежката, дългобойната артилерия на човешкия характер. 75.1-100

Бъди изпълнителен, но да знаеш защо си изпълнителен. 75.1-100

Изпълнителността трябва да почива на известни убеждения в тебе. 75.1-101

ИКОНОМИЧЕН

От всички се изисква да прилагаме икономията в живота, да пестим богатата, които ни са дадени, да не изразходваме повече, отколкото трябва. В това се заключава безсмъртието и продължителността на живота. 146-34

Икономията е качество на ума. Икономистът е по рождение такъв. Икономистът държи парите си в кесия и ги остава настрана. Икономистът не ламти за дреболиите. Той преглежда всички пера в сметките си и казва: Това перо не може да се съкрати, онова не може да се съкрати. Той не знае, отде и как да направи съкращение на бюджета си. Обаче, като загуби част от капитала си, веднага намира начин да съкрати нещо. Икономията почива върху пестеливостта. 70-317

ИМПУЛСИВЕН

Разчитайте на всеки Божествен импулс в себе си. 145-91

ИНТЕЛИГЕНТЕН

Ще вярваш на своята интелигентност. Тя е лъч, изпратен от Духовния свят. 105-53

Вие мислите, че интелигентността седи по-горе от Любовта; всъщност Любовта създава интелигентността, тя е причината за човешката интелигентност. 102-57

При сегашните условия Невидимият свят изразява Любовта във вид на интелигентност. Хората са изразители на тази интелигентност. Човек трябва да съзнава, че е носител на тази интелигентност. Като съзнава това, човек трябва да се радва, че е получил нещо от Божествения свят, което разумно да използва. 72-15

Човек е само проводник на Божествена Любов и интелигентност. 72-15

За да бъде човек интелигентен, трябва да бъде благороден, а за да бъде благороден, трябва да бъде честен. 76.6-41

Интелигентният човек е чистосърдечен, искрен; той внушава пълно доверие и подем във всички хора, с които

се среща. Той е като извор, който дава и се радва, когато вижда, че хората изпълняват Волята Божия. Когато вижда стремежа на хората към Бога, в сърцето му се явява свещения пламък. 44-114

Ако челото е право, човек е интелигентен, разумен. Започне ли челото да ляга назад, интелигентността постепенно намалява. С носа е точно обратно - когато носът изпъква напред, интелигентността се намалява. 87-77

На хора, които имат устойчиви чувства, както и устойчива воля, брадата не е права, но малко вдлъбната и издадена навън. Това показва известна интелигентност. Ако брадата не излиза напред, интелигентността се намалява. 87-77

Интелигентността се изразява в неговата похватност. Ако човек иска да нагласи и чувствата си според гамата на Природата, с която иска да работи, всякога ще има успех. 34-9

За да проявим своята интелигентност, както и своята воля, необходима ни е среда от разумни същества, като нас, които да ни дават подтик. Хиляди разумни същества трябва да се движат паралелно с нас, за да успяваме и ние. 44-113

Ако мислите да увеличавате интелигентността си, мислете за носа - да вземе добро направление, да не изпъква навън. 87-78

Когато двама души имат различна температура, по-интелигентен е онзи, който има по-висока температура. Вибрациите на неговата мисъл са по-високи и по-многобройни. 87-45

Няма сила, подобна на Доброто, която да помага за развиване и усилване на човешката интелигентност. 87-85

ИНТУИТИВЕН

Какво означава думата *интуиция*? Частичката *ин* в думата *интуиция* означава *вътре*; *тау* пък означава главното условие на живота - Бог, Който се е проявил отвътре навън. Бог влияе на човека със своя ум и той му се подчинява, като придобива общ център с Него. Тогава казваме, че този човек има интуиция. Интуиция може да има само онзи човек, който има обща връзка с Бога, с Първичната Причина. 15-30

Вие трябва да развивате интуицията в себе си! Тя не се проявява като мисъл в мозъка, но като едно дълбоко вътрешно чувство, като едно вътрешно пришепване. То не излиза из гортана, но е едно чувство, което излиза някъде изпод лъжичката. То ви пришепва тихо и спокойно, казва ви само да бъдете внимателни. 75.1-169

Вслушвайте се в интуицията си и ще бъдете близо до истината. Когато разсъждавате и философствате много, по този начин вие можете да уредите само материалните си работи, но не и Божествените. Божествените работи се уреждат само чрез интуицията. Първо ще повикате Божествената интуиция, после разума, като слуга на Божественото. Интуицията ще урежда работите в Божествения свят, а за физическия свят тя ще събира сведения от разума, който ще играе служба на секретар. Божественото показва новите пътища, през които човек трябва да мине. Великите хора, на които работите винаги са вървели успешно, са минали по вътрешния път на интуицията. При страдания и мъчности в живота си те винаги са се справили с интуицията си. Следователно, когато се намерите пред някакво страдание или някаква болест, не философствайте много защо и как е дошла болестта, но отправете ума си към Бога, към своята интуиция, и оттам ще получите съвет какво да правите. Не бързайте да викате лекар. По-добър лекар от интуицията няма. 47-111

ИСКРЕН

Какво се разбира под понятието „искрен“ и „чистосърдечен“ човек? Да бъде човек искрен – това значи да представлява планински извор, който слиза надолу с цел да се прояви. 44-118

Най-голямата радост на човека е да говори истината. Колко е приятно да бъде човек искрен! Не и откровен. Кое е по-хубаво – човек да бъде откровен или искрен? Ако човек е откровен, а не искрен, това е едно зло. Когато изучавате окултната наука и френологията, ще видите,

че за искреността има един център, а за откровеността – друг център. Откровени хора са ония, които не са скрити, а искрени хора са ония, които са съвестни. Искреността произтича от един морален закон, а откровеността произтича от един полуинтелектуален принцип. Например аз съм откровен – отивам да кажа някому, че съм беден, разкривам своите страдания, че жена ми, децата ми са болни, и искам вие да ми помогнете. Но тази откровеност има задна цел. Когато искреният човек разкрива всичките свои престъпления, в него няма две мисли, две желаниа. Аз желая вие да бъдете искрени и после откровени. 122-174

От всинца ви искам да бъдете искрени, абсолютно искрени! Искам учениците помежду си да са вътрешно искрени, защото, като се намерите двама, усеща се има ли искреност, или не. Като се приближите при някой човек, който не е искрен, усеща се едно натегнато състояние. Вложете искреността и тази натегнатост ще изчезне. Искрени ще бъдете, не откровени. 122-306

ИСТИНОЛЮБИВ

Важният въпрос за човешката душа е да намери Истината, а после да придобива блага. 86-362

Щом човек придобие Истината, в него наставка мир, спокойствие. 51-47

Всеки човек носи Истината в себе си, но всички не са я проявили. Идете в света и я приложете! От начина, по който я приложите, ще зависи как ще издържите изпита си. Ако можете да предадете Истината на хората, вие сте издържали изпита си добре и влизате в новия живот. 86-367

Ще бъдете истинолюбиви. Ще бъдете смели и решителни да казвате истината. За да кажете Истината, най-първо сърцето ви трябва да бъде пълно с Любов, с тази безгранична Любов, да има запалка. Второ, умът ви трябва да е пълен с Мъдростта, която ще донесе светлината на знанието. Тогава кажи Истината и не бой се, не мисли за резултатите, кажи Истината! 122-306

Не се срамувайте да кажете истината в очите на някого, макар той да ви е приятел и да ви се обиди. Кажете му истината, макар и сълзи да излязат от очите му – нека си поплаче. Пък той, ако е смел, нека ти каже Истината, но Истината, тази Абсолютната, да няма никакви други мисли. 122-306

Истинолюбив човек е оня, който не се колебае и не се обезсърчава. Като трябва да направи нещо, той не го отлага и за последствията не мисли. Той знае, че всичко, което става в името на Истината, е добро. 66-15

ИСТИНСКИ

Истинският музикант или актьор, като слезе от сцената, трябва да е въодушевен, повдигнат духом. Така трябва да се чувстват в работата си и учителите, и художниците, и поетите, и майките, и бащите; в живота на всеки едного ще има растене, подем нагоре. Това е резултат на Божественото в човека. 12-114

ИСТИНСКИ ЧОВЕК

Човек трябва да стане силен, да се освободи; да носи в себе си силите на Доброто, на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Правдата и на знанието. Който носи тези сили в себе си, той е истински човек. 136-163

Само Любовта е в сила да произведе в човека вътрешен преврат, да измени неговия живот, да даде нова насока на душата му, да го направи истински човек. 134-62

Човек, на когото само мисълта работи правилно, е една трета човек; онзи, на когото умът и сърцето работят правилно, е две трети човек; и най-после, онзи, на когото и умът, и сърцето, и волята работят правилно, е три пъти човек – истински човек, или мъдрец. 83-256

Истински човек е онзи, който притежава три качества: ум светъл, който мисли право; сърце любещо, което има правилни отношения към всички живи същества; и душа силна, широка, която да обхваща цялата Вселена. Той

благодари и на най-малките същества за услугите, които му правят. Когато конят му носи товара, той го милва, глади го, благодари за услугата, която му е направил. 147-276

Истински човек е онзи, на когото умът е пълен със светлина, сърцето – с топлина, а душата – със сила. 147-276

Любовта, Мъдростта и Истината са пътища, които определят живота на човека. Същевременно те го определят като човек. 147-276

Той мисли, люби и действа по вътрешен подтик на своята душа – това значи да живее Бог в човека. 147-276

Истинският човек е художник, скулптор, музикант. Той работи върху себе си да пресъздаде онзи първоначален образ, за който е казано в Битието: „И направи Бог човека по образ и подобие Свое“. 147-185

Искате ли да придобиете качествата на истинския човек, вие трябва да спазвате законите на трите велики свята – на Любовта, на Мъдростта и на Истината. 80-145

Често слушате някой да повтаря думите: „Аз трябва да бъда човек!“. След дълго самовнушение той наистина става човек. 80-144

Искате ли да заслужите името човек, работете върху себе си, да събудите Божественото във вас. Само Божественото прави човека истински човек, създаден по образ и подобие Божие. 54-265

Всеки човек трябва да работи върху себе си да създаде образа на истинския човек. За образец на истинския човек ни служи Христос. 147-154

КРАСНОРЕЧИВ

Истински красноречив човек е онзи, който говори само хубави, добри работи. Сладко, красноречиво говорене е това: което кажеш и обещаеш, веднага да го изпълниш. 143-314

КОНТРОЛИРАЩ СЕ

Ще се стараете да се контролирате, думите ви да бъдат отмерени, да не говорите повече, отколкото трябва. 120-17

Особено езикът трябва да знаем да контролираме. При сегашното състояние езикът не е под наш пълен контрол. Не че ние нямаме най-доброто желание да не говорим, но като дойде време до езика, той изказва понякога това, което ние не искаме. Движението на езика може да контролирате чрез волята си. 120-13

Човешката воля може да се изрази само в ръцете, в краката, в очите, в езика, а после ще дойдем да контролираме мозъка, сърцето, мислите, чувствата и желанията си. Тогава ще влезем в съгласие с Невидимия свят. 120-13

КОНЦЕНТРИРАН

Когато човек се концентрира, съсредоточава вниманието и погледа си, вследствие на което пред него наставя голям мрак. Ако не разбира законите, той ще помисли, че ослепява. Който разбира законите, ще разбере, че минава през една гъста зона на Земята. След 15 минути концентриране пред този човек ще се яви мека, бяла светлина. Вземе ли да се връща назад, той пак ще мине през същата гъста среда. Такова затъмнение, или помрачаване често става и в съзнанието на човека. Който не разбира закона, ще се уплаши, а който го разбира, ще концентрира ума си, вниманието си, да запази будност на съзнанието си, докато премине тази тъмна зона. В това положение неверният ще се отрече от Бога, а разумният, търпеливият ще се свърже по-здраво. Страхливият ще остане в тази тъмна зона, а безстрашният ще я премине и ще върви напред. Данте е преминал през тази зона, но неговата възлюбена Беатриче му осветявала пътя със своето фенерче, като го развеждала при страдащите и му обяснявала причините за техните страдания. 12-91

КРАСИВ

Красотата не е физическо качество. Красотата не принадлежи на физическия, нито на Духовния свят, но се проявява чрез тях. Красотата е достойние на Божествения

свят. На физическия свят тя трае кратко време, в Духовния свят тя остава за по-дълго време, а в Божествения свят – за вечни времена. 55-121

Красотата на физическия свят е отражение на Божествената красота. Тъй щото, ако срещнете една красива жена, знайте, че тя е отражение на Божествения принцип, който живее в човешката душа. 145-322

Тя е външен израз на светлината, която излиза от Бога. Красивият човек отразява Божествената светлина върху другите хора.

Красотата е идеал за човека. Той се стреми към красивото в света като към свой идеал. 55-121

Тя е плод, за изработването, или за узряването на който човек е работил с години, с векове. 134-59

Истинската красота е чиста и възвишена. Тя е образ на Истината. Тази красота внася в човека импулс за работа. Тя води към положителна философия на живота. 28-24

Когато срещнете един красив човек, вие се зарадвате, носите го в ума си и казвате: „Днес видях един красив човек, никога няма да забравя неговото лице“. 134-59

Красивите мисли, красивите чувства, красивите постъпки – това е идеалът на човешката душа. 55-121

Красотата радва човека. 55-121

Дръжте се за красивите мисли и чувства, които дават тласък в живота ви. Те са онази светлина, онзи пламък, който излиза от очите на красивата мома и на красивия момък. 55-122

Колкото и пъти да срещнете красотата, израз на Любовта, спрете се пред нея, не я отминавайте! 55-122

Каквато и да е красотата, тя внася нещо хубаво в човешката душа. 55-124

Красотата е едно от великите блага на живота. 55-124

Красивият има предимство пред грозния. Умът му е добре поставен. Ние говорим за вътрешната, органическа красота на човека. И скулпторите, и художниците се стремят да представят тая красота. 70-82

Всеки човек трябва да има нещо красиво в себе си, за което хората да го обичат. 76.9-54

Още повече всеки човек трябва да има нещо красиво в своята душа, за което Бог да го обича. 76.9-54

Слушате някой да казва, че идеалът му е да бъде красив. Добре е да бъде човек красив, но красотата се обуславя от известни добродетели. 145-279

Който иска да стане красив като ангел, трябва да развива в себе си чувството на брат и сестра. Това е закон. 27-157

Хората се стремят към знание, богатство, сила, красота. 145-276

Красив трябва да бъде човек! 70-67

Тялото на човека трябва да бъде стройно, красиво, понеже е израз на една Божествена идея, която е работила с векове и още продължава да работи. 126-29

За да бъде красив, той трябва да има хубаво чело, правилен нос, красиви уши. Кое чело е хубаво? Ако челото е високо два сантиметра, не е хубаво; ако е три, четири, пет сантиметра, все още не е хубаво. Челото трябва да бъде поне от пет сантиметра нагоре, за да бъде хубаво. Ако челото е шест сантиметра високо, може да бъде красиво. 145-319

Днешният човек продължава да разширява в себе си идеята за красота и не се спира само върху лицето си, но и върху челото. Той отделя вече челото от лицето и работи за развитието на всички способности, вложени в предната част на мозъка. Но и тук човек не спира. След като е опитал високия ръст, силата на мускулите си, външната красота, красотата на лицето и на челото си, т.е. своя ум, сега вече той отправя своите сили към сърцето си – да развие красиво, благородно сърце в себе си. 80-25

Благородното сърце се изразява в лицето на човека. Лицето на такъв човек свети. От него излиза нещо светло, магнетично, приятно. Приятно е да гледате лице на човек, който има благородно сърце. 80-24

Разумното, благородно сърце крие в себе си нови начини за живеене и за работа. 80-25

Какво се иска от човека, за да възстанови своята първоначална красота? Той трябва да пази своя вътрешен мир и спокойствие, да не бърза, да не се безпокои, да не се обезсърчава. 85-368

Добрият човек има добре устроена, красива форма на главата; лошият човек има лоша форма на главата. Добрият човек има красив правилен нос; носът на лошият човек не е красив, има някакъв недостатък. Ако човек е оптимист, носът му има красива права линия. 70-59

Когато говорим за красотата, ние имаме предвид главно вътрешната красота – красотата на душата. Който е вътрешно красив, той е и външно красив. 144-60

Иска ли да бъде красив, с приятно лице, с ясен поглед, човек трябва да знае каква храна да дава на духа си. Храни ли го със съответна за него храна, човек придобива духовна и физическа красота. Не е ли едновременно и духовно, и физически красив, той не може да се нарече красив човек. 144-43

Отклони ли се от естествения живот, човек почва да губи красотата и пластичността на движенията си. 85-48

Срещнеш един човек и казваш: „Защо не съм и аз толкова красив?“. Един ден и ти ще станеш като него. Радвай се днес на неговата красота. Красивите хора са за насърчаване. 70-147

Красотата се обуславя от известни добродетели. 145-279

Тази красота ще хвърли отпечатък не само на лицето ти, но и върху цялото ти тяло, външно и вътрешно. 134-60

Човек може да бъде красив, но ако обича Любовта, Мъдростта и Истината. 144-60

Любовта прави човека красив. 145-280

Без Любов те не могат да постигнат нито Мъдростта, нито Истината. 144-60

Придобият ли тези три добродетели, тия велики сили, те стават мощни и красиви. 144-60

Свободата прави човека красив и силен. 145-288

Стотици и хиляди години трябва човек да живее под ръко-

водството на Любовта, за да стана красив, умен и свят. 145-280

От любовта ви към (известна) категория хора, ще светнете, красотата ви ще се увеличи, ще станете подобни на ангелите. Тъй щото, искате ли да бъдете добри, разумни и красиви, обичайте всички хора. 145-326

Красив и благороден човек е онзи, който носи Истината в себе си. 85-323

За да бъдете здрави и красиви, трябва да дишате дълбоко, да задържате въздуха известно време и после да издишате, като благодарите на Бога за приетия въздух. 0-28.2.88

Красивият човек се радва на всички и на всички изпраща своята светлина. Ако човек не крие в себе си част от топлината на живота, той не може да бъде красив. Топлината дава добро разположение на човешкия дух. Без топлина, т.е. без добри чувства, пътят на човек е затворен. 144-60

Външната красота се създава при инволюцията на човека, а вътрешната – при еволюцията. Тъй щото, ако човек при инволюцията си, т.е. при слизането си на Земята, не е работил върху себе си, той ще бъде външно грозен; ако пък при еволюцията си, т.е. при качването си нагоре, не работи върху себе си, той ще бъде вътрешно грозен. 46-132

От красивата мома всички се интересуват. Дето и да отиде тя, в която и държава да влезе, в което и общество да се яви, всички я посрещат с радост, всички са готови да ѝ услужат. Каквото пожелае тя, всичко става. Зад красотата се крият известни добродетели. Красивата мома е разумна. 70-66

Ако в продължение на един живот от 40 – 50 години човек не може да извае статуята си, той не е изпълнил своето предназначение. След всичко това той говори за красота. Докато е млад, човек може да се нарече красив, но щом мине 30 – 40 години, той губи красотата си. 145-308

Радвайте се на доброто, на силата, на красотата, на здравето на хората. 145-296

Красотата е оръжие, с което човек побеждава. 136-64

Не е достатъчно само човек да мисли кое е по-хубаво, но той трябва да върши всичко, което е хубаво и красиво. Красивото, възвишеното трябва да бъде насъщният хляб за човека! 134-68

КРОТЪК

Кротостта е вътрешно, а не външно качество. 49-28

Който мълчи, това не показва, че той е кротък. Когато котката дебне мишката, тя не издава никакъв звук, даже дишането си притаява и седи със затворени очи, като светия, като че не се интересува от земните работи, но всъщност тя не е кротка. 49-28

Под кротък човек се разбира бял, светъл човек, който привлича светлината в себе си и я отразява навън. Кроткият е светещ човек, затова е определено той да наследи Земята. Кроткият човек има високо съзнание и затова може да привлича светлината. Светлината се привлича от тела или съзнания, които са високоорганизирани. Само за кроткия може да се каже, че е виделина и светлина. 0-29.11.86

Той е направен от такава материя, която привлича светлината и топлината от пространството, затова свети. 0-30.11.86

Само кроткият, който носи светлината на живота, ще наследи Земята. Извън кротостта животът не може да се прояви. 0-30.11.86

„Кротките ще наследят Земята“. Някой казва: „Аз от кротките ли съм?“. Ако беше от кротките, Земята щеше да бъде твое наследство. Пари имаш ли, касата ти пълна ли ти е? – „Не е пълна.“ Тогава не си от кротките. Разумност имаш ли? – „Нямам.“ Пак не си от кротките. Кроткият човек има всичко. Неговата градина е пълна с ябълки, с круши, с портокали, с лимони, с праскови и т.н. Земята е негово наследство и той разполага с нейните богатства. 13-120

Защо кроткият ще наследи Земята? Защото само на кроткия може да дадеш нещо, което той да не присвои, да не го строши или да не го поквари. 147-11

Кой човек е кротък? Който носи в себе си Любовта и

Обичта. Той гледа на хората като на души, не се съмнява в тях, не ги измъчва, не им причинява страдания. 147-123

Кроткият човек поне един ден от седмицата ще посвети за благо на своите ближни. 13-130

Бог се проявява чрез кроткия. 0-29.11.86

Кротостта е качество на сърцето, не на ума. Когато чувствата на човека се намират под влиянието на разумното сърце, този човек е кротък. 13-114

Кроткият не е слаб, мекушав. Той е силен чрез кротостта си и така се налага на злото, на неправдата в света. Кроткият не се хвали, не говори за себе си, но прилага силата си. 147-272

Кроткият човек трябва да води самостоятелен живот. Самостоятелен живот има само в узрелия плод, който съдържа в себе си всички възможности за развитие. 13-128

Ако човек не е кротък, той не може да постигне нещо. 13-128

Той може да постигне всички желания на своята душа, но не изведнъж, а постепенно. 13-134

Който не е придобил кротостта, не може да види лицето на Бога. 0-30.11.86

Как ще познаем кроткия човек? Ще ви дам един начин, по който можете да познаете кроткия човек. Той е следният: ако лишите кроткия човек от условията на неговото развитие, от неговите права и го изпратите някъде из пространството, той ще се превърне на вода, която е в състояние да ви разруши. Водата руши даже и най-твърдите скали и канари. Ако и втори път го спънете, той ще се превърне в електричество, в динамическа сила, която ще разруши живота ви. Ако му попречите и трети път, той ще се превърне в огън и ще запали къщата ви. 13-128

Кроткият човек е винаги снизходителен към слабите и немощните, макар да вижда, че нещата не стават както трябва. 131-49

Няма човек на Земята, който да не се е гневил. Няма кротки хора на Земята. На Земята и най-добрият човек се сърди. 49-84

И най-кроткият човек може да бъде предизвикан да прояви злото в себе си и да ухапе. В стремежа се да се самозапази, човек може да убие човека. 145-236

Искате ли да се освободите от страданията и нещастията в света, станете кротки. 13-137

Кроткият човек е силен човек. 112-146

Кроткият човек никога не бърза. 13-114

Като се казва, че кротките ще наследят Земята, това подразбира, че те ще живеят на Земята колкото си искат. 13-114

ЛЮБЕЗЕН

Любезен означава човек, който носи нещо. Прелюбезен е този, който става поръчител на някого. 145-292

ЛЮБЕЩ

Любовта е път за всички, които живеят за Бога. 133-156

Който се домогне до Любовта, всичко може да направи. 27-315

Свещено нещо е Любовта. Тя посещава само ония хора, които са готови да я разберат, приемат и приложат. 38-24

Душата на човека трябва да е пълна с Любов. Като влезеш в някой дом трябва да носиш благословения на всички. 27-37

Хората на Любовта носят в себе си мир, радост и веселие. Дето отидат, всички ги приемат с отворени сърца. 35-120

Само Любовта може да внесе благороден елемент в човешката душа. 0-13.12.88

Как да намерим Любовта? Любовта е във вас. 92-296

Колкото по-голям е неговият ум, неговото сърце, неговата душа и неговият дух, толкова по-силна е любовта му. 147-148

Любещият вижда във всички хора своя близен, с когото има три допирни точки: в ядене, в дишане и в живеене. 26-65

Време е вече да вложите Любовта в сърцето си и когато срещнете ваш приятел или неприятел, да сте готови да си подадете ръка в името на Любовта. Без Любов животът няма смисъл. 147-232

Правете опити в областта на Любовта, като започнете от

най-малкото, микроскопическо добро. При това опитайте се да направите едно малко добро, първо към ония, които не обичате. 27-316

Ако обичаш някого, дай му нещо ценно, направи нещо добро за него или изнеси една негова добродетел без да казваш, че го обичаш. Кажеш ли, че го обичаш, любовта се скрива. 145-157

По какво се познава човека на любовта? Той е здрав, сладко яде, сладко спи, работите му се нареждат добре. В който дом влезе, вратите се отварят широко за него. 70-327

Любовният поглед е сила, той чудеса прави. Ако погледът на човека е пълен с Любов, той ще може да дигне болния от леглото му, да оздравее веднага. От такъв поглед тъжният става весел, мрачният придобива светлина. 136-309

Когато старият, болният види Любовта, здравето му се възстановява, сърцето му започва правилно да тупти, умът му се изменя, започва да мисли добре. 136-311

Любещият диша по един начин, а онзи, който мрази – по друг начин. 145-74

Изявявай Божията Любов, без да се страхуваш. 136-315

Любовта се познава по своите плодове. 134-58

Който живее по закона на Любовта, всеки ден трябва да усеща в себе си малка придобивка, прилив на живот. 136-313

Любовта увеличава разумността, дарбите и способностите на човека. 86-88

Истинското богатство, което може да оправи света, е Любовта. Когато Любовта влезе в света, ще дойде изобилието. Освен Любовта, никоя друга сила не е в състояние да оправи света. 37-8

МАГНЕТИЧЕН

Обичате някого заради животворния магнетизъм, който изтича от него. Тоя човек е мек, магнетичен, предразполага хората. 70-22

Магнетизмът дава топлина. Когато в човек липсва магнетичната сила, той няма топлина. 70-68

В духовно отношение магнетизмът е влага. Каквото е водата за градинаря, такова е магнетизмът за човешкия организъм. Без магнетизъм човек изсъхва. Всички хора, които имат малко магнетизъм, са сухи, сприхави. Щом придобият магнетизъм, те се разширяват, стават разположени, весели. Казваш: „Нервен съм“. Малко магнетизъм имаш – магнетизъм ти трябва. „Какво да правя?“ Ще си мислиш за Господа. Молитвата е работа, чрез която се придобива магнетична сила. Гневиш се – малко ти е магнетизмът. 70-68

Първото нещо, към което трябва да се стремите, е да увеличите своята магнетична сила, да се отворите за възприемане и предаване на Доброто. Това значи да забогатее човек. Много начини има, чрез които човек може да се отвори – например той може да се отвори чрез науката, чрез религията, чрез изкуствата. За да не изпадне в еднообразие, той трябва да смесва тия методи, да развива едновременно и умствените, и сърдечните, и приложните си сили. 87-217

МАЙСТОР

Човек трябва да бъде майстор в своето изкуство. 130-54

Колкото повече грешки е правил шивачът в кроенето и ги е изправял, толкова по-голям майстор е станал. Следователно заслужава понякога човек да греши и да изправя погрешките си, но майстор да стане. 145-53

Ако не работиш с Любов и ушиеш обувки на някого, ще му причиниш страдание. Ти не си добър майстор, не си истински обушар. 114-218

МЕК

Преди всичко човек се нуждае от мекота на характера си, а не от твърдост. 80-198

Мекото сърце, мекият отговор, мекият поглед спасяват човека от много злини. 15-97

Единственото най-важно нещо, което липсва у всички ви, е мекотата. 0-24.2.88

Без мекота животът е тежък. Мекотата е сила на характера. 0-8.5.9

Мекота, която се крепи на материална основа, е временна. Друга мекота – на сърцето – се изисква от човека, мекота, основа на която е Любовта. 49-42

Няма по-меко и по-отстъпчиво нещо от Любовта. 70-200

Щом се влюби някъде, човек става мек. 145-164

Мекотата е едно от великите качества на душата. Само душата може да бъде мека и пластична. Когато говорим за мекота в характера, имаме предвид проява на душата във физическия свят. Когато говорим за нежни чувства, имаме предвид проява на душата в Астралния свят. Мекота и нежност представят едно и също качество, проявено в два различни свята. И тъй, стремете се към придобиване на мекота, но не към мекотата на кашата, на тинята, в която човек може да загази и да се удави. В тази мекота нещата гният, но не растат. 80-220

Ония, които са взели повече магнетизъм, са по-меки. 192-109

Мекотата прави човека пластичен, подвижен като водата, която, дето мине, всичко чисти и освежава. Изгуби ли мекотата си, човек става сух. 81-95

Мекотата не подразбира слаба воля. 87-73

Ако търсите меки хора, ще ги намерите между добрите. 145-273

За да бъде добър, човек трябва да прояви своята духовна мекота. Мекотата се обуславя от две качества: благост и разумност. 78-182

Да направиш добро на този, когото обичаш, това е най-лесно, но да направиш добро на този, когото не обичаш, това е мъчно. Невидимият свят изисква това. Ако правите добро, направете го на този, когото не обичате, без да знае той за това дори. Направите ли го, вие ще бъдете доволни от себе си, че сте се повдигнали над вашите обективни чувства и настроения. Като направите това добро, никому няма да разправяте. Такава постъпка е проявление на мекота. 76.6-35

Докато сте млади, работете за развиване на своята мекота.

Придобийте ли мекота, стремете се да я запазите. 81-95

Който работи върху себе си, човек трябва да проявява мекотата си. Ако няма нужната мекота, нека посещава болни, страдащи, които могат да събудят в него състрадание. 78-181

Човек става мек при топлина, но при специфична топлина. 45-64

Отворете сърцата си за топлината, да се разтопи твърдото и коравото вещество в тях и да изтече навън. 145-245

Има ли човек Любов към Бога, той постепенно се облагородява. Онзи, у когото това чувство е събудено, има вътрешна мекота. Той никога не оскърбява. Каквото и да каже на човека, колкото и строги да са думите му, те никога не произвеждат болка, понеже са пропити с мекота. 44-55

МЕЧТАТЕЛ

Добре е човек да мечтае. Бог помага на мечтателите.

Мечтае онзи, който страда. 88-127

Идеалните неща ще поставите над главата си, а тия, които предстоят за реализация, в сърцето. Ако не вложите в сърцето си една добра мисъл, тя не може да се приеме от ума. Ето защо вложете добро в сърцето, за да се приеме от ума и реализира чрез волята. Ако една добродетел не мине през сърцето и през ума, тя не може да се реализира. 88-126

Казвате: „Каква полза ще принесе реализирането на една добродетел?“ Ще бъдете здрави. Всяка идея, всяка добродетел, която може да се реализира, допринася за здравето на човека. Направете опит да се убедите в истинността на думите ми. Ако някой от вас страда от треска, нека вложи в себе си мисълта, че иска да оздравее, да посвети живота си за реализиране на едно добро, велико дело. Като вложи тази мисъл в ума си, в сърцето си, тя ще започне да работи в него и в скоро време треската окончателно ще мине. Така той ще опита резултата на своята мисъл. Ако идеята даде добър резултат и той оздравее, това показва, че тя е проработила. Всяка идея, всяка добродетел, която може да се реализира, първо подобрява здравето на

човека; след това се отразява на мисълта и човек започва да мисли право; най-после се отразява на сърцето – човек изпитва приятни чувства и разположения. 88-126

Кого лъжат в света? Мечтателите. За да не го лъжат, той трябва да прави сметките си навреме, да не ги отлага. Отложи ли ги след няколко дена, непременно ще бъде излъган. Като изпадне в това положение, той става смешен и за себе си, и за обкръжаващите. 88-128

МИЛ

Старайте се да бъдете мили и нежни в отношенията си. 120-86

МИЛОСЪРДЕН

Ангелът на смирението е жив. Той носи в себе си милосърдието – дете на Любовта, най-малката дъщеря на Бога. 130-185

Милосърдието е една от красивите страни на Любовта. 143-292

То е приложението на Любовта в живота. 143-292

Милосърдието е богатство на сърцето. 70-177

То е духовна сила, която действа в хармония с всички други духовни сили в човека. Чрез него човек постепенно се освобождава от връзките си с миналото. 69-139

Милосърдието има отношение към човешкия дух, към човешката душа. 0-19.7.88

То е едно от най-великите качества на човека. То дава най-благородния оттенък на човешката душа. 122-259

Милосърдието е елемент, който обогатява твърдата материя. Не можете да влияете на твърдата материя, ако нямате милосърдие. Който няма милосърдие, е жесток, сърцето му трябва да се смекчи, да усети топлина в него, под лъжичката. Достатъчно е да помисли само за милосърдието, за да усети тази малка топлина в себе си. 69-139

В милосърдието се крие качеството, начинът да се примирят хората. Милосърдието е най-високата проява на човека, който живее на Земята. То не е нещо отвле-

чено, то е реален живот. 0-14.6.88

Жестокостта се сломява от милосърдието, но милосърдието подразбира закон на жертвата. 83-259

Всеки един от нас, който не може да прощава, значи липсва му милосърдие. 122-255

Като вложите милосърдието, в душата ви ще е появи желание да бъдете снизходителни към всеки, който има някаква слабост. 122-261

Разположението на сърцето към услуга във всеки даден случай говори за милосърдие в човека. 45-66

Ако не мисли за милосърдието и не го проявява, човек не може да бъде милосърден. 145-302

Милосърдният човек е готов да помага на всички. Каквото и положение да заема, той слиза от висотата си и помага на слаби, немощни. 145-75

В милостта и милосърдието човек дава от себе си онова, което е научил и опитал. 0-18.7.88

Милосърдието е лишено от всякакво користолюбие. 143-292

Всеки от вас може да придобие милосърдието. Туй милосърдие може в човешката душа да расте и да се развива както всяка друга добродетел. 122-256

Любовта развива милосърдие, а милосърдието прави човека отзивчив, състрадателен към хората, снизходителен към слабостите им. 74-201

Истински милосърдният човек не плаче, но влиза в положението на хората, разбира ги и им помага. Той има отзивчиво сърце към нуждите на хората. Дойде ли някой при него, той е готов веднага да му помага. 45-65

Всяко добро, в което милосърдието отсъства, не е истинско добро. 143-292

Казват за някого: „Тоя човек не е милосърден“. Много естествено, милосърдието не е развито у него. Той трябва да дружи с милосърдни хора, да му предадат от своето милосърдие. 70-287

Страданието прави човека милосърден. Щом придобие милосърдието, страданието се оттегля. Иска ли да се осво-

боди от страданието, човек трябва да стане милосърден. Единственото средство за освобождаване от страданието е милосърдието. Щом придобие милосърдието, страданието се оттегля. 59-200

Милостта не подразбира, че трябва да обхвана целия свят с нея. В даден случай, като среща едно същество, мога да бъда внимателен към него както Бог е внимателен. 120-73

„Блажени милостивите, защото те помилвани ще бъдат.“ Искаш ли да дойде разумното, Любовта да те помилва, ти трябва да бъдеш милостив. Не може Любовта да те помилва, ако ти не си милосърден. Помилват ли те, ти ще усетиш Любовта в себе си. Не си ли милостив, милосърден, ти ще мязаш на сухо дърво, без листа и цветове. 136-65

Искате ли да ви милват, бъдете милостиви. 147-11

Всеки един от вас да се попита има ли милостта вътре в сърцето си. Не навън, но вътре имате ли вие туй милосърдие? 122-256

Престанеш ли да се ръководиш от милосърдието, непременно тази лоша орисница, съдбата, ще се повърне. Ученикът е длъжен да култивира милосърдието. Туй милосърдие, като премахне тази лоша орисница, ще премахне лошите условия и ще му създаде благоприятни. 122-256

Сърцето на ученика трябва да бъде непременно обсебено от милосърдие. Той трябва да бъде милостив. 122-256

Човек, в когото милосърдието работи, винаги има здрави очи и уши. 143-294

И всичко, което сега съществува в света, тази дисхармония, показва, че милосърдието не е обсебило човешкото сърце. 122-257

Ако един иска само нему да е приятно, само нему да е добре, няма милосърдие. Взаимност трябва да има. 122-257

Всеки един от вас трябва да прави тази проверка – трябва да знае милосърден ли е, или не. Ако милосърдието е слабо, трябва да се стреми да го развие за себе си конкретно, за самия него е потребно това милосърдие. Да

го чувстваме в себе си и да се радваме на своето милосърдие дава особени черти, една мекота на човешката душа, едно снизхождение, да знаем, че всички хора имат слабости. 122-259

Ако няма милосърдие, човек ще бъде горд и надменен, а пък онзи, който е неспособен, който усеща своята слабост и липса на знание, тогава отсъствието на милосърдие ще го направи подъл, долен и лицемерен, той ще пъпли и ще се слага. 122-260

Вие трябва да развиете милосърдието си. 47-242

Само милосърдието е в състояние да въздейства на човешкия мозък. 80-75

Истинска база за умствен живот е милосърдието. Събудите ли в един човек милосърдието, ще събудите в него и правата посока към умствен живот. Милосърдието се намира в центъра на челото. Няма друго чувство, друга способност, която да има толкова силно влияние върху ума. 42.7-11

Милосърдието е качество, което свързва човека с висши същества, у които няма страсти. 42.7-11

На вас ви трябва туй милосърдие, едно от най-необходимите качества, качество, потребно и за Учителя, потребно и за ученика. 122-255

МИРОЛЮБИВ

Човек трябва да бъде миролюбив по отношение на Доброто, а не по отношение на злото. Със злото той никога не може да бъде в мир. 21-28

Който не върви в съгласие, в мир с това, което природата е създала, той не може да има в себе си мир. 21-28

Някои хора минават за миролюбиви, но когато се натъкнат на злото. По отношение на злото човек не може да не му се противи, не може да бъде миролюбив. Как ще бъдеш миролюбив към него, ако то иска да ти се наложи?

Как ще бъдеш миролюбив към Доброто, ако и то пожелае да ти се наложи? Който се оставя на злото и на Доброто да

му се налагат, те да упражняват насилие върху него, той е отговорен и в двата случая. И злото, и Доброто трябва да се проявяват по закона на Любовта. 147-291

МИРОТВОРЕЦ

„Блажени миротворците, защото Синове Божи ще се нарекат.“ Какъв трябва да бъде миротворецът? Силен. Слабият не може да бъде миротворец. Той иска мир, а се страхува да не го изнудят. Обаче силният носи мир, затова ще се нарече Син Божи. 147-12

Да бъдеш миротворец – това не подразбира, че ще помагаш на света, ще го изправиш. Да бъдеш миротворец значи да станеш Син Божи. 136-66

МИСЛЕЩ

Аз наричам истински мислител онзи, на когото мисълта свети и озарява света. 9.29-34

Ако нашето съзнание не се прониква от Висшето съзнание, ние не бихме могли да мислим. Мисълта е един вътрешен процес. 12-95

Нашите мозъци представляват почва, земя за разумните, велики същества, с култура, много по-висока от нашата, върху която орат и сеят. Щом разработят тази почва, те си отиват. Тези същества са от различна степен на развитие. Едни от тях са от Бялата ложа, от посветените, а други са от черната ложа. Затова именно и в света има два метода на действие. 12-102

Всяка мисъл, която излиза от човека, отива в пространството и след време пак се връща в него, но вече с известна прибавка, с един малък плюс. Някои мисли се връщат в своя източник след 10 - 15 минути; други – след един час; трети – след месеци или години. Излизането на мислите отедно тяло и връщането им пак в това тяло се подчиняват на известен закон. На това основание, когато една добра мисъл дойде в ума ви, дайте ѝ място, дайте ѝ подтик да се прояви. Щом ѝ дадете възможност да се развива и прояви,

и вие ще получите съответен дял от благото, което тя носи. Както добрите, така и лошите мисли, излезли от човека, се връщат към него. Ако някой човек изпрати в пространството една престъпна мисъл, тази мисъл най-много след четири поколения пак ще се върне при него. Тези четири поколения включват един период от сто години. Това става по закона на прераждането. 47-107

МЛАД

Млади хора са нужни. 70-121

Младостта е красив живот, който се поддържа само от хармонията. 70-85

Думата *млад* подразбира възможността на човека да свети, да има Божествено разположение, да бъде Син Божи. 132-88

Две възрасти съществуват в света: вечна младост и вечна старост. Вечно младите наричаме хора на Любовта. 144-117

Докато е млад, човек може да се нарече красив. 145-308

Ако си млад, трябва да се проявиш, да потекат през тебе всички Божествени енергии. 93-53

Да бъдеш вечно млад, каквато е душата, това значи да носиш в себе си всички възможности за постигане на своите идеали. Да бъдеш млад – това значи да използваш условията, които ти са дадени, за растене и развитие. 86-126

Младият трябва да има една основна идея, която да постигне в живота си. 75.4-224

Докато си млад, ще сееш Божествени семена. Сей на младини, за да се ползваш на старини от плода на дървото. Не сееш ли, на старини ще станеш последен бедняк. 93-53

Младият се ръководи от Любовта. Той живее в градината на Любовта, напичена с безброй сладки плодове. Като е млад, човек изучава Любовта. 145-290

Човек е млад, докато мисли и чувства право. 70-158

Младият трябва да прилага закона на прилежанието и да се ползва и от най-малките блага, които Бог му е дал, за разрешаване на задачите в неговия живот. 83-54

Някой пропуснал условията да учи на младини. Като млад

външните условия го изкушавали. 145-313

Всички хора, особено младите, като мислят, че благата идат от света, увличат се в него, турят го близо до сърцето и до съзнанието си, вследствие на което страдат. Много естествено – те не познават законите на света и не могат да се справят с него. 87-39

Младият е пъргав, подвижен, лесно се огъва. 70-194

Докато работи, човек е млад. 70-158

Вие трябва да бъдете млади, да се пригодите към новите условия. 145-111

От вас се иска вяра, която да ви подмлади и освежи. 145-111

Ще пожелаеш да се подмладиш и ще се подмладиш. 70-92

Окултистът, който се занимава със законите на Живата природа, разполага с методи и начини, чрез които може да се подмладява. 13-9

Без Божията Любов, без Божията Мъдрост и без Божията Истина никакво подмладяване не може да става. 70-104

Любовта е причина за вечното подмладяване, за вечното обновяване на човешката душа. 145-61

За да се подмлади, две неща се искат от човека: ако е млад, той трябва да почита стария; ако е стар, той трябва да обича младия. Следователно, ако иска да се подмлади, старият трябва да обича младия. Ако иска да придобие знание, да поумнее, младият трябва да почита стария. 144-117

Не можеш да се подмладиш, ако не влезеш в Рая. 70-91

Станете млади! Казвате: „Тежко ми е на душата. Стар съм. Какво да правя?“. Стани млад! – „Как?“ Не мисли за велики работи в света. Тури само 1/2 кг хляб в стомаха, 100 грама знание в мозъка и 5 грама чувства в сърцето си – това е достатъчно. 4-190

Да стане човек млад подразбира да хвърли от гърба си всичкия ненужен товар, да задържи само най-необходимото. 74-

Казвам: всеки от вас може да стане млад. Как? Като се съблече от греха си, а всеки може да се съблече от греха. От него зависи. 96.3-55

Обичайте, учете, пейте, за да се подмладите. 70-118

Ако старият може да люби, той се подмладява; ако младият изгуби любовта си, той преждевременно остарява. 145-169

Мекотата прави човека млад. 142-36

На каквато и възраст да е човек, трябва постоянно да се подмладява. 144-117

МОРАЛЕН

Човек трябва да носи велик морал в себе си, да бъде снизходителен към всички хора както е снизходителен към себе си. Трябва да бъдете снизходителни едни към други, да не се съдите. 143-154

Откак е слязъл на Земята досега, човек е вършил и не спира още да върши престъпления. Той е убивал и убива хора, животни, говеда; той изяжда милиарди тонове жито, царевица, плодове и т.н. И след всичко това казва за себе си, че е създаден по образ и подобие Божие. Къде е този образ, къде е това подобие? Днес човек на човека, брат на брата си създава ред нещастия и мъчнотии и въпреки това иска да се представи за морален. Това, което днес виждате, е обикновен морал, това не е великият Божествен морал. Искате ли да заслужите името човек, работете върху себе си, да събудите Божественото във вас. Само Божественото прави човека истински човек, създаден по образ и подобие Божие. 54-265

Постъпките, действията на човека биват колективни и индивидуални. От постъпките на човека се определя неговата сила. Никой никого не може да изнасилва; никой не може да употребява насилие върху другия, ако последният сам не се поддаде на това насилие. Тъй щото, когато човек не се поддава на лошото влияние на някоя колективна или индивидуална единица, това говори за неговия морален устой. 47-48

Хора, които имат морален устой в себе си, издържат на всички бури в света. 127-270

Сегашният свят се нуждае от нов морал. 145-71

МОЩЕН

Любовта прави човека мощен. 145-145

Любовта е най-мощното оръжие в света. 145-197

Дароботи Любовта. Това е благо в света. Като придобие човек Любовта, дето и да се намира, той е мощен. Има ли Любов в себе си, светът ще победи. 126-22

Волята Божия е да служите безкористно на възвишената Любов, ако искате да бъдете мощни и силни. 46-189

Мощното оръжие на човека е неговата воля.

МУЗИКАЛЕН

Истински музикален човек е този, комуто сърцето трепва при слушане на музика или на пеене. 13-130

Музикантът трябва да се вдъхновява от това дали неговата музика е в сила да направи преврат в душата на падналия човек. 47-93

Кой изучава музиката? Който не я познава. Който познава музиката, той я изпълнява. 145-204

Мисълта, чувствата, постъпките ни трябва да бъдат музикални. Ние трябва да внесем музиката като вътрешен подтик, като първо и необходимо условие за работа. 70-307

Сам по себе си животът е музика и хармония. Човек е изпратен от Небето с музика и песен. Следователно музиката не е чужда на душата му. Той е потопен в музика и на това основание може да пее и да свири. Всичко в живота е добро и хармонично. 86-37

Музиката съединява душите на хората. 12-105

За да бъде здрав и нормално развит, човек трябва да придобие вътрешно равновесие между силите на материята, от която е направено тялото му, както и между мислите и чувствата му. Музиката е едно от средствата за поддържане на това равновесие. 86-36

Човек трябва да свири така, че да укротява зверовете в себе си. 86-36

Без да правите усилия, вие казвате, че не можете да пеете и да свирите, и по този начин сами си поставяте

преграда. Ако осъдят човек на смъртно наказание и за да го помилват, трябва да пее или да направи едно добро, няма ли да се научи да пее и да прави добро? 86-37

Българинът е музикален. Славяните изобщо са музикални. 70-77

Съвременната музика е механическа. Музикантите пък още не са дошли до положението да схващат онези тънки вибрации, онези духовни преливания на тоновете. Засега те схващат само обикновените вибрации на тоновете. 12-109

МЪДЪР

Мъдростта е път за всички, на които Бог се изявява. 133-156

Мъдър ли е човек, той има най-голямото благо от Бога. 136-76

Мъдростта е най-голямото добро на Небето. 136-76

Мъдростта е истинско богатство на ума, с което човек може да разполага. 136-108

Без мъдрост никаква мисъл не може да съществува, никаква уредба не може да се извърши. 136-76

Мъдрецът може да бъде учен и неучен. Ако е неучен, чрез светлината, която носи в себе си, той лесно придобива знания: по пътя на самообразованието или по наследство. Има знания, които се предават от поколение на поколение. Например стремежът към музиката се предава лесно от родителите на децата. Ако майката е музикална и е изучавала музиката в миналите си животи, стремежът ѝ към музиката се предава и на децата. Всяко нещо, върху което човек е работил съзнателно, лесно се предава. 83-262

Мъдрецът придобива знание и опитности, без да греши. Той се учи от чуждите опитности. 144-152

Мъдрецът каквото пипне с ръката си, става на злато. Обаче той никога няма да пипне предмет, който не се превръща на злато. 105-38

Едно се иска от човека – да има правилно отношение към Бога. Това е възможно, когато той има правилно отношение към себе си и към своя ближен. Така постъпва

мъдрецът и светията. 105-59

Когато се разказва нещо на мъдреца, той слуша внимателно, без да критикува, без да прекъсва. 141-33

При голямото си знание мъдрецът еднакво цени и малките, и големите неща. 136-271

Старият се ръководи от мъдростта. Той живее в областта на знанието и на мъдростта 145-290

Ако един път в годината правиш по една погрешка, ти си мъдрец. 70-243

„Само светлият път на Божествената мъдрост води към Божествената истина.“ Ние искаме да употребим съвременната наука като средство за възтържествуване на Истината. 42.4-21

За мъдреците няма зло, няма и Добро – всичко е Любов. 145-212

Мъдрецът, истинският философ, не философства, той е като дете – готов да слуша всички. Но когато ви каже нещо, то ще бъде толкова съществено, че през целия си живот ще го помните. Онзи, който не е философ, той не може да слуша, не може да търпи чуждо мнение. Мъдрецът еднакво изслушва и детето, и учения, от всичко вади поука. 51-133

Живей в Мъдростта, без да говориш за нея. 70-5

Нека Мъдростта у вас бъде запалена, да носи Божествена светлина! 133-159

Като измеря интензивността на светлината, която излиза от ума ти, ще познаеш колко си мъдър. 27-278

МЪЛЧАЛИВ

Докато духът не свърши работата си, устата трябва да мълчи. Щом духът свърши работата си, преградата на мълчанието се вдига. 70-312

В Разумния свят мълчанието е необходимо, за да видим какво говорят другите хора и каква е тяхната разумност. 0-7.4.88

Когато искате да кажете нещо, вслушвайте се в себе си трябва ли да говорите, или да мълчите. 145-311

Говорете навреме, слушайте навреме. Мълчете навреме. 145-311

От най-дълбока древност на учениците се е препоръчвало мълчание, докато развият в себе си деликатност, внимателност, да разбират де какво да говорят. Всеки ученик, който е постъпвал в школата на Питагор, е трябвало цели три години да мълчи. Мълчанието е било първото качество, което ученикът е трябвало да развива. Не е лесно човек съзнателно да си наложи мълчание. Египтяните са мълчали като риби. Силни хора са били те. Докато спазвали законите на мълчанието, египтяните били силни хора. Щом нарушили този закон, те загубили силата си. Същото може да се каже и за евреите. И съвременните християни се намират пред същата опасност: те повече говорят, по-малко действат. 51-122

Мълчанието, тишината се предпочитат, когато човек прави добро. Според окултната наука мълчанието е необходимо, докато се роди известна идея. Щом се роди, трябва да има шум, за да се посее и израсне. 27-189

НАБОЖЕН

Да бъдеш набожен това значи да проявиш абсолютно безкористие. Набожният е подобен на извор, от който постоянно изтича нещо навън. Той услужва на всички същества и му е приятно да прави услуги. От никого нищо не очаква и е готов да се притече на всички на помощ. Той се радва на всичко, каквото срещне на пътя си: камък, дърво, цветенце, животно, човек. 147-312

Докато си на Земята, ще се уповаваш на Бога, а не на хората. 104-286

НАПРЕДНАЛ

Всички напреднали души, които идат сега в света да помагат на хората, трябва да се заемат с разработването на съвременната наука. 12-46

НАСТОЙЧИВ

Апостол Павел е бил смел и настойчив по отношение на своите убеждения. 80-175

НЕЗАВИСИМ

Една относителна истина е следната: човек може да бъде независим, да не се влияе от никого. Това е вярно само за онзи, който не разбира отношенията между живите същества. 21-4

НЕЖЕН

Бъдете нежни, деликатни едни към други, защото Божествените мисли и чувства растат само при взаимно почитание и уважение, при добра обхода между вас. 27-312

НЕОБИКНОВЕН

Необикновени неща ние трябва да правим. И този свят се нуждае от такива необикновени неща. 120-302

Всеки човек има едно свещено верую, за което трябва да се държи. Дойде ли до своето верую, човек изпитва добро разположение към всички живи същества: цветя, птици, млекопитаещи, хора. Ако види на пътя си едно цвете, той ще се наведе да го помилва, ще внимава да не го стъпче. Ако види птичка или млекопитаещо, ще мине край него тихо, без шум, да не го уплаши. Дето минава, всички го познават. Всички знаят, че той е необикновен човек, обича всички живи същества и се отнася добре с тях. 35-296

НОВ ЧОВЕК

Стремете се към вечно подмладяване, към вечно възрастване и освобождаване, за да влезете в правия път. Стремете се към придобиване на вечната любов, на истинското знание, на великата свобода, за да станете нови хора, хора на Божествения порядък. Внесете този порядък в ума, в сърцето и волята си. 146-19

ОБИЧАШ

Защо трябва човек да обича? За да живее. 143-362

Като обича, човек живее в топлината на живота. 143-362

Когато обича, човек увеличава щастието си. 143-362

Като обичаш един човек, ти го стопляш. Ти отправяш енергията си към него. Ако енергията ти е много, ще затвориш канелката си, да не го сгорещиш много. Не мислете, че токът или енергията на Любовта трябва да тече непрекъснато. 105-127

Като измеря топлината на сърцето и светлината на ума ти, познавам колко можеш да обичаш. 27-278

Какво нещо е обич? Да виждаш себе си в другите. 129-13

Ти обичаш хората за хубавото, възвишеното, благородното, което виждаш в себе си. Виждаш ли го у тях, ти ги обичаш вече. 129-13

Обикновено, когато обичаме някого, ние харесваме всичко, каквото той прави: пее ли, говори ли, свири ли – ние намираме, че всичко е добро и хармонично. Закон е това! Обичаме ли някого, и глупостта му търпим; не го ли обичаме, и Божествени работи да върши, казваме: „Това нещо не струва“. 12-64

Кого вие обичате в живота си? Нали вие обичате онзи, който е внимателен към вас, който ви слуша, когато му говорите? Като му говорите, той отваря очите и ушите си на четири и казва: „Я ми кажи нещо!“. Той е готов да ви изслуша напълно. 126-24

Не може да обичаш някого и да не вземеш участие в неговото страдание. 65-6

Под обич разбирам да се помага на хората. Едновременно не може да помагаш на всички хора. В Божествения свят, като обичаш едного, всички обичаш. Като обичаш тялото на човека, ти обичаш всичките му части: и ръцете, и краката, и ушите и очите. Тъй щото ще обичаш Цялото, което включва частите в себе си. 105-54

Когато някой човек каже на своя приятел, че го обича, то е все едно, че отрича тази любов или че мрази приятеля

си. Това подразбира, че той току-що е взел от приятеля си 1000 лева и не мисли да ги връща.^{76.6-28}

Обичайте неща, които никой не може да ви отнеме. ⁶⁶⁻⁷

ОБЛЕЧЕН

Искате ли да познаете какъв е даден човек, погледнете дрехите, с които е облечен. Каквито са неговите външни и вътрешни дрехи, такъв е и самият човек. Някои се обличат небрежно, ходят със скъсани дрехи, разхвърляно, за да покажат на хората, че са светии. Човек се познава по начина на своето обличане. ^{14.22-51}

Щом не е облечен в нови, чисти дрехи, човек не може да се ползва от почитта на обкръжаващите. Как ще почитате човек, облечен със скъсани и нечисти дрехи? Той отдалеч още мирише. ⁸⁵⁻³⁰

С ОБНОСКИ

Вие трябва да предизвикате във вас всички ония благородни навици и да им дадете място и възможност да растат и да се развиват. Всички трябва да се стремите да предизвикате проявление на разумното във вас. Благородните обноски – това е най-хубавото и най-красивото, което вие можете да създадете. То ще ви даде подтик за разумно развитие. ^{76.10-69}

Вие трябва да предизвикате във вас всички ония благородни навици и да им дадете място, възможност, като земеделеца, да растат и да се развиват правилно. ^{76.10-69}

ОБРАЗЕЦ

Вие трябва да бъдете образец във всяко отношение.

Това е желанието на Бога. ¹²⁶⁻¹²⁶

Вие трябва да бъдете образец за едно бъдещо възпитание, та кой как ви види, да знае, че у вас има едно Божествено възпитание, една вътрешна дисциплина, на която се подчинявате. ¹²⁶⁻¹²⁷

ОПТИМИСТ

Буквата О представлява един завършен кръг. Буквата П представлява бремениен човек, затворен в себе си, готов да работи, готов за живота. Оптимистът се намира при по-благоприятни условия, отколкото песимиста. При оптимиста преодолява артериалната кръв. Щом се увеличи артериалната кръв у човека, той става оптимист. 76.9-41

ОСОБЕН

Всяко едно същество в света, не само хората, но и животните, имат особено мнение за себе си. 42.5-13

Ако вие правите услуга на едного, който десет пъти ви е излъгал, вие сте особен в своите проявления. И Господ казва: „Станете особени в своите проявления“. 120-302

Аз искам да бъдете особени! 120-230

Всинца да имате нещо особено, да няма между вас двама души еднообразни. То е красивото, хубавото. 120-234

И природата е толкова разнообразна, че има за всинца ви възможност да бъдете особени. 120-230

Разнообразие трябва да има навсякъде! Така и у нас трябва да има разнообразие в схващанията на нещата. 120-230

Всеки един от вас да пази тази особена черта и да не искате да бъдете еднакви - например всички да бъдете еднакво смирени. Милосърдието, смирението, всичко може да се прави в безконечно разнообразие. 12-230

Особен може да бъде само съвършеният човек. 83-65

ОТЗИВЧИВ

Доброто на човека се изпитва по отзивчивостта на неговото сърце и неговата душа към общите страдания, които го заобикалят. Отзивчивият човек, като мине край някой беден, гладен човек, веднага почувства положението и му помага... Човек трябва да бъде чувствителен, отзивчив и състрадателен към нещастията на околните. В този дух, именно трябва да се възпитава и младото поколение. (ЗА ТОВА СЕ РОДИХ – второ издание 2019 г. София – 116,117)

ОТСТЪПЧИВ

Видите ли, че двама души се състезават за едно място, знайте, че правото принадлежи на онзи, който е готов да отстъпи. 80-103

ПЕСТЕЛИВ

Пестеливостта е качество на сърцето. 70-317

Пестеливият събира и най-дребните неща. 70-317

Пестете времето, пестете енергията – това изисква закона на икономията. 70-309

Ако човек се лакоми да придобие повече, отколкото му е дадено, той е на крив път. Ако пести и се изтощава, пак е на крив път. 70-317

Не изразходвайте излишно вашата умствена, сърдечна и душевна енергия. В природата съществува закон на икономия. Тя не е скържава (пинтия), но пестелива. 70-250

Човек трябва да бъде подвижен като водата, да има готовност да се запознава с хората, които среща на пътя си, и да ги изучава. Това значи жив човек, който може да се движи и да бъде господар на себе си. 142-271

ПОЛЕЗЕН

Не е достатъчно само да служи човек, но той трябва да знае с какво може да бъде полезен на оня, на когото служи. 145-279

Ако със своите мисли, чувства и постъпки човек не може да бъде полезен на себе си, най-малко може да бъде полезен на своите близки. 145-287

ПОЛОЖИТЕЛЕН

Дръжте положителното като основа на живота си и върху него градете. 74-265

Какво се иска от човека? Да има прави, положителни възгледи. 70-205

Откажете се от всичко, което руши, и приемете поло-

жителното. 70-155

Ние спираме вниманието си на положителното в живота. 70-240

ПОМАГАЩ

Да сте готови един на друг да си помагате. 86-357

Ако не можете да се помолите за него и не можете да му дадете един добър съвет, поне не го критикувайте. 86-357

На кого се помага? На слабия. Който помага на слабия, той е негов ближен. 102-97

По-слабия от тебе не може да ти помага. 102-97

Не помагайте на силните. 131-50

Мисли ли всеки един от вас правилно, ще можете да си помагате взаимно. От вашата мисъл зависи дали ще си помагате взаимно, или ще си противодействате. 76.6-31

Ще ви кажа кои неща наричам разумни и кои – неразумни. Представи си, че ти вървиш по пътя и срещнеш нейде в полето един хубав кон, който си пасе. Ти си казваш: „Хубав е този кон, може да се язди“. Той си пасе спокойно, но ти изваждаш торба със сено и почваш да го залъгваш, привличаш вниманието му. Той дойде при тебе и ти веднага му туряш юлар, качваш се на гърба му и хайде галоп. Питам: туй, което си извършил, разумно ли е? Аз бих го считал за разумно само в този случай, ако конят те стигне и сам ти каже: „Братко виждам, че си уморен, качи се на гърба ми. И аз отивам нататък, затова мога да те понося дотам и после ще слезеш от гърба ми“. Това е пак един символ, преведете го. Често вие постъпвате така с някой ваш брат. Впрегнете го като кон, изисквате от него и казвате: „Ти трябва да направиш това! Нямаш ли страх от Бога?“ И ред други доказателства му привеждате. Казвате му: „Нали си в туй учение, нали си наш брат, ти трябва да ми послужиш! Ако сега не ми помогнеш, кога друг път ще ми помогнеш?“ – Питам: този свободен ли е? Ако той почне да ме убеждава така, значи и той, и аз сме светски хора. Туй, което той ми навежда, за да му услужа, аз сам трябва да го разбирам. Преди той да ми

заговори за своите нужди, аз трябва да схващам от какво се нуждае и да зная мога ли да му помогна. Към туй трябва да се стремите всички. Само така ще се зароди красивото в живота. Взаимна помощ е нужна. Трябва да си помагаме.

126-42

Бъди готов да помагаш, без да очакваш възнаграждение. 34-144

ПОСВЕТЕН

Щом има светлина, знание, той е посветен човек. 136-9

Работата е за посветените, които разбират нещата и ги прилагат. Не работиш ли, не си добър, не си посветен. Щом работиш, добър, посветен си. В работата човек придобива светлина и знание. Щом има светлина и знание, той е посветен човек. 136-8

Видите ли, че семето е посадено, полято и започнало да расте, ще знаете, че това е направил добрият, посветеният човек. 136-9

ПОСЛУШЕН

В послушанието е силата. 0-9.4.87

То е плод, резултат, изявление на Любовта. 0-9.4.87

Който не прилага закона за послушанието, той се натъква на условията на изкушението. 145-324

Когато говоря за послушанието, имам предвид абсолютното послушание към Бога към Онзи, Който ни е създал, а не към хората. Най-малкото непослушание или колебание към думите на Бога, са условие да се лишите от познаването Му. Дойде ли до послушанието към Бога, ще бъдете смели и решителни. Най- малкото колебание, най- малкото спиране подразбира загуба на главното сражение. 138-18

Защо умря Исус? За да покаже на хората какъв трябва да бъде истинският човек – човекът на послушанието, който и от смъртта не се бои. 136-74

ПОСТОЯНЕН

Който постоянства, само той има придобивки, само той жъне плодове. 78-163

Ако се натъкнете на противодействие, приложете постоянството. 146-254

Като видял голямото постоянство на мравката, Мохамед си казал: „Чудно нещо, една мравка проявява такова голямо постоянство и смелост! Тя може да вдига и изпуска 99 пъти товара си с надежда, че на стотния път ще успее, а аз се обезсърчих още от първият път. Ще се върна между хората и ще приложа постоянството на мравката. На стотния път и аз ще успея в своята работа“. 147-149

Когато искате да развиете една добра черта във вашия характер, преди всичко трябва да имате постоянство. Кой човек е постоянен? В туй отношение учените хора са успели донякъде в постоянството. Много от тях са работили по 20 – 30 години, за да дойдат до някои малки резултати. Това вече е постоянство. -158

Великите хора имат навик да постоянстват. Ще ги видите с какво постоянство те правят опити един след друг, докато дойдат до някакъв резултат. 74-12

За непостоянния никаква цел не съществува. Постави ли си някаква цел, той всеки ден отлага реализирането ѝ. 58-33

На човек, в когото постоянството е слабо развито, не може много да се разчита. Той не може да издържи на убежденията си, както и на обещанията си. 58-33

Аз ви навеждам сега на тия мисли, за да имате постоянство – като почнете нещо, да го изкарате докрай. Сега много от вас нямат това постоянство. 76.2-72

Природата обича постоянството в човека. На постоянните, на трудолюбивите хора тя лесно намира работа. За тях тя създава даже специални работи. И на непостоянните дава работа, но такава, която не е по угодата им. 57-18

ПОЧИТАЩ

Що е почит? Да съзнаваш достойнството си като човек. 129-13

Да почиташ себе си значи да схващаш смисъла на живота. Почита се само красивият, умният, добрият човек. Това нещо човек вижда първо в себе си, а после в другите. Ако виждате доброта, интелигентност, разумност в себе си, ще ги виждате и в другите хора. 129-13

Да почиташ хората – това е служене на Бога. 0-9.10.86

Почитта има отношение към Духовния свят. 85-30

Кого трябва да почита човек? Себе си ще почиташ. Ако човек не почита първо Божественото в себе си, никога няма да го почита вън от себе си. Щом не може да почита Божественото вън и вътре в себе си, човек е изложен на пълен банкрут. Който почита себе си, той има правилни отношения към всички живи същества: растения, животни и хора. 85-29

ПРАВ

Прав човек аз наричам човека, който обича всички хора, без да очаква нещо от тях. 97.4-16

ПРАВЕДЕН

Правдата – това е едно качество на човешката душа. Всяка душа е родена да бъде праведна и отначало тя е била праведна. 6-42

Като говоря за праведния, аз разбирам ония благородни, възвишени души, които приличат на чист извор. Всеки човек може да бъде праведен, да се издигне над обикновените условия на живота, над дребнавостите. 15-92

Сега всички хора искат да бъдат праведни, но какви? При сегашните праведни, които са без светлина, всеки е праведен, всеки е честен. 6-40

Думата *праведен* не е такава празна дума, както сега я разбирате. Христос влага нещо особено в тази дума.

„Праведните ще просветнат“ значи правда, в която има светлина. 6-41

Сега за праведните всички казват: „Не ни трябва правда. Който е праведен да си отиде Горе“. Обаче иде ден, когато

правдата ще излезе. Един ден по самия закон – чрез светлината – правдата на праведните ще излезе наяве и целият свят ще знае. 6-40

Праведният е минал вече през фазата на материалния живот, вследствие на което той е господар на тялото си, може да прави с него каквото си поиска. Той може да обнови тялото си както иска и когато иска. И на 120 години да стане, той моментално може да обнови тялото си. 13-8

Всяка душа трябва да бъде праведна. Защо? За да може от нея да излезе великата светлина, а щом имате тая правда и светлина, Любовта ще ви се изяви. 6-42

Светлината, която произтича от правдата, това е есенция на онази светлина, която дава живот, тя е светлина, която носи живот в себе си. Любовта не може да се изяви на човека, в когото няма правда. 6-41

Казва Христос: „Ще просветнат праведните“.

Какво ни интересува нас, че праведните ще просветнат? Много важно е туй. Без светлина в света не може да има еволюция. 6-41

Окултен закон е: „Праведните трябва да просветнат и като просветнат, всичко е в техни ръце. Ако не просветнат, никаква сила няма да имат“. 6-49

Някой казва: „Мога ли да бъда ученик на Христа?“. Можеш да бъдеш ученик на Христа, но твоята правда трябва да издава светлина – не обикновена светлина на газ и на електричество, по-особена светлина се изисква. 6-41

Преди милиарди и милиарди години тия същества във Вселената – праведните – са минали през Отца и са придобили тази светлина. И благодарение на нея светът сега вижда. И това е светлината на праведните. – „Кои са праведните?“ Светлите ангели, служителите на Бога, които са просветнали. И следователно сегашната светлина – това е един изблик на тази правда. И ако те престане да светят, да живеят в правда, с нас на Земята би се свършило. 6-41

Ако вие ме запитате: „Защо има нужда от правда?“ – за

да могат бъдещите поколения да живеят във вашата светлина, а животът има нужда от светлина. 6-41

Съвременните хора от безправие страдат – от нямане на светлина. 6-41

Сега всички вие трябва да просветнете. 6-51

Питат ме някои: „Ти как мислиш за мене, праведен ли съм, или съм неправеден?“. Ако имаш светлина, праведен си; ако не издаваш светлина, никаква правда няма в тебе. 6-37

Онзи ученик, който няма светлина, няма правда. 6-47

Когато говорим за правдата, казвате: „Аз съм честен човек, баща ми е бил справедлив“. Да, баща ви е бил справедлив като обикновените праведни хора. 6-41

Праведните, добрите хора на Земята са малко. Ако погледнете с окоето на ясновидеца, ще видите каква малка част от хората светят, т.е. изпусчат светлина. 49-59

Праведните хора сега трябва да се създадат. 13-8

Правдата – това е основата, на която в бъдеще Любовта ще се изявява и ще осияе човешките души. И тъй, в тази правда, в която влизате, обединете вашата светлина всички тъй, както слънчевия лъч. Взаимната светлина, която излиза от вас, ще я препратите към този свят. 6-53

Който е праведен и който веднъж просияе, той е безсмъртен. Може да му теглят стотина куршума и да остане невредим. 6-53

Голяма е силата на праведния. Ако желае, той може в един момент да разруши цял град. Обаче той никога няма да направи това. Такъв опит ще коства живота му. Не е този начинът, по който праведният може да покаже силата си. 90-263

Това, което праведният може да направи, грешният не може. 90-263

Силата на един праведен е равна на силата на хиляда грешни, а силата на двама праведни е равна на десет хиляди грешни. 137-48

Праведният мяза на чешма – дето мине, всичко изчиства. 137-56

Придобийте това качество – онова ваше наследство, което ви е дадено – да бъдете праведни. 6-42

Праведният съзнава, че всичко, което притежава, е част на великото Цяло, и му се подчинява. 82-63

Бог е на страната на праведните. 134-42

Когато грешният стане праведен, той ще остане по характер същият, какъвто е бил като грешник, само че ще прави усилия да се въздържа. Например, ако като грешник е бил нервен, и като праведен ще бъде такъв, но ще се въздържа. Ако като грешник е обичал да послъгва, да злослови по адрес на хората, и като правен ще бъде такъв, но ще се въздържа в проявите си. Значи грешникът се чувства свободен да прави зло, а праведният съзнателно се въздържа от него. Грешният е свободен в злото, а праведният е свободен в доброто – това е разликата между грешния и праведния човек. 134-77

Псалмопевецът казва: „Млад бях и остарях, но не видях праведния да проси. Не видях човек с разумно сърце да проси, да е излязъл на поругание“. Ако някой път праведните са били излагани на поругание, то е било по простата причина да помогнат на своите братя. 42.24-21

ПРАВЕЩ

Ако човек не знае малките работи, нищо не може да направи. 145-281

Пазете следното правило: каквото правите, правете го съзнателно и с любов. 86-356

Няма по-велико нещо в света от това да върши човек всичко с Любов. Най-малкото нещо, направено с Любов, причинява голяма радост. Всичко, което е направено с Любов, подразбира служене на Бога. 145-296

Няма нещо в света, което човек не може да направи, обаче за това се изискват работа, усилия и жертва. 134-42

На сегашния човек е дадена малка сила, та като прави зло, да не бъде голямо. Ако има голяма сила, човек ще се почувства господар на света и ще прави каквото иска, а с

това ще увеличи злото, нещастията и страданията. Той не може да се справи с малката сила, която му е дадена, че ще се справи с голямата! По-добре, че има по-малка сила, да прави по-малки злини. 145-245

ПРАКТИЧЕН

Когато иска да стане по-практичен, да си пробива полесно път в живота, човек трябва да изучава въглерода. Вие трябва да познавате въглерода, въглищата, с които постоянно боравите. 21-25

ПРЕДПАЗЛИВ

Човек трябва да бъде предпазлив, да знае как да постъпва. 145-75

Центърът на предпазливостта се намира в горната част на главата. Нарича се още център на страха, на предпазливостта. 145-75

Ако центърът на предпазливостта е силно развит, човек става страхлив. 82-51

ПРЕДЧУВСТВАЩ

Понякога животните имат по-силно предчувствие от хората. Някога човек е имал голяма чувствителност, но благодарение на отклонението си от правия път я е загубил. Съзнателна работа се иска от човека, за да възстанови своята чувствителност. 80-161

ПРЕОДОЛЯВАЩ

Какво трябва да се прави, за да преодолее човек животинското естество в себе си? Нищо друго не остава на човека, освен да спазва Божествените закони и законите на Разумната природа. 145-465

ПРИДОБИВАЩ

В природата съществува един велик закон на равновесие. Човек не може да придобие и най-малкото благо,

ако не даде за него нещо, съответно на неговата стойност, ако не пожертва, ако не даде от себе си нещо. 16-39

Защо трябва да обичаме? Да придобиете онова, което нямате, и да усилите онова, което имате. От различните хора ще черпите различни неща. Като обичате някои хора, вие ще станете по-здрави, отколкото сте били; от любовта си към трети ще увеличите разумността си. И най-после от любовта си към четвъртата категория хора ще светнете, красотата ви ще се увеличи, ще станете подобни на ангелите. Тъй щото, искате ли да бъдете добри, разумни, здрави и красиви, обичайте всички хора. Това е капиталът на вашата душа. 145-326

ПРИЛАГАЩ

Смисълът на живота не е в многото, но в това, което сте обработили и приложили. 141-130

Едно е нужно на сегашните хора – прилагане. Всяка идея, всяко учение трябва да се приложи. 70-19

Всеки човек трябва да изпитва нещата и да знае верни ли са, или не. 141-132

Кой каквото носи в себе си, ще го приложи. 70-248

Нищо друго не ви остава, освен да прилагате. Не мислете, че всичко знаете. Като прилагате, ще видите какво знаете и какво не знаете. 145-175

Светът се нуждае от хора, които прилагат и изпълняват. 70-138

Каквото възприеме човек, трябва да го обработи и приложи. Ако приема, без да прилага, той се натъква на голяма опасност. В него се образуват наслоения, които причиняват ред болезнени състояния. 59-23

За да бъдете искрени, трябва да кажете, че много неща са ви говорени, но вие още не сте ги разбрали и приложили. Колко години са ви нужни, за да ги приложите? Още две хиляди години ли ви трябва? Не, вие трябва да съзнаете, че сте дошли до положение да разберете и приложите. Трябва да започнете да учите и прилагате. Каквото досега сте разбрали, приложете го по свобода и

разбиране. 141-132

Божественият, духовният живот изисква прилагане.

Малко да знаеш, но каквото знаеш, го приложи. 70-254

Окултният ученик трябва да прилага. Каквото знание придобие, той трябва да го приложи. От ученика се изисква не обикновено прилагане, но приложение, в което има творчество, гениалност, изобретателност. В приложението всеки трябва да прояви своя талант. Без това приложение нещата остават за него чужди, неразбрани. 51-298

Когато се говори, че Англия, че Америка са силни, силата им зависи от прилагането на великите принципи в живота. Това не значи, че хората на това общество са по-добри от другите, но тия хора прилагат. Щом прилагат, те ще имат резултати. 51-123

ПРИЛЕЖЕН

Правилно проявената дейност се превръща в прилежание. 83-35

Само прилежанието е в състояние да запази добродетелите на човека. 159-5

За да се развива, човек трябва да бъде прилежен. 159-5

Може да се каже, че прилежанието е спасително средство против вътрешната леност у човека. 159-5

Ако работите ви не вървят добре, откажете се от леността и прилагайте прилежанието. То разрешава противоречията в живота. 83-50

Когато настъпи в човека състояние на бездействие, в помощ му иде прилежанието. То е сила, импулс, подтик на човешкия дух. 83-48

Прилежанието се явява като спасително средство за човека против леността. 83-37

Прилежният обича да работи. 83-35

Той се отличава с будност на съзнанието. 83-51

Той е солидарен с действията на разумните същества от всички светове и работи заедно с тях. 83-54

Прилежанието е качество, което подбутва човека към работа, да свърши всички свои започнати, но недовършени работи. Прилежният ученик всякога ще си научи уроците; прилежният работник всякога ще свърши работата за деня; прилежният богомолец ще си направи молитвата навреме. Изобщо, прилежният човек винаги завършва работата, която е започнал. 159-6

Прилежанието показва на човека методите и законите, с които може да работи. 83-48

Друго отличително качество на прилежния човек е това, че той започва с малки, а не с големи работи. 159-6

Прилежният човек разбира смисъла на живота. Той учи и знае защо учи. 159-6

Кога се ражда прилежанието? Когато човек намери своя път, т.е. когато намери посоката на своя вътрешен живот. Прилежанието е показател на истинския път в живота. Докато човек е прилежен в каквато и да е работа, това показва, че той е на истинския път на живота. Докато човек е ленив, това показва, че той е извън истинския път на живота, той няма цел, няма смисъл в живота, живее неправилно, затова идеите и желанията му са също неправилни. 159-7

На помощ иде прилежанието. То е онзи импулс на човешкия дух, който постоянно подтиква ту една, ту друга сила или способност у човека към дейност и го държи в постоянно съзнателно движение, което ние наричаме работа. Ето защо прилежанието трябва да влиза като основен елемент във всеки акт, във всяка мисъл, във всяко чувство. 159-13

Приложи постоянство и прилежание и спънката ще изчезне. 146-255

Прилежанието се отличава с това, че превъзмогва всички трудности и мъчнотии в живота, а леността отстъпва и при най-малката спънка. Следователно, за да не може леността да се загнезди в ума, в сърцето и във волята на човека като болезнено вътрешно състояние на душата, той не трябва да се спира пред никакви мъчнотии в живота си, защото всяка мъчнотия, колкото и малка да е тя, представлява един етап,

през който човек трябва да мине. 159-13

Когато работи правилно, човек става прилежен. 83-35

Правилният, естествен път в живота е прилежанието. Докато прилежанието е залегнало дълбоко в човека, той върви в правия път на живота, в който всички сили и способности се развиват правилно. 159-14

Прилежният човек е радостен и весел. Като се връща вечер от работа, той е тих и спокоен, доволен, че е свършил работата, която му предстояла през деня. Красиво е, когато човек може да постигне такова състояние в себе си! Недоволството е присъщо на леността. 159-17

Прилежанието ще ви покаже методите и законите, които съществуват в живота; то ще ви покаже с кои хора ще можете да работите. Леността пък ви отклонява от правия път, или леността е майка на злото. Доброто е резултат на прилежанието, или прилежанието е майка на Доброто. 159-18

Чрез прилежание човек развива добродетелите си. 83-37

Прилежният човек се солидаризира с деятелността на съществата от всички светове и работи заедно с тях. Ленивият, обаче, е краен индивидуалист. Той се отделя от съществата на другите светове, живее само на физическия свят, като се ръководи главно от своята личност. 159-24

Всички велики добродетели живеят в закона на прилежанието. Младият трябва да върви в закона на прилежанието. Той трябва да се пази от леността. Старите, които имат опитност от нея, все са научили нещо и сега трябва да се подмладяват. Леността води към старост, към осакатяване на човека. Младостта е външен израз на прилежанието; старостта е външен израз на леността. 159-24

За да се избавите от вашата тежка съдба, влезте в закона на прилежанието и веднага ще разрешите мъчнотиите на вашия живот. В момента, когато започнете да работите със закона на прилежанието, вие ще се освободите от ограничителните условия на вашия живот. Свържете ли се със закона на прилежанието, не се страхувайте повече. 159-28

Тръгнете ли по закона на прилежанието, не се спирайте, не се плашете от бързото движение. В прилежния човек съмнение, неверие не съществуват. Той е човек на положителната вяра. 159-29

Започне ли една работа, свършва я докрай. Че времето било студено или дъждовно, че условията били неблагоприятни, че имал някакви спънки, наследени от майка си и баща си – за всичко това той не търси причини за извинения, върви напред и работи. 159-29

Някой пита прилежанието: „Какво носиш?“. – „Дарби и трудолюбие.“ После пита леността: „Ти какво носиш?“. – „Слабости и охолен живот.“ 159-29

Може ли всеки човек да бъде прилежен? Може. Прилежанието е качество на човешката душа, което тя е наследила от духа. 83-37

Прилежният обича да работи. Казва се за Духа, че е неуморен в своята деятелност. 83-38

Няма по-голямо благо за човека от това да стане прилежен. 83-49

Има външно и вътрешно прилежание. 108-144

Прилежанието води към правилно разбиране на живота. 83-57

ПРИМИРЯВАЩ

Какво значи да се примири човек? Това подразбира при каквито и условия да се намира той, да не остане нито едно горчиво чувство в душата му. Ако в душата ви остане най-малкото горчиво чувство, това показва, че не сте се примирили. 102-81

Често слушате някои да казват, че хората трябва да се примирят. Как ще се примирят? Ако не обичаш някого, не отивай да се примиряваш направо с него, но виж кого обича той. Щом намериш такъв човек, сближи се и ти с него. Щом и двамата обичате един и същ човек, вие лесно ще се примирите. Като не разбират законите на Любовта, хората едни на други си пакостят. 145-298

Истинската Любов, наречена Божествена, примирява всички противоречия. 145-269

Задачата на християнина е да се примири с Бога. Ще кажете, че сте се примирили с Бога. Тогава изпълнихте ли втората задача – да се примирите с всичките ближни? Ако сте решили тази задача, остава още една – да се примирите със себе си. 102-81

ПРИСПОСОБЯВАЩ

Ще се приспособиш. Ти трябва да се приспособяваш към всички промени, да си готов да ги понесеш. 4-78

ПРОБУДЕН

Аз наричам пробудена душа тази, която съзнава не само дълга към себе си, както и дълга към своите ближни, но и която съзнава и своя най-голям дълг – към Бога. 126-129

Пробудена душа наричам тази, в която силно живее желанието да обича Бога. 126-129

Няма по-велико нещо от това да намери човек свещеното място на своята душа, да знае де се намира той и де живее. Да намери себе си – това е свещен момент в живота на човека. Да се види човек – това е епохален момент в живота му. Външното, което виждате, не сте вие, това не е истинският човек. Само един свещен момент има в живота на човека – когато той може да види душата си, когато той може да види себе си. Търсете себе си и като се намерите, направете връзка с Първата Причина, която ви е пратила на Земята, и ще видите, че между Бога и вас никакъв клин не може да влезе. Всеки човек представлява звено, брънка от великата верига на живота. Съзнаете ли това, вие ще се освободите от кошмарното, от сънното състояние, в което се намирате. Сега вие се чувствате като отделени от майка си и от баща си. Това са илюзии на живота. 12-90

Съзнанието на човека трябва да се пробуди, за да намери себе си, своята душа. Само по този начин той ще се проникне от онова велико чувство на Любов към

Бога. Само по този начин той ще прояви Любов към своя ближен и ще започне правилен живот, а не живот на драми и трагедии. В новия живот няма драми и трагедии. Трагедията е резултат на греха, драмата – избавяне от греха, а комедията е смешната страна на живота на онези хора, които наново грешат. 12-90

Пожелавам на всички да намерите вашия Учител. Един е Учителят, който носи истинското знание! Той има много проявления в света, но по същина е само един. Намерили човек един от моментите на Неговото проявление, едновременно с това той ще намери и себе си. Закон е: като намериш Бога, ще намериш и себе си; като видиш Бога, ще видиш и себе си. И обратно – като видиш себе си, ще видиш и Бога. Да видиш Бога, да видиш себе си – този е най-свещеният момент в живота на човека. За този момент, именно, човек живее. 12-91

Поздравявам всички, които са видели вече Бога и себе си! Поздравявам и онези, които скоро ще видят Бога и себе си! На ония, на които предстои в далечно бъдеще да видят Бога и себе си, пожелавам с търпение да дочакат този момент! 12-91

ПРОЩАВАЩ

Казано е в Стария завет, че човек трябва да прощава на брата си по седем пъти на ден, а Христос отговори: „Не по седем, а по 77 пъти по седем“. 145-126

Една от най-малките добродетели това е да простиш. Върху тази най-малка добродетел почива цялата съвременна култура. И плодородието на земята почива върху прощката. Ако съвременните културни хора биха държали една статистика, щяха да забележат един велик закон на причини и последствия. Ще забележат, че всички гладни години се дължат на липсата на тази най-малка добродетел. Липсва ли тя, веднага идват тези велики катастрофи. Най-първо започват между самото общество, например започват между Църквите. Явяват се гонения между една

и друга Църква, коя от тях е на правата страна. Аз наричам права Църква само онази, която прилага закона на прощението, прилага Любовта. Тя не трябва да вижда погрешките у брата си. 8-366

Имайте готовност да прощавате. 141-90

Когато прощавате на някой човек, ще му простиш заради Бога, който живее у него. 11.12.1989

Прошката не е произволен процес. Тя излиза от един възвишен свят, мястото на който е в горната част на човешката глава. 74-88

Причината гдето един човек не може да прощава се дължи на това, че у него не е развит съответният център, който се намира в горната част на главата. Този център е свързан с известни космични сили. Ако този център не е развит, човек не може да прощава, а когато този център е в хармония с други сили, с други центрове и способности, които действат в човешката душа, тогава човек е готов винаги да прощава. 0-10.12.89

Защо човек трябва да прощава? Защото всяка обида, която някой ви е нанесъл, съзнателно или несъзнателно, има за цел да ви предпази от някакво зло, което предстои да мине. 74-88

Ако имаш десет длъжници, които не те обичат, те могат с мисълта си да те изпратят преждевременно на оня свят. Имаш ли такива длъжници, бъди готов да простиш дълга им, за да ти пожелаят добър живот и дълги дни. 70-27

Мъчно прощава човек на себе си, но оттам ще започне. Щом прощава на себе си, той може да прощава и на своите ближни. 145-126

ПЪРВО МЯСТО

Който има запалена свещ в ръцете си, който носи Любовта в себе си, той е на първо място, да свети на ближните си, да им посочва пътя. Такъв е законът и в Духовния, на физическия свят. 133-121

РАБОТЛИВ

Различаваме три вида работа: физическа, духовна и умствена, които се отнасят към живота на ученика. Ученикът не може да прави разлика в работата. За него физическата, умствената и духовната работа трябва да бъдат еднакво важни, да бъдат свещени. Физическата работа е един метод, чрез който се възприемат енергиите от земята. Тези енергии се възприемат чрез краката. Ето защо, когато човек работи физически, порите на краката му трябва да бъдат отворени, за да могат енергиите правилно да циркулират в тялото. При духовната работа се засягат чувствата, затова неговото сърце трябва да бъде отворено, за да приема енергиите на Духовния свят. При умствената работа умът трябва да бъде отворен, т.е. мозъкът да е в състояние да възприема. 38-30

Какви трябва да бъдат пръстите на човешката ръка, за да върши човек работа? Ако на човек с квадратни пръсти възложите да прекопае едно лозе, той ще свърши работата добре. Дадете ли същата работа на човек със заострени пръсти или с мека, нежна ръка, лозето ще остане непрекопано. Това не значи, че пръстите на всички хора трябва да бъдат квадратни. Човешката ръка трябва да се мени, да претърпи поне четири промени, да мине през всички полета на работа: през физическото, през духовното, през умственото и най-после да влезе в полето на Божествения свят. Като свърши работата си в четирите полета, ръката на човека трябва да приеме естествената форма. Човешката ръка трябва да се мени всеки ден, всяка минута. Това значи човек да прилага в действие всички свои сили, да се развива хармонично. Когато ученикът работи няколко часа в умственото поле, той трябва да вземе мотиката и да отиде на лозето или на нивата, да покопае. Перото на ученика трябва да се превръща и в мотика, и в лопата, с която да обработва земните пластове. Като работи по този начин, човек се свързва с всички хора по Земята и им помага. 88-96

Нужно е повече светлина за ума, повече топлина за сърцето им и за душата, за да може да се внесе по-голяма широта в живота, да може човек да работи правилно и хармонично. 47-15

От всички ученици се изисква правилно отношение към работата. Това се отнася главно към онези, които имат желание да работят. Всеки трябва сам, от Любов, да си наложи изпълнение на поетата работа. Започнеш ли някаква работа, дадеш ли обещание да я свършиш, изпълни я! Бъди верен на обещанието си. Веднъж пожелал да бъде ученик и обещал да работи, той вече отговаря през Бога за задължението, което е поел. 38-30

РАВНОВЕСЕН

Има ли равновесие, има и разумност. 0-28.11.1986

РАДОСТЕН

Ако нямаше радост, нямаше да има никаква светлина, никаква топлина. 166-170

Има една радост, която разширява съзнанието на човека. Тя е тази радост, която се крие във великия Божествен живот. 126-34

Радвайте се на всичко, което ви обикаля. Радвайте си на всичко, което днешният ден ви носи. 145-173

Винаги се радвайте! 88-278

Някой иска да бъде постоянно радостен. И това е възможно, но само за човек, който върви по Божествените закони и изпълнява Неговата воля. Тъй както сегашните хора живеят, те не могат винаги да бъдат радостни. 133-27

РАЗБИРАЩ

Разбиране е нужно на човека. Ако не разбира нещата, той върши всичко по буква и греши. 90-8

Работете върху себе си вие да разбирате хората, а не те да ви разбират. 86-358

Стремете се да дойдете до това дълбоко разбиране - да

видите какво Бог е вложил във всички неща. 136-235

РАЗВИВАЩ

Закон е: който страда, той има условия да се развива. 34-27

Човек трябва да работи така, че да се развива все-транно. 116-9

Задачата на човек е да се научи правилно да се храни, да пие вода, да диша; също така той трябва да мисли, да чувства и да действа правилно. Тези процеси определят развитието на човека. 34-9

Тези идеи, които излагам в беседите и лекциите, вие сами можете да намерите. Но за всяка идея трябва да работите 25 хиляди години, за да я намерите. С тези беседи и лекции се съкращава извънредно много времето за вашето развитие. 0-27.12.1989

РАЗПОЛОЖЕН

Човек работи съзнателно само при добро разположение на духа. Без добро разположение Божественото съзнание не работи в човека. 0-26.10.1987

Силата на човека зависи от доброто му разположение. Самообладанието запазва най-доброто разположение. Още със ставането си от сън започнете да мислите за нещо възвишено, за да придобиете добро разположение. Може да бъде разположен този, който е изработил нещо постоянно и устойчиво у себе си. 0-26.10.1987

Разположението е Божествена мисъл. Радвай се на онова, което тя ти е донесла, без да я задържаш. 0-25.10.1987

Сега вие искате да бъдете добри. За да постигнете това, трябва да прилагате законите на доброто разположение, да имате абсолютна вяра, че сте създадени добри. 0-26.10.1987

РАЗСЪДЛИВ

Като се натъкне на някоя отрицателна черта в себе си, човек се обръща за помощ към своя висш ум. Например

някой човек е крайно подозрителен. За да се справи със своята подозрителност, той трябва да работи със своя ум, да развива разсъдъка си, който води от причини към последствия. 145-102

Съвременните хора трябва да разсъждават правилно. Ако не разсъждават както трябва, те не могат да дойдат до никакво разрешение на въпросите. 145-249

Бъдете последователни в разсъжденията си. 70-181

Трябва да бъдете тъй будни, че като разсъждавате, никога да не пренебрегвате другите, да мислите, че те не знаят нищо, а вие само знаете. Някой човек може да не знае, но неговият ангел знае, той не е невежа.

РАЗУМЕН

Като възлюбиш Бога в себе си или своя висок идеал, това значи да се облагородиш и да станеш разумен. 0-8.6.1988

Разумността съдържа две качества: сила и мекота. Силата може да направи всичко, а мекотата може да изцери рана, може да премахне всяка скръб. 9.31-6

Разумността се ражда от Доброто, което е основа на Божествения свят. 134-13

Човек крие в себе си известна разумност. И като яде, и като спи, и като се движи, той се ръководи от нещо разумно. 145-283

Разумният човек разполага със светъл и силен ум, с добро и устойчиво сърце. 49-79

Когато говорим за разумния човек, имаме предвид онзи, който е господар на условията. Той е извън законите на обикновения живот. Защо? Защото има висок морал, който регулира неговите прояви. 85-244

Човек трябва да бъде разумен, да знае кога и как да изпълни задълженията си. 90-8

Кой не обича разумния човек? 49-97

Къде е разумността в човека: вън от него или вътре в него? Когато човек спи, разумността е вън от него. 87-41

Кой е разумен човек? Разумен човек е този, у когото

няма глупост, у когото няма лъжа. 134-21

Разумността е присъща на съвършения, а тя се развива при отсъствие на лъжа. Най-малката лъжа е в ущърб на разумността. Дойде ли лъжата, в съзнанието на човека настава тъмнина и той постепенно оглупява. 134-18

Който е добър, той ще стане разумен, а после и силен. 134-18

Разумните хора първо трябва да приложат новите идеи, а от тях да се научат и останалите. 134-38

Когато се съединят страхът със смелостта, ражда се разумността. За да се придобие разумност, страхът трябва да се превърне в смелост, а смелостта – в страх. Човек става смел, когато дойде до крайния предел на страха. Той трябва да разбира проявите на страха и на смелостта. Човек е смел, когато знае, че противникът му е по-слаб от него. Щом разбере, че противникът му е по-силен от него, той става страхлив. 85-14

Да бъдеш разумен е светлина и свобода. 134-33

Разумността е градеж. 134-33

Сила и знание се дава само на разумния човек. 126-33

Разумен човек е онзи, който излъчва светлина. 34-11

РАСТЯЩ

Всеки човек, създаден от Бога, има възможност да расте и да се развива. 108-16

Растенето е разумен процес, който става с всички живи същества – работници в човешкото битие, или работници в човешкия дух, в човешката душа, в човешкия ум, сърце, воля. Може да наречете тези човешки прояви с различни имена, но резултатите им са едни и същи. При разумните процеси не е важно кой действа – умът, сърцето, волята, душата или духът. Важно е, че крайните им резултати са едни и същи. 34-6

Растенето и развитието на човека се заключава в усилието, което той прави, да постави Доброто над злото. 130-55

Човек трябва да разбира процеса на растенето, което бива външно и вътрешно. Има и процес на почивка. В

растенето си сърцето и умът трябва да вървят паралелно. Казват за някой човек, че е студен, но в него се извършва външен процес на растене, вследствие на което образуваната топлина при този процес се разнася из пространството и не се усеща. Когато казват, че някой човек е горещ, това показва, че в него се извършва вътрешен процес на растене, вследствие на което образуваната топлина се задържа в самия него. Значи първият човек расте умствено, а вторият – сърдечно. Когато расте сърдечно, той развива добродетели, които изграждат характера му. Когато расте умствено, той развива своите дарби и способности. 16-32

Главната задача на сегашния живот е правилното растене и развитие на душата. Душата трябва да се развива, да расте, да се разширява, да заема по-голямо пространство. 120-207

В природата има един велик закон, според който всички тези сили (за развитие и растене) се развиват правилно, последователно. Сега в съвременните методи, от няколко хиляди години насам, едни са правилни, други – неправилни, понеже събуждат някои сили по-рано от другите и вследствие на това се зараждат много нежелателни резултати. 120-208

– „Не зная защо престанах да раста.“ – Питам: през зимата цветята растат ли? В умерения пояс през зимата настава почивка. През време на почивката растенията събират енергия. За реализиране на една мисъл, на едно чувство и да дадеш ход на своя вътрешен подтик трябва дълго време да събираш материал за съграждане на това, което желаеш. Трябва да знаеш още отде да черпиш енергия и материал за работа. 34-9

Спри растенето на човека и парализата ще дойде; спри растенето на човека и престъпленията ще дойдат. Следователно всяка болест, всяко неразположение, всички престъпления между хората се дължат на спиране процеса на растенето в тях. 16-35

РЕЛИГИОЗЕН

Бъдещата религия има за задача да помогне на хората да виждат Бога отвън и отвътре. 145-92

Думата религия не е много сполучлива, но в български език няма друга дума, която да я замести. 24-161

Едно се иска от съвременния човек: да работи и за развиване на религиозното си чувство. То се намира в горната част на главата. Значи човек приема възвишени мисли и чувства чрез този център. 70-70

Главата на религиозния човек отгоре е висока като планина. Ако на това място има долина, човек трябва да работи, да развива религиозното си чувство, или Любов към Бога. 145-75

Религиозните казват, че обичат Бога. 145-316

Религиозният, в прав смисъл на думата, се отличава по това, че има уважение и зачитане към всичко живо. Той не е в състояние да стъпче даже една мравка. 70-287

Религиозните хора имат добри желания, но предоставят работите си повече на Бога. Те малко работят, а повече се молят. 145-103

Искате ли да бъдете истински религиозни, вие трябва да се занимавате с отглеждане на цветя, плодове и зеленчуци. В програмата на всички религиозни системи като метод за работа се препоръчва отглеждане на растения. 145-100

Докато станете истински религиозен или духовен човек, трябва да срещнете десетки гениални хора, десетки посветени в духовния път, те да ви коригират и вие да получите нещо от тях. 70-25

Ако не си религиозен, дружи с религиозни хора, те ще ти придадат нещо хубаво от себе си. 70-287

Стремете се към такава религия, която освобождава човека от хомота. Млади и стари, стремете се към тази религия, която не ограничава, която не казва на човека това или онова да не прави, но му казва какво да прави. 108-149

Аз не говоря за религията на старите хора, но за Божествената религия, която включва Божествената наука. 24-162

Духовната наука, наречена според някои религия, изисква духовно развитие на човека. 24-161

САМОВЛАДЕЕЩ СЕ САМООБЛАДАН

Истинското въздържание е вътрешен процес. Това въздържание наричаме самообладание. 59-13

Развил ли е човек в себе си чувството на самообладание? Може ли той при всички неуспехи в живота да запази присъствието на духа си, като че нищо не е станало? 76.9- 1949

Страданията, мъчнотиите, които Невидимият свят, или Разумната природа изпраща на човека, имат за цел да го възпитат, да го научат на самообладание. Щом човек придобие самообладание, страданията и мъчнотиите в живота му сами по себе си изчезват. 133-4

Като прави наблюдения върху себе си и се контролира, човек придобива самообладание – ценно качество в живота му. 105-

Който може да се самообладава, той спокойно може да седне на някой камък в гората и покрай него да минават най-свирепи животни, тигри, лъвове, без да му причиняват най-малка вреда. Те ще минават – заминават покрай него, без да го докоснат. Ако е страхлив, те непременно ще го нападнат. 72-8

Мъчно е човек да се владее, но той трябва да придобие самообладание. Когато се засили да удари плесница, веднага да спре. 142-149

Какво се иска от сегашния човек? Самообладание. 64-30

Първото условие в работата ви е самообладанието. 49-39

По този начин могат да се реализират добрите желания. 64-30

Сегашните условия, при които живеете всички, говорят, че вие се нуждаете от самообладание – не външно, но вътрешно самообладание, при което човек с радост и спокойствие понася всички мъчнотии и несгоди на живота. 45- 109

Да се самообладава човек това не значи да има

само външно самообладание. Истинското самообладание подразбира едновременно и външно, и вътрешно владеене на силите на организма. Представете си, че поставите ръката си между две жици, в които тече силен електрически ток. За да не ви засегне токът, вие трябва да държите ръката си абсолютно спокойна, без никакво движение. Най-малкото помръдване и докосване на ръката до жиците ще ви причини силна болка. Ако запазите това положение на ръката, в абсолютен покой, вие сте придобили външно самообладание. Ако мръднете ръката си и усетите силата на тока, без да трепне един мускул на лицето ви, вие имате и вътрешно самообладание. 61-151

Вие се нуждаете от самообладание, не външно, но вътрешно самообладание, при което човек с радост и спокойствие понася всички мъчности и несгоди на живота. 45-109

Вие трябва да се самообладавате, да следите за мислите, чувствата и постъпките си. Искате ли да се проявява правилно, човек трябва да се съобразява със своята природа. Като познава природата си, той може да използва благоприятните условия за своето проявление. 85-52

Първото нещо е да си зададете въпроса можете ли да владеете вашето тяло, вашите удове, защото това е ваше право, което Бог ви е дал; например да владеете очите си и всички други удове. 120-13

Необходимо е за вас, за да привикнете да владеете мускулите си разумно и съзнателно, да знаете, че вие сте им господари, а не те. Ако не можете да владеете мускулите, как ще владеете външните условия? 76.6-52

Не е лесно да страда човек, без да се отпечата страданието на лицето му. Малко хора има, които страдат, без да дават израз, че имат страдания. 108-151

Ако човек, под влиянието на някое тъмно състояние в мисълта си, рече да отмъсти някому, това показва, че той не може да се владее. 12-77

При самообладанието човек се чувства вътрешно радостен, което дава подтик на всичко възвишено и

благородно в него. Тогава соковете на всички отрицателни чувства, наследени в човека от миналото, се трансформират в добри, в положителни прояви. 45-109

Такъв човек проявява самообладание и в живота си, в изпитанията и страданията, които му се дават. Ако се постави между иглите на омразата, той пак ще запази самообладание. Омразата е гъста, черна материя, която се отразява вредно върху човека. Тя го души, ограничава и измъчва. Който е придобил самообладание, той може да трансформира тази енергия, да я разрежи, да я направи безвредна за организма си. Не може ли да я трансформира, човек се отдава на нейното вредно действие. Същото можем да кажем и за големите радости и скърби, през които минава човека – те представляват гъста материя, която предизвиква голямо налягане върху човека. За да не изгуби съзнанието си, той трябва да знае, как да се справя с тях. Щом изгуби съзнанието си, човек се лишава от опорната точка на живота си по отношение на самата реалност. 61-152

Да се самовладее човек – това е необходимо и за здравето, и за дисциплината на ума, и за развитие на способности, както и за разработването на сърцето. В ръката на разумния човек самовладеенето представлява лост, мярка за впрягане на енергиите на човешкия организъм, за да усилят дейтелността на неговата душа. Няма ли човек самовладеене, тези енергии ще минат и заминат през неговия мозък като през пукната стомна. Това не подразбира, че вие като ученици нямате самовладеене, но степента на вашето самовладеене не е достатъчна. Самовладеенето бива от разни качества и разни степени. 46-41

Самообладанието не означава безчувственост. Изкуството седи в това при най-голяма чувствителност човек да се владее. 49-39

Самообладанието подразбира умение да употребиш всяка сила на време и намясто. 145-448

Човек на самообладанието е този, който владее всички свои сили, но във всички случаи в него не става никакво

сътресение. Човек, който се самовладее, той е изолиран; болест не може да го хване, беднотия на може да го намери, съмнение не може да проникне в него, маловерие, гняв – всички тия врагове не могат да проникнат в него. 75.4-228

Самообладанието е сила, която изолира човека от всички противодействащи влияния. Всички твои неприятели ще бъдат отвън и ти ще се разправяш с тях както ти искаш, а не както те искат. 75.4-229

Самообладанието е качество на духа. То се придобива чрез работа, чрез усилие. 79-37

Една от големите мъчнотии в живота е изкуството да се самовладеем. 43.35-13

Каквито и мисли да идат в ума ви, стремете се да бъдете вътрешно спокойни. Колкото и отрицателни мисли да ви посетят, не се смущавайте. Човек трябва да придобие такова самообладание, че и с игла да се боде, да не трепва, да седи тих и спокоен, като че нищо не става с него. 74-90

Мъчно е човек да се владее, но той трябва да придобие самообладание. Когато се засили да удари плесница, веднага да спре. 142-148

Всичко отрицателно ще държите вън от себе си, вън от съзнанието си, вън от физическата си обвивка. Това значи да има човек самообладание. Който има самообладание, той може да се противопостави на лошите мисли, които хората отправят към него. Как? Като си помисли само, че Бог е Любов. Такъв човек е силен. 49-118

Когато ученикът влезе в окултната школа, първите уроци, които се преподават, са по самообладание – то запазва най-добро разположение. 0-25.10.1987

Човек трябва да дойде до такова самообладание, че и като губи, и като печели да запази своя вътрешен мир. 145-151

Без истинска чистота хората представляват карикатурни образи, защото още не са придобили самообладание. Каквото им кажете, лицата им веднага придобиват израз на недоволство, огорчение и обида. 0-12.7.1988

Човек трябва да се обхожда добре с мъчнотиите си, за

да се справя лесно с тях. Само така може да развие самообладание. Добрата обхода води до самообладанито. Това се иска от всички хора. 64-22

Да се владее човек, това значи, да е разбрал смисъла на живота, да е познал Божиите пътища, да е познал проявите на Любовта. 59-13

Сега гледайте да не изпаднете в друга крайност – да мислите, че човек със самообладание не може да изживее никакво отрицателно чувство или настроение. Не е така. И светията даже изпада в лоши настроения. 45-109

Животът благоприятствува на съвременните хора. Условията им са толкова променливи, че без да иска, човек ще развие самообладание. Днес срещаме един богат човек, доволен от положението си; утре го виждате беден, нещастен. Днес е разположен, с голям импулс за работа, утре го срещате неразположен, обезсърчен, не намира смисъл в живота. Тези смени в условията стават с цел да се изпита човека, да се познае, да види до каква степен на развитие е достигнал. Ако до някъде е придобил самообладание, той ще погледне на живота трезво, със спокойствие. 74-91

Ако сте неразположен нещо, за да запазите мира си, кажете си: „Аз живея в свят на пълна хармония. Обиколен съм от разумни и възвишени същества, които са готови да ми помагат“. 81-94

САМОВЪЗПИТАН

Време е вече животът на човека да се преобрази. Това не може да се постигне по друг начин, освен чрез самовъзпитание. 147-73

Самовъзпитанието е нужно на човека. 49-45

Като работи съзнателно върху самовъзпитанието си, човек дохожда до положението да се справя правилно с всички блага, които му се дават. 147-69

Унаследените неща произтичат именно, от самовъзпитанието. Това, което бащата и майката са придобили чрез самовъзпитание, те го предават на децата си. Това, което

синът и дъщерята са придобили чрез самовъзпитание, те го предават на следващото поколение. 147-72

Каква е целта на самовъзпитанието? Да приготви човека външно и вътрешно да създаде Рай в себе си. Който е подобрил външните и вътрешните условия на своя живот, той се е освободил от ада. 147-68

САМОНАБЛЮДАВАЩ

Преди всичко, човек трябва да има будно съзнание, да се самонаблюдава външно и вътрешно, за да бъде изправен в мислите и чувствата си. 85-169

Всички вие трябва да се самонаблюдавате, да анализирате своите настроения и състояния, да не бъдете слепи нито за погрешките, нито за добродетелите си. Това значи нито да се подценявате, нито да се надценявате. Когато у човека се появи известно чувство на гняв, на съмнение, то не е само негово. Това чувство едновременно се проявява и в ред други същества, които са тясно свързани с него. Колкото повече човек се поддава на това чувство, толкова повече той се свързва с всички ония същества, които в това време преживяват същото чувство. При това условие това чувство може да се усили толкова много, че да вземе заплашителни размери. В това време човек изгубва всякакъв разсъдък. След всичко това човек трябва дълго да работи за възстановяване равновесието на своя душевен живот. 45-108

САМООТРЕЧЕН

Често религиозните хора говорят за самоотричането. Те казват, че човек трябва да се отрече от всичко. Самоотричането се отнася до ония неща, които не са вложени в човека, а са дошли отвън. Човек може да се отрече от онова, което не му е дадено от Бога, а да притежава и владее това, което Бог му е дал. От човешкото можеш да се отречеш, но от Божественото – никога. Който се осмели да се отрече от някой свой уд, той е осъден на вечни стра-

дания. 142-80

Много от Христовите последователи разбраха криво мисълта на Христа за самоотричането. Според тях самоотричането подразбира отричане от живота, от желанието си. Под думата *самоотричане* Христос разбира отричане на човека от всички свои глупости и беззакония, от лъжата, от безверието, малодушието, недоволството, болестите, от всички лоши наследствени черти. С други думи казано: човек трябва да се отрече от всичко животинско в себе си, от лошите черти на вълка, на мечката, на тигъра, на змията, на комара, на паяка и т.н. А да се отрече човек от живота, който Бог му е дал, това не е подразбирал Христос. Напротив, Христос говори в един стих за придобиване на вечния живот. 35-185

Говори се за самоотричането, за отказа от старото. Някой ще каже: „Какво ще стане с нас, ако се откажем от старото?“. Питам: когато човек умре, не се ли отказва от всичко? Не е ли по-добре да се откаже човек доброволно от всичко старо още приживе, отколкото да чака смъртта и тогава, иска-не иска, да се откаже? 14-136

Самоотричането, за което човек говори, подразбира освобождаване на човека от неговите лични желания. Те имат отношение както към вашата душа, така и към душите на вашите ближни. Личните желания не са нищо друго освен присадки на неговото дърво. Един ден, когато тия присадки се счупят, на това дърво ще израснат ония клони, които отговарят на неговото естество. Например нетърпението, неразумността са изкуствени присадки. Счупете тези присадки и оставете свободно да израсте Божественото клонче във вас, което ще ви доведе до правилно разбиране на нещата, до онази разумност, която е вложена във вас. Когато Божественото в човека образува клончета, човек се развива правилно. 63-54

Да се обезличиш – това е закон на самоотричане. Това се иска от вас. Да се отречеш от майка си от баща си, от своя живот – това значи да се самоотречеш. Това значи да се освободиш от робството на ограничението. Няма да

забравиш майка си и баща си, но ще се откажеш от това в тях, което те ограничава. Да се освободиш от ограниченията – това значи да придобиеш по-голяма сила отколкото някога си имал. 90-185

Когато говорим, че трябва да се самоотречем, ние подразбираме, че трябва да работим за Бога. Започнем ли да работим за Бога, всички наши желания, които се отнасят не до нашия личен живот, но до живота на нашата душа, до живота на нашия дух, ще се реализират. Когато работите за Бога, вие влизате вече във великия кръг, в който седят всички възможности, чрез които човешката душа може да се прояви. Работите ли така, за в бъдеще вие ще дойдете до положението на един светец ангел, ще светите като Слънцето. 126-60

САМОСТОЯТЕЛЕН

Ти искаш да бъдеш самостоятелен, да не се ползваш от чуждото богатство. Питам: как ще бъдеш самостоятелен, като ходиш всред природата да я обираш? Каквото и да правиш, няма да успееш. 105-38

Аз съм самостоятелен, от нищо не завися! Хващаш кравата, издоиш я и пиеш млякото ѝ. Свободен си да разполагаш с кравата, но докато е жива. Щом умре, твоето право над нея се свършва. Ти плачеш, че няма крава, не можеш да имаш вече мляко. Къде е твоята самостоятелност и независимост? 105-38

Щом си дошъл на Земята, не можеш да бъдеш самостоятелен. – „Не съм ли свободен?“ Свободен си относително. Клонът е свободен дотолкова, доколкото е свободно дървото. Значи свободата на клона е в зависимост от свободата на дървото. 113-169

Надеждата, Вярата и Любовта са три степени на живота. Като минеш през тях, ти ще започнеш да работиш самостоятелно. 105-54

САМОУВЕРЕН

Когато силите на човешкия организъм вървят в съгласие

със законите и силите на природата, човек се чувства вътрешно самоуверен. 35-38

Не се ли стреми към разумната постъпка на живота, човек постепенно изгубва свободата си, а оттам и своята самоувереност. Страшно е човек да изгуби своята самоувереност. 81-63

За да не губи своята самоувереност, добре е понякога човек да се насърчава. 81-65

Като придобиете Божественото съзнание, вие имате вътрешна самоувереност и съзнание за силата в себе си. Аз съзнавам своята слаба и силна страна и не си правя никакви илюзии. 103-155

САМОУВАЖАВАЩ СЕ

Самоуважението е качество, присъщо на човека – да съзнава, че заради своята чест, заради своята душа и заради своя дух, той никога не трябва да изневерява на онзи велик принцип, върху който е съграден неговия живот. Дойде ли до този принцип, той трябва да е готов да приеме всички страдания, отколкото да стане роб. Той трябва да предпочете свободата пред робството, живота пред смъртта. 14-80

СВЕЖ

Стремете се да придобиете търпение. Това значи да бъдете свежи. 102-126

Само търпеливият може да бъде здрав, свеж и бодър. 102-125

СВЕТИЯ

Аз не вярвам в светия, на когото дрехата е окъсана и нечиста; аз не вярвам в светия, на когото ръцете и краката са кални и нечисти; аз не вярвам в светия, на когото ноктите са нечисти; аз не вярвам в светия, на когото ушите са заглъхнали; аз не вярвам в куц и сляп светия. Тези хора могат да се представят за светии, но не са светии. Светията е красив, млад, разумен, жизнерадостен човек.

Дето мине, той носи живот, знание и светлина. Някои си представят светиите като старци, с бели коси и бели бради. Не, светията няма брада. 145-328

За да станеш светия, трябва да слезеш между хората и да им светиш. 112-273

Светията изпраща светлина от себе си, понеже неговата мисъл е интензивна. От мозъка на светията излиза светлина. 46-72

Кой човек наричаме светия? Светия е онзи, който свети на забъркалите пътя си и ги учи да живеят правилно. Той не се е родил светия. Дълго време е учил той, докато стане светия. 58-47

Да бъдеш светия – това значи да имаш светлина. Всеки човек трябва да се стреми да бъде светия, т.е. да свети. 141-43

Светията е фар, който свети на хората и ги насочва в правия път. 112-273

Има големи свети и малки свети. Като казваме светия, каква светлина е той, на колко души може да свети? 122-316

Всички сте свети в голям или малък размер, но не сте големи свети, поне сте малки свети – за приятелите си, за дъщеря си, за сина си. 112-273

Ако погледнете един светия с окото на ясновидеца, ще видите, че той не е толкова малък, както изглежда. Той излъчва от себе си цветна аура, която обхваща километри пространство. 70-292

Каква е задачата на светията? Да свети. Той носи запалена свещ, с която излиза вечер да осветява пътя на хората, да не се спъват. Пътят на всички хора е различен. Светията трябва да знае това, за да отправя човека към неговия път и към неговото предназначение. 145-280

Свят човек е този, който разпръсква светлина и знание. Свети и сега има в селата. Те живеят чист, свят живот. Заемат незавидно положение. 122-315

Какво представлява светията? Разумен човек, на когото съзнанието е всякога будно; той е изпълнен с единственото желание да служи на Бога и на своя ближен. 64-133

Светостта е вътрешна връзка между духа и душата, ума и сърцето, мислите и чувствата. 27-385

Тялото на светията трябва да бъде изтъкано от фини копринени нишки, без мазнини, без излишъци. Ако лицето е хлътноло, липсва му нещо; ако е крайно закръглено, има излишъци. В тялото на светията всяка клетка е впрегната на работа. В тялото, в мислите, в чувствата и постъпките на светията не се позволява никаква нечистота. 64-187

Светията трябва да има следните три неща: тяло, което да не се разрушава при никакви условия; сърце, което да не се поддава на никакви изкушения; ум, който да не се поддава на никакви заблуждения. Светията е изразител на великата Истина. Значи тялото на светията не трябва да умира, от нищо да не се разрушава; сърцето му да устоява на всички съблазни и умът му да се справя с всички противоречия. 34-128

Само чистият човек може да бъде свят. Чистотата и светостта вървят заедно. Чистотата и светостта – това са качества, които привличат, те са качества, които дават благородство на душата. 124-13

Отшелници са тези, които живеят в пустините. Щом научат законите, те се връщат при своите близки и стават пророци. Почват да пророкуват, да тълкуват, дават наставления на хората как да живеят, как да се лекуват, имат знания, имат мъдрост. Светия е той, свет човек, безкористно работи и не само туй, но като се погледне цялата аура на такъв човек, той е облечен в една бяла дреха, със светлина. По това се отличава, с грамадна светлина е той. Вечерно време той свети и денем свети. 122-315

Черното братство не може да търпи такива хора. Черното братство няма светии. 122-316

Светиите са над гениите и пазят равновесието между живота и законите. Те са равнодействащата сила в света. Те са хора на Мъдростта. Аз не говоря за обикновените светии в църквите. Те са църковни светии. Тези светии, за които говоря аз, не са в църквите, но са между хората. 34-127

Някога светията е облечен добре, а някога е бос и гологлав и с рало в ръка оре на нивата. Някога ще го видите с чук в ръка, с четка като виден художник или с цигулка, като виден музикант. Ще кажете, че е невъзможно светия да бъде прост работник и учен човек, и художник. Светията заема всякакво положение. Ако Христос, Син Божи, можа да работи с часове с ренде в ръка в работилницата на баща си или да носи вода на майка си, нима светията стои по-високо от Христос? При това Христос беше и Учител. Тогава да не ви е чудно, че ще срещнете светия на работа във всички области на живота. Христос носеше сандали на краката си, а не модерни обувки, каквито съвременните хора носят. Обаче това е външната страна на живота. Днес познават светията само по външната страна. 34-128

Светият човек външно не може да се познае. Той е естествен в отношенията си, смирен, минава незабелязано. Макар че се храни със специална храна, никога няма да разберете какво яде. Той вижда всичко, но в ума и в сърцето си задържа само хубавите неща. 60-31

По какво се познават светиите? Те живеят по закона на Божията Любов. 27-158

Светията представлява човек, на когото Любовта е известна пред всички. Светията не може да бъде осъден, че не е направил нещо. Светията е навсякъде и във всичко изправен. Каквото има той го раздава на бедни. Той свети отдалеч. 141-56

Светията познава законите и принципите на живота и ги прилага. 86-185

Обикновеният човек не може да си представи изпитанията, през които светията минава. 142-70

Светията работи много. Няма човек в света, който да работи като светията. Той работи ден и нощ, почти не почива. Ако спи един-два часа, това му е достатъчно. 59-126

Не е лесно да стане човек светия. За това е нужна усилена работа стотици години наред. 108-345

Колкото по-високо стои човек, толкова по-големи

отговорности носи, толкова по-голям е неговият хомот. Грешникът носи хомот на врата си, но хомотът на светията е несравнимо по-голям от този на грешника. 59-126

Всички светии са ставали светии по пещерите, а сега за нас дошло е време – по високите върхове. 122-77

Никой не може да опише живота на истинския светия, както и на Христа. 105-59

Чист и свят човек е онзи, който е минал през самовъзпитанието. Този човек се е възпитал и в съзнанието си, и в самосъзнанието си, и в подсъзнанието си, и в свръхсъзнанието си. Той е минал през всички области на съзнанието, подвизавал се е усърдно в духовния живот, докато е научил всички закони на Битието. Такъв човек вече не се блазни от външните, от преходните прояви на живота. Той разграничава същественото от несъщественото. 45-109

Хора, които отвън са нещастни, а отвътре – щастливи, наричаме светии. 133-38

„Защо казвате, че не можем в този живот да станем светии?“ Рекох: вие трябва да постъпвате свято, а що се отнася до светийството, това не е лесна работа. Голяма работа е човек първо да постъпва по човешки, още по-голяма работа е да постъпва свято. За светийството още е много рано да се мисли. 0-30.8.1987

Не ставай преждевременно светия! 136-40

Докато човек не се научи да вижда само хубавите неща в живота, да чува само хармоничните тонове и да яде чиста, здравословна храна, човек никога не може да стане свят. 60-31

Велико нещо е човек да стане свят, но това се постига в стотици и хиляди години съзнателен живот. 0-13.9.1990

Човек не може да постигне това нещо в един ден, нито в един месец, нито в една година, нито даже в сто години. Това е плод на усилена, продължителна работа. Обаче това нещо може да се постигне и моментално, зависи дали човек е работил в миналото и сега е готов да събира плодовете на своите усилия. За мнозина от вас се изисква, може би, малко усилие, за да се пробуди това съзнание и да потекат

Божествените сили, които действат във вас. 45-110

Светиите имат ореол около главата си. Те имат ореол, но имат и цяла дреха, изтъкана от лъчите на светлината. Дрехата на светията, както и ореолът му са образувани от цветовете на спектъра. Жълтият цвят на ореола на светията показва неговата мъдрост, зеленият – неговото растение, червеният – възвишения живот, който се влива в него, синият – неговата вяра и т.н. 145-309

Светията не може да умре. През каквито и перипетии да минава, светията всякога живее. Вековете минават един след друг, но той остава вечно да живее. Това е светия. Всеки, който умира, разлага се и мирише, не е светия. Пред хората може да минава за светия, но не и пред Бога. 61-39

Светията слиза на Земята да помага на хората, да ги учи. Същевременно той се изпитва. Колкото повече време прекарва на Земята, толкова повече се изпитва. 61-39

Защо ще търсите светията? Той има нови дрехи, обувки, шапка, нахранен е добре – всичко има. Той не се нуждае от твоята помощ. 70-259

Да бъдем чисти по отношение на себе си и свети по отношение на Бога. 70-312

Трябва да се явят двама гениални хора, за да се роди един светия в света. 76.9-55

На хиляда години се раждат няколко светии. 81-93

И в края на века всички светии ще бъдат на Земята. Те са тук вече, на Земята. В една или друга форма са тук. По цял свят обикалят и работят. 122-318

СВОБОДЕН

Ние всички сме свободни. Никой не може да ни застави да направим това, което не искаме. Магарето казва: „Трябва да знаете, че аз имам воля, свобода имам. Може да ме бият, каквото искат да правят с мене, но аз ще устоявам на своето“. 14-83

Да иска човек абсолютна свобода, абсолютна независимост подразбира той да бъде абсолютно мъдър и силен.

Свобода без абсолютна мъдрост и сила е невъзможно нещо. Такава свобода е немислима. 76.9-40

Абсолютната свободен може да бъде само съвършеният. Свободният казва: „Аз съм цар, нищо не ме безпокои“. Защо? – „Защото съм свободен в мислите, чувствата и постъпките си“. 133-54

Който се опита да влезе в борба, в стълкновение с природата, да иска да стане абсолютно свободен, абсолютно независим човек, той непременно ще стане песимист. 76.9- 40

Аз искам да ви доведе до една вътрешна връзка с великите живи закони, чрез които Бог управлява света. В тия закони човек е абсолютно свободен, той може да прави каквото иска, но в тях той е отговорен за делата си.

Вие трябва да се освободите от онзи чужд баласт, който пречи да схващате нещата правилно. Като се освободите от този баласт, ще знаете какъв ще бъде резултатът на работите, които предприемате; ще знаете кои състояния са ваши и кои – чужди. Тогава ще влизате съзнателно в положението на хората, ще ги разбирате и ще им помагате. Това значи свободен човек. Не сте ли свободни, вие ще се натъквате на тежки, греховни състояния, без да знаете кои от тях са чужди и кои – ваши. 63-171

Изтрийте заблужденията и кривите си разбирания от умовете и сърцата си! 63-174

Истинското освобождаване седи в това да се разтвори човек от всички непотребни неща, които нищо не му допринасят. 136-262

Човек е свободен само тогава, когато е фактор. Щом не е фактор на нещо, той не е свободен. 85-112

Свободен човек е онзи, който разбира, оценява и използва нещата. 85-112

Когато тялото на човека е здраво и силно, отвън нищо не може да го засегне: в престъпнически халат да го облекат и букаи на краката да му турят, той пак ще си остане свободен, напълно неограничен. Здравето си

остава здраве; силата си остава сила; чистотата си остава чистота. Никой не може да ограничи свободата. Никой не може са я засегне. С други думи казано: ако в живота си човек не употреби насилие, ако в сърцето си не употребява лъжа и ако в ума си не внася зло, той е свободен, никой не може да го ограничи. 134-37

Свободен е оня, който има отличен ум, отлично сърце, отлична воля, отлична душа и отличен дух. Свободата е резултат на усилена работа върху себе си. 93-135

Свободата подразбира разумно мислене и чувстване, разумни постъпки. 145-119

Докато умът на човека работи, той е свободен. Дойдат ли желанията у човека, той става роб на тия свои желания, не може вече правилно да мисли, изгубва всякаква свобода. Човек може да бъде свободен само при една чиста и права мисъл. 76.9-8

Чувствата трябва да бъдат в хармония с мислите. Не са ли в хармония, вземат ли надмошние над мислите у човека, той не може да мисли право. И тъй, трябва да знаете, че чувствата всякога заробват човека. За да се освободи от това робство, той трябва съзнателно да работи върху себе си. 76.9-9

Когато живее в пълна хармония с обкръжаващата среда, човек е напълно свободен. 78-181

Човек, който не почита хората, не е свободен; човек, който не люби хората, не е свободен; човек, който не може да прави добро, не е свободен; човек, който не използва разумно условията, не е свободен. 7-48

Свободата е мярка за любовта. И когато обичаш, и когато те обичат, вие трябва да бъдете свободни. 87-251

Свободният човек се подчинява на природните закони. По отношение на природните закони той е ограничен. Това ограничение именно го прави свободен. 145-119

Какво трябва да прави слабият, за да се освободи от ръцете на силния? Той трябва да се обърне към Бога, да потърси помощта Му. Само по този начин слабият може да се освободи от силния. 145-241

Стреми се да се освободиш от закачките на живота, да работиш свободно на Божествената нива. 70-324

Да се подобри съдбата на човека – това не значи да се освободи абсолютно от товара си, но да му се каже как да го носи и по кой път да върви. 82-50

Свободата има степени на прояви: свободен си физически, но не и духовно. Свободен си духовно, но нямаш Божествена светлина. Тази е причината дето човек иска да се освободи от ограниченията. Обаче той трябва да разбира докъде се простира физическата, духовната и Божествената свобода. 105-39

Желанието на човека да се освободи от ограниченията е намасто, но той не знае как да се освободи. 105-39

Любовта дава свобода, простор на човека да се прояви във всички посоки на живота. 133-52

Щом искаш да се освободиш, ти си в Божествения свят. Щом си ограничен, ти си във физическия свят. 105-40

Като имаш Вяра, Надежда и Любов, ти ще придобиеш истината и ще се освободиш. 105-53

Чисто сърце, светъл ум, обширна, необятна душа и мощен дух – това е веригата с която можете да вържете злото и да бъдете свободни. Аз искам вие да бъдете абсолютно свободни, т.е. свободни в своите възгледи, в своите вярвания, чувства, мисли и действия. 54-41

СВОБОДОМИСЛЕЩ

„Ами аз съм свободомислещ.“ Имаш ли благородната черта на честните, свободомислещите хора? Под думата *свободомислещ* разбирам човек, който е приятел на Истината. Не си ли такъв, ти си първокласен лъжец. 3-160

Добре е човек да бъде свободомислещ, но той трябва да прави избор в мислите си и да си дава отчет за всяка мисъл. Освен това всяка мисъл трябва да бъде права. 134-53

Днес почти няма хора, които могат да мислят свободно. Ако се намерят няколко души в света, които да мислят свободно, това ще бъде голямо благосло-

вение и за тях, и за другите хора. 134-52

СЕРИОЗЕН

По какво се познава сериозният човек? По мислите, които го интересуват. 87-52

СИЛЕН

Никоя сила в света не може да застави човека да направи това, което не желае. В това именно се заключава неговата сила. 146-9

Силен си, защото черпиш жива сила отнякъде. Жива сила е оная, която гради. 27-133

Силата, величието на човека седи в това, че след като той има тяло, ум и сърце, да не греши... След като има уста, да не каже с нея нито една обидна дума през целия си живот. Като има очи, да не види с тях нито една лоша постъпка. Като има нос, да ходи само между цветята, а не между неща, които са загубили живота си. 136-294

Мнозина правят погрешки в живота си, защото, без да са развили своите добродетели, се заемат да помагат на болни и страдащи. За да помага, човек трябва да бъде силен. Няма ли нужната сила, той пакости на себе си и на онзи, на когото помага. Ако не е готов да помогне, по-добре да усили работата върху себе си; да развие ония дарби и способности, които ще го направят силен. 61-46

Не си правете илюзии, че сте силен, докато не изпитате силата си. 137-84

Само силният може да помага. Под силен разбирам разумен. Щом те спаси, той се отдалечава от тебе, не иска никакво възнаграждение. Слабият помага, но очаква възнаграждение. Слабият се страхува от живота и се стреми към осигуряване. 91-18

Силен е този, който има знания, който има силна мисъл. 0-28.10.1990

Силата на човека седи в концентрацията на неговите мисли, чувства и желания в една определена посока. 85- 305

Ако се отнася за физическия човек, той трябва да знае в каква посока да насочи своите сили и способности. Същото се отнася и до духовния, и до Божествения човек. 85- 305

Силата на човека не седи само във физическата храна. За да бъде силен, той трябва да знае как да използва въздуха, който диша, да го отпрати към всички клетки на дробовете, за да става дишането правилно. За да бъде силен, човек трябва да знае още как да регулира теченията на своята симпатична нервна система, главно слънчевия възел и малкия мозък. За да бъде силен, човек трябва да знае как да регулира енергиите на своя стомах. Най-после, като знае да управлява дробовете, симпатичната нервна система и стомаха си, човек ще започне да изучава главния мозък, т.е. истинския човек. 85-305

Силни да бъдем значи да контролираме всички свои клетки, да направляваме всички свои мускули във всеки момент. 120-204

Силен човек е само онзи, който прилага законите на живота, на знанието и на свободата. Силният човек работи с мисълта си. Без никакви оръжия той може да се справи с най-добре въоръжен войник – достатъчно е да концентрира мисълта си към този войник, за да може да стопи пушката му и куршумите да изгърмят, без да причинят някаква вреда. Силна е човешката мисъл! Тя може да действа на хиляди километра разстояние, когато куршумите достигат на един-два километра. Като знае силата на своята мисъл, човек трябва да я упражнява в живота си. 143-145

Ако не е силен, човек не би задържал онова, което е придобил и разработил в себе си. 49-79

Ако любовта ви надделява над вашата ревност, вие сте силен човек; ако любовта ви надделява над вашия страх, вие сте силен човек; ако любовта ви надделява над вашата алчност, вие сте силен човек; ако любовта ви надделява над вашата гордост, над вашия егоизъм, над всичко отрицателно във вас, вие сте силен човек. 142-85

Силата на човека седи в неговата мисъл. 72-16 Силен човек е онзи, който има мъдрост. 85-32 Всеки, който обича истината, е силен. 0-19.11.1986

Силата на човека се заключава едновременно в неговата вяра и в неговото знание. 141-6

Всички хора искат да бъдат силни, но не знаят, че за да бъдат силни, първо трябва да бъдат добри. 142-302

Силата на човека зависи от доброто му разположение. 0-25.10.1987

Ако развиете търпението си, вие ще бъдете силни, ще понасяте разумно изпитанията и ще се учите от тях. 61-46

Силата на човека се крие в Божественото начало. 83-7

Силата на човека седи в любовта му към Бога. 133-35

За да бъде силен, човек трябва да разбира вътрешния смисъл на живота. 141-24

Силният, благородният човек, не бие. 142-82

Силен човек е този, у когото няма насилие. 134-21

Докато силният човек не си служи с насилие, той запазва силата си. Допусне ли и най-малкото насилие в живота си, той губи силата си. 134-19

Ще се стараете да развивате вашите психически сили, т.е. силите, които Бог е вложил във вашите души, правилно да ги развивате. 120-220

Силен човек е онзи, който може да заповядва на себе си да се справи със своите вътрешни противоречия и да върви напред. 106-12

Щом станете вътрешно по-силни, вие лесно ще се справите с външните условия. 85-149

Какво представляват мъчнотиите в живота? Те са калта на блатата, от която ученикът трябва да излезе. Ако излезе благополучно, той е силен. 83-8

Силният лесно си пробива път. Божественият човек е силен, той сам си отваря пътя. Силните хора отварят пътя си сами, като борци. Това е метод за духовния живот. 49-74

Силният човек има условия да прави каквото желае. 142-302

Да бъдеш силен - това значи да бъдеш независим. 134-33

Силен човек е този, който сам работи, сам извършва всичките си работи. 12-94

Силният човек избира правия път, по който пести време, а изразходва енергия; слабият човек избира криволинейния път, по който изразходва време, а пести енергия. Който е силен, нека бърза; който е слаб, бавно да върви, да пести енергията си. 76.9-67

Силният човек не знае какво е притеснение. Той върши работата си тихо, спокойно, с голяма приятност. Силният човек усеща удоволствие и приятност. 6.9-67

Докато човек не се обезсърчава и продължава да върви напред, той е силен. 0-6.5.1988

Силният не се осигурява. 91-18

Вие трябва да знаете с какви сили разполагате. 85-208

Мъж, който се нуждае от подкрепата на жена, не може да се нарече силен. 46-19

Ако си силен, сам решавай задачите си. 147-166

Ако ти кажат, че си силен, ще кажеш: „Благодаря на Бога, ще употребя силата си за добро, за Бога“. 0-22.4.1987

Аз считам силен човек само онзи, който без пет пари в джоба може да прекара цял живот. 14-250

Силата е придобит резултат. 134-33

За сила, ще се обливаш с виолетовия цвят. (Мислено) 0-15.6.1990

Слабият да се обича, а силният – да се уважава. Слабият да се подкрепя, силният да се въздържа. 66-169

Слабият ще стане силен, когато го обичат. 66-169

Искате ли да познаете колко сте силен, влезте в ада. Ако минете и заминете през ада, без да ви докоснат, вие сте силен човек. 85-144

Ще се стремите всички да бъдете силни. 120-204

СКРОМЕН

Скромност, абсолютна скромност се изисква. 110-48

Скромността на човека е необходима дотогава, докато неговите плодове узреят. 43.30-85

Скромнен човек е този, който отстъпва на всички – те първи да опитат нещо, а той остава последен. 68-

СЛАВЕН

Христос казва: „Не търсете славата на хората, но търсете Славата Божия!“ Славата на хората представя сенките на живота, които ще дойдат сами по себе си. Няма защо човек да търси сенките; той сам, без да иска, ще ги тури дето трябва. 134-91

СЛУЖЕЩ

Имам право да заповядвам само на моите мисли и желаня – на тях мога да заповядвам. На всичко, което е извън мене, аз трябва да слугувам. 4-120

Добрият човек е ангел, служител на Бога. 70-299

Чрез душата си човек се свързва с Божественото съзнание и започва съзнателно да работи за Бога. Това не значи, че той трябва да напусне работата си и да се прЕдаде на служене на Бога. Да служи човек на Божественото Начало в света, това значи да съзнава, че всичко принадлежи на Бога и каквато работи, да има предвид Неговото присъствие, да знае, че Божието око е навсякъде и вижда всичко. 38-17

Стремете се към Божественото, защото то ще осмисли живота. Само чрез Божественото в себе си човек може да влезе в новия живот. 38-18

Ние сме решили да служим на Бога свободно, без никакви закони, без никакви правила. Едно-единствено правило, единствен закон трябва да бъде Любовта. 120-85

Какви бяха старите пророци? Хора, служители на Бога. 145-330

Всички хора са служители на Невидимия свят, на духовете в този свят. Няма човек, който да не е впрегнат. 126-44

Христос дойде на Земята да служи, да бъде слуга на човечеството. 145-279

Който е дошъл на Земята, той трябва да се научи да слугува. 145-258

Младият изучава служенето. 85-31

Ще слугуваш на човека заради Бога в него. 70-319

Ще слугуваш на едно дърво заради плода, който ще ти даде. 70-319

Който не се е научил да служи, да се труди и да работи, той не е разбрал смисъла на живота. 85-30

Който човек знае как да служи, отваря сърцата на свои те близни и се ползва от любовта им. 145-279

Докато не е служил, докато не е бил слуга, човек не може да има пари да си купи дрехи, с които да се облече. 85-30

Служенето има отношение към физическия свят. 85-30

На кого трябва да служи човек? Ако служи на себе си, той ще фалира. За да не изпадне в такова положение човек трябва да служи на Великия Принцип в живота, от когото е получил всичко. Този принцип се намира навсякъде в живота. Ние го наричаме Божествено начало в света. Ако искрено го търсите, вие ще го намерите и в растенията, и в животните, и в хората. 85-29

Що е служене на Бога? Да съзнаваш, че всичко иде от Бога и няма равен на Него. Под думата служене аз разбирам, че всичко, каквото правиш в Името на Бога, е възможно. 129-13

Под дявол разбирам образ, който е турен да служи на своя егоизъм. 120-100

Който обича, той е готов да служи. Който служи, той едновременно и учи. И като служиш, и като ти служат, ти пак се учиш. 145-298

Служене се иска от сегашните хора – служене по Любов. 145-296

Истината е път за всички, които се учат да служат на Бога. 133-156

За да служи на света, човек трябва да бъде силен и да разполага с големи знания. 145-279

Отсега нататък всеки трябва да прилага в живота си служенето по нов начин. 130-43

СМЕЛ

Смелостта е втората врата на волята. 75.1-100 Хората трябва да бъдат смели и решителни. 79-35 Бъди смел, но да знаеш защо си смел. 75.1-101

Смелостта трябва да почива на известни убеждения. 75.1-101

Смели са само високоморалните, идейните хора. 75.1-100

Пред смелия, пред решителния всички мъчнотии и страдания отстъпват. Като видят смел човек, и низшите същества бягат. 80-198

Пред смелия, пред безстрашния човек и най-свирепите животни отстъпват. Те чувстват силата му и се страхуват от него. И действително, смелият човек има силна воля, силна мисъл, той може да се концентрира. 72-9

С този страх, който имаме, какво може да извършим? Смелост трябва. 122-75

Светът се нуждае от смели и разумни хора. 86-256

Няма по-красиво нещо от това да бъде човек смел, да извърши такава постъпка, която да събуди възвишеното в човека. 57-215

Истинската смелост подразбира безстрашие във всеки момент от живота, при всякакви положения. На окултен език казано: смелият човек се колебае отвън, без да се разколебава отвътре. 71-18

Едно се иска от човека: да бъде смел и решителен в доброто. 147-164z

Смелост се изисква от ученика! Като дойдат страданията, той трябва да ги понесе с упование и Вяра в Бога. Само така може да имате успех в живота, само така може да се справите с мъчнотиите. 49-76

Да се свържеш с едно от Напредналите същества, това значи, ако си бил малодушен, да станеш смел. 91-99

Ученикът трябва да се отличава със смелост и решителност, да устоява на вътрешната борба, която става в него. Щом дойде дяволът, ученикът трябва да го хване за рогата и да му каже: „Слушай, ти трябва да знаеш, че пред теб седи окултен ученик, който разбира законите като тебе.

Ти ще се подчиниш в Името на Бога, защото Той е по-силен от тебе“. 49-75

Лошият ще ви направи смели. 145-273

Смелият човек трябва да напада и да се оттегля. 75.1-103

Смелост трябва да имате! Ако искате да кажете за някого нещо, излезте пред лицето му и кажете всичко, каквото искате. 46-214

Природата обича смелите хора и на тях помага. 84-160

Вие трябва да мислите да бъдете смели и решителни, да не ви е страх от нищо. 43.14-23

Желая и мъже, и жени да бъдете смели и решителни. 6-53

Като казвам, че човек трябва да бъде смел, това не значи, че трябва да върши глупости. Човек трябва да бъде смел в постъпките си, но разумен. 56-56

Вие считате, че Христос трябва да бъде мекушав човек. Казвам: нито Христос, нито светиите, нито старите християни са били мекушави хора. Когато светията срещне някой разбойник, той го хваща за краката, издига го във въздуха и го разтърсва. Или, ако светията срещне човек, който иска да стреля, той маха с ръката си из въздуха и оръжието на стрелеца пада. Смели трябва да бъдете! Не сте ли смели, разбойникът, апашът ще дойде при вас и ще ви обере. 46-190

Казва се, че на смелия Бог всякога помага. Щом е така, човек трябва да бъде смел, да решава трудните си задачи. Смелият действа бързо, решително и с Вяра. 56-56

СМИРЕН

Под смирение аз разбирам едно разположение на човешката душа да разбира и схваща великите истини, които са вложени в самия живот. 97-32

„С мир“, смирение подразбира жертва. Смирнен човек е онзи, който може да пожертва всички свои блага за Бога, за себе си и за цялото човечество. 48-174

От вътрешното смирение на човека се раждат най-хубавите черти, най-хубавите плодове. 134-93

Смирението е велико качество на мъдрия и разумен човек. 15-109

Смиреният човек знае какво представлява от себе си за всеки даден момент: той не се мисли нито повече, нито по-малко от това, което е. 131-43

Човек трябва да има такова смирение, че дето и да го поставят, да бъде доволен. 56-23

Като говорим за смирението, това подразбира човек да се откаже от грандоманщината, от лакомията, защото смисълът на живота не е нито в многото, нито в малкото. Човек трябва да има само това, което му е нужно за даден случай. 15-36

Смирението представя Божествена долина, в която растат всички безсмъртни плодове. 14-79

Търсете смирението. 112-283

Смирението се придобива отвътре, а не отвън. 46-210

Само онзи може да изработи нещо, да даде плод, който се е събудил, осъзнал и смирил. Ако не се събудиш, не можеш да работиш; ако не се смириш, работата ти ще бъде безплодна. Желая на всички да се събудите и да започнете да работите с Любов и смирение. 64-22

Някой се сгушил, свил се като мушица, не смее да проговори. Това не е смирение. Под смирен човек разбирам този, който ходи в мир, с никого не се кара, нито с малки, нито с големи. 112-283

Смиреният човек има и достойнство в себе си. То ще заговори в него, ще му каже: „И ти си човек, и в тебе има дух и душа, и в тебе има високи върхове“. От тези високи върхове обаче влагата слиза в долината на неговия живот и освежава и напоява всички плодове, всички живи същества. Тъй щото, който не е смирен, той не може да бъде и горделив човек. Гордостта без смирение е болезнено състояние на човешкия дух. 14-79

Всички велики хора са били смирени. 14-79

Смирението е процес на поглъщане на Божествената енергия. Не можете да приемете тази Божествена енергия

в себе си, ако нямате дълбоко смирение. 120-13

Човек трябва да бъде смирен към Бога, а не към света. Например какъв смисъл има човек да бъде смирен пред мечката? Тя може ли да разбере неговото смирение? 49-79

В ума си трябва да имате мисълта, че вие сте само един проводник на Великия Божествен Дух в света, че вие сте една малка нота в петолинието и милиони такива ноти в живота образуват една велика ария. 110-48

Смирението е първото условие за създаване на връзка с Бога. 0-30.5.1991

Смиреният човек познава Бога, познава своя Учител.

Той не се съмнява, нито се колебае. 46-226

Да бъдеш смирен значи да съзнаваш, че всичко можеш да направиш, а същевременно да си толкова благ, че да отваряш път и на една мравка. 10-23

Човек трябва да бъде смирен, да знае, че в света има множество високи върхове. Докато мисли за себе си, че е единствен и самостоятелен връх в света, човек никога не може да бъде гениален. 81-98

Всеки момент човек трябва да съзнава, че има да учи.

В това седи смирението. 141-29

Смиреният търси причината за неуспехите и нещастията в себе си, а не отвън. Така той усилва смирението и става вътрешно силен и богат. 26-23

Само геният, светията и Учителят могат да бъдат смирени. Те са върхове, които възприемат енергиите от Възвишения свят и ги отправят към долините на живота. Те съзнават, че колкото и да са високи, без енергиите на Възвишения свят представляват голи, студени, неосветени върхове. 81-99 Човек трябва да работи върху себе си, да придобие смирение, да бъде готов да се изправи. Не можеш да станеш велик човек, ако не си смирен. 24-126

Смирението е нужно на човека, за да знае коя работа е за него и коя не е. 24-127

Хората трябва да работят съзнателно върху себе си, естествено да се смирят, а не чрез насилие. 47-59

Смирение се иска от всинца ви. 46-226

„Бог на горделивия се противи, а на смирения дава благодат.“ 27-228

Бог гледа благосклонно на малките форми, а разрушава ония, които искат да обгърнат света. Това е закон, който може да проверите във всекидневния си живот. 27-228

Смирението е райска градина. Който не е смирен, той няма Рай в себе си. 14-79

Който иска да влезе в Царството Божие, той трябва да се смири, да стане като дете. 4-189

СМАЛЯВАЩ СЕ

Питам: готови ли сте да се смалите? Как се смалявате, когато отивате да спите? Събувате обувките, сваляте шапката, съблечете дрехите и се смалявате. Веднага след това се увеличавате. Лягате на меко, пружинено легло, изтягате се, завивате се с юргана и ставате по-голям. 90-185

Питате какво трябва да се прави сега. Развържете се от връзките, с които сте вързани. Човек може сам да се развърже. Знание е нужно за това. Вие сте имали знанието да се увеличавате и смалявате, но сте го забравили. Приложете смаляването, да измъкнете ръцете и краката си от въжетата, които ви държат. – „Не знаем как да се смалим.“ – Знаете, но не искате да се смалите, страх ви е да не се обезличите. 90-185

Малките желания смаляват човека. Той е доволен и на тясно, и на широко. Големите и многото желания правят човека голям. И на широко да го турите, все му е тясно. 145- 239

Любовта учи хората на закона на смаляването и на разширяването. 145-239

СНИЗХОДИТЕЛЕН

Човек трябва да бъде снизходителен, благороден. Той трябва да бъде еднакво снизходителен както към своите, така и към чуждите погрешки, нито да ги преувеличава, нито да ги намалява. 44-134

СПОКОЕН

Човек трябва да се владее, че да не трепва. При всички изненади той трябва да бъде тих и спокоен. 79-46

Каквито мисли да дойдат в ума ви, стремете се да бъдете вътрешно спокойни. Колкото отрицателни мисли да ви посетят, не се смущавайте. 74-90

Бъдете тихи и спокойни. Нещата отвън и отвътре могат да се менят, но вие трябва да останете неизменни. 49-40

Който иска да работи, трябва да е спокоен. 0-16.11.1986

Когато нищо не те тревожи, лесно е да бъдеш тих и спокоен, но да те ударят от хиляда места и да не се поклатиш от мястото си – това не е лесна работа. Може ли вятърът да брули дървото, без да подвижи листата му? Единственото нещо, което се иска от дървото, е да не се изтръгне от земята. Същото се иска и от търпеливия човек: листата и клоните му могат да се мърдат, но коренът му трябва да стои на мястото си. Че паднали няколко листа от дървото, това не показва нетърпение. Важно е, като мине вятърът, човек пак да остане тих и спокоен. 67-294

Фикусът внася спокойствие и разположение в човека. 145-100

СПОСОБЕН

Всички способности и сили у човека трябва да се пробудят във всичката своя интензивност. 122-29

Силите и способностите са в човека, но от усилието му зависи кога ще постигне желанието, посято в душата му. 0- 26.10.1987

Всичко, посято в човешката душа може да израсте, ако човек работи съзнателно и с любов. 0-26.10.1987

Способният има самообладание, от него лъха нещо красиво и благородно. 83-362

СПРАВЕДЛИВ

Както гладният се нуждае от хляб, така сегашните хора се нуждаят от справедливост. 88-70

Какво представлява справедливостта? Тя е качество на духа. Тя има Божествен произход. Любовта, Мъдростта и

Истината в човека трябва да се ръководи от справедливостта. 145-175

Справедливостта е вътрешно качество, а не външно. Когато дойде някой при мене, аз ще му отдам всичкото внимание, ще го преценя като душа, но вътрешно, а не външно. Вътре в себе си ще го поставя на нужната висота, на положението, на което Бог го е поставил. 171-11

Тя е богатство на ума. 70-177

Справедливостта е силата на човека. 151-48

Справедливост без интелигентност не съществува, тя е основа на справедливостта. 76.6-41

Законът на справедливостта е неизменен и се прилага еднакво към всички живи същества. Няма същество, което може да избегне този закон. 145-75

Който търси справедливостта, да отиде при правдата. 49-209

У Бога има една велика справедливост. 120-225

Този, който не е абсолютно справедлив, той не може да се нарече човек. 43.1-16

За да бъде справедлив, добър и любещ, човек трябва да има високо съзнание, да се е издигнал над обикновените условия на живота. 147-170

Справедливост, чистота и вяра са условия, с които човек може да работи, да придобива повече светлина – необходими условия за разрешаване задачите на живота. 63- 27

Човек, който не мисли правилно, не чувства правилно и не постъпва правилно, не е умен, не е добър, не е справедлив. 70-314

Ще кажете, че можете да мислите както искате. Не, право ще мислите. Не мислите ли право, ще опитате закона на справедливостта върху гърба си. 88-74

Ако си справедлив, трябва да знаеш как да постъпваш. 105-17

Преди всичко човек трябва да бъде справедлив към себе си, т.е. към своите мисли, чувства и постъпки. 145-229

Преди всичко човек е несправедлив към себе си, към своите удове. Цял ден той ходи без работа из града, умори се и като се върне у дома си, оплаква се, че краката го

болели. На другия ден пък отива на нивата, с часове вдига и слага мотиката, докато ръцете му се покриват с пришки. Бъдете справедливи към ръцете и краката си, не ги уморявайте. Не пресилвай удовете си! Четири часа съзнателна работа е достатъчна. Вие се пресилвате, нарушавате чистотата на вашите очи, уши, като ги заставяте да гледат и да чуват непотребни неща, а след това се чудите, че сте се уморили, че зрението и слухът ви отслабнали. Бъдете справедливи към себе си и към своите удове, за да бъдете справедливи и към обкръжаващите.⁸⁸⁻⁷¹

Вие трябва да изнасяте всички факти пред себе си абсолютно справедливо. ^{43.1-21}

Стремете се да проявите правда, справедливост във вашия живот. ^{43.1-21}

Вие трябва да дадете възможност на справедливостта да се прояви във вас. ⁸⁸⁻⁷⁰

За да бъде справедлив, човек трябва да бъде честен. ^{76.6-40} Мнозина виждат, когато другите постъпват несправедливо, но не виждат себе си, когато те постъпват несправедливо, правят се, че не виждат. ¹³⁶⁻¹⁰⁶

Когато някой човек държи в ръцете си богатата на много хора, а за себе си отделя най-хубавото, постъпвали право? ¹³⁶⁻¹⁰⁶

Справедливостта, милосърдието – това са условия, необходими за здравословното състояние на човека. ^{0-14.7.88}

Бъдете справедливи към себе си и към ближните си. ¹⁴⁶⁻¹⁷⁰

Ако отидете в държава, в която няма ред и порядък, нито справедливост, ще видите, че поданиците на тази държава са крайно страхливи. Там, дето владее пълен ред, порядък и справедливост, страхът отсъства. ⁸⁷⁻⁵¹

Само справедливостта е в състояние да премахне страха от човека. ⁸⁷⁻⁵⁰

Когато хората са справедливи, работите им се нареждат добре. Нарушат ли законите на справедливостта, работите им се развалят. ¹⁴⁶⁻¹⁷⁰

Законът на Бялото Братство е закон на абсолютната

справедливост, а не на осъждане. 43.1-21

Вие трябва да дадете възможност на справедливостта да се прояви. 88-70

За да бъдете справедливи, спазвайте следните правила: никога не обвинявайте хората за това, което вие сте причинили. Никога не изисквайте от хората това, което сами не можете да направите. 88-70

Човек трябва да бъде справедлив. Щом се натъкне на известно страдание или някаква мъчнотия, той не трябва да търси вината в Провидението, в обкръжаващите или в условията, но трябва да се вгледа в себе си, да признае, че вината за всички неуспехи се крие в самия него. Това изисква законът на справедливостта. 88-70

Дали някой човек е добър или лош - това е негова работа. Обаче, ти трябва да бъдеш справедлив към него. 88-72

Който иска да приложи Любовта, трябва да бъде справедлив. Любовта не търпи несправедливи работи. Не може да обичаш, преди да си бил справедлив. 88-72

В природата не се говори за справедливост и несправедливост. Проявите на природата са сами по себе си справедливи и разумни. Следователно от нейно гледище мислите, чувствата и постъпките на човека трябва да бъдат прави. Щом са прави, те непременно ще бъдат справедливи. Ще кажете, че можете да мислите, както искате.

Не, право ще мислите. Не мислите ли право, ще опитате закона на справедливостта върху гърба си. 88-74

Когато съчетава нещата, човек вижда неприривната връзка, която съществува между тях. При това разбиране той не може да не бъде справедлив. Който не разбира тия неща, той се опитва да критикува Бога и природата. 88-75

Когато говорите за справедливост и за несправедливост, вие трябва да разбирате дълбоката причина на нещата. 88-76

Справедливиият има вътрешен мир и спокойствие. При това положение именно той може да работи съзнателно

върху себе си и да има успех. Някой се оплаква, че паметта му започнала да отслабва. Ако иска да усилва паметта си, нека приложи справедливостта в отношенията си към всички същества, от най-малките до най-големите. 88-73

Тя изисква еднакво отношение и към хората, и към животните. 88-78

Между хората от Шестата раса справедливостта ще решава въпросите. 145-175

Справедливостта има отношение към всички светове – видими и невидими. Тя има отношение към вечността. 88-74

СРАМЛИВ

Не е лошо да се срамува човек, но срамът е намясто, когато човек върши престъпление. Изобщо, срамът е благородна проява. Той е спирачка в човешкия живот. Човек се срамува да не направи нещо, което не трябва, да не каже нещо, което не е намясто. Изобщо, срамът предпазва човека от извършване на известно престъпление или от правене на погрешки. 85-193

СТАБИЛЕН

Човек трябва да има нещо стабилно в себе си, което при всички условия да остава неизменно. И когато влизате в Божествения път, да не се ръководите от чужди влияния, но от единственото дълбоко убеждение на вашата душа, че в този път ще намерите вечното, неизменното начало на живота. Друг път освен този няма. 130-51

СЪВЕСТЕН

Що е съвест? Ако някой извърши едно престъпление, ако е обрал някого и казва: „Кой ме видя в мрачината, че съм откраднал нещо?“. Да, но като открадне, оглежда се, страхува се. Защо? Съвестта го гризе, ще го преследва. Тези 144 000 души, членове на Бялото Братство, казват: „Господине, ние видяхме престъплението, което извърши, и според нашия закон, който никога не се изменя, ние те

осъждаме и ще понесеш последствията от твоите дела“. 118-21

Аз ще ви кажа как трябва да се изповядвате пред Бога. Например запалил си къщата на своя ближен. Ще поправиш грешката си, като отидеш при последния, ще му се извиниш, ще му купиш нова къща и нови мебели и ще му изплатиш дълговете. Ако не постъпиш така, никаква прошка няма. 118-21

СЪВЪРШЕН

„Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш, Който е на Небесата.“ 134-19

„Можем ли да бъдем съвършени?“ От вас зависи. Щом Бог е изпратил една душа на Земята, тя може да бъде съвършена. 105-35

Човешкият живот ще завърши развитието си на Земята, когато човек постигне съвършенство. 105-28

Когато станете съвършени, ще влезете в света на възвишените души. 105-35

Сегашният живот на хората не е достигнал до съвършенство, но един ден, когато се свържете с Бога, ще станете съвършени! 105-28

Любовта към Бога е мощна сила, чрез която човек придобива съвършенство. 105-32

Ако по лицето на Земята нямаше съвършени хора, Слънцето нямаше да изгрява. 134-35

Съвършенството е бъдещият живот на човека. 181-38

Какво представлява съвършенството? Метод за използване на Божията благодат. 0-30.10.1987

Да знаем кога да говорим, как да мислим, как да чувстваме, умни да бъдем – в това седи съвършенството.

Нашето желание е да бъдем в хармония с Божието, да се стремим към съвършенство, както Бог ни напътва. 0-1.11.87

Бог ни подбужда да се стремим към съвършенство. 0-28.10.1987

Как се постига съвършенство? Чрез страдания. Тогава човек слиза към гъстата материя да се учи. Бог, нашият

Баща, иска нашето съвършенство. Той иска от нас да се учим. Желанието на Бога е да станем съвършени. То трябва да стане и наше желание. 0-1.11.1987

Съвършеният човек има само един идеал – към Бога.

Пътят към Бога се намира в съвършенството. 47-25

Стреми ли се човек към съвършенство, всички добродетели ще му дойдат в услуга. Те ще бъдат негови вътрешни подтици. 47-25

Съвършеният не може да живее като несъвършените. Той може да им помага, но не може да живее с техните мисли и чувства, не може да поддържа техния морал и техните разбирания. 86-352

Щом човек се стреми към съвършенство, той ще познае Бога като Любов. И тогава, щом Бог е Любов, и човек ще люби. Може ли човек да люби, едновременно с това той ще придобие необходимата свобода. 47-25

В свободата си човек ще влезе в съприкосновение с по-напреднали от него същества, които ще му покажат пътя към съвършенство. Те ще го подкрепят в неговия път, ще му помогнат, докато най-после той постигне своя идеал. 47-25

Съвършеният човек се справя с най-големите мъчнотии и за него нищо невъзможно няма. 0-16.2.1988

Човек е съвършен, когато е придобил Любовта, Мъдростта и Истината; когато има знание, живот и свобода. 105- 28

Според мен съвършен човек е силният, разумният и добрият. 134-21

Любовта прави човека съвършен. 145-61

Съвършеният човек е онзи, които носи Божията Любов в себе си. Каквото пипне, той го извършва тъй, както трябва. Той не говори много, но работи. 141-151

Който иска да бъде съвършен, да отиде при Истината. 49-209

Казвате: „Възможно ли е човек да не допусне в живота си поне една лъжа?“. За съвършения е възможно. 134-19

Съвършен в своето сърце, съвършен в своя ум, съвършен

в своята душа, съвършен в своята воля, съвършен в своето тяло. 122-144

За да постигне съвършенство, човек трябва да даде ход на Божественото в себе си. 49-133

Аз желая доброто у вас да възрастне, да станете съвършени. 130-52

Съвършен човек подразбира онзи, който е изорал, посял и ожънал – в хамбара всичко е готово, свършил си работата. 122-144

Който иска да стане съвършен, той трябва да се освободи от всички лъжеучители и лъжеучения вън и вътре в него. 134-24

Постигането на съвършенство е неприривен процес. 64-235

Не се стремете да покажете на хората какво сте, но се стремете да изявите Божието съвършенство. 0-29.10.87

СЪЗДАВАЩ

Аз бих желал всеки един от вас да ражда; най-голямото благословение за човека е, когато той знае да създава. Създаването е творчески процес, достоен само за мислещи същества. Който не може да мисли и чувства, бил той мъж или жена, той не може да ражда. 4-148

СЪЗНАТЕЛЕН

За да запази живота си, човек трябва да има будно съзнание. Когато съзнанието на човека е будно, животът му е красив и смислен. 86-82

Всички будни, съзнателни души, които любят Бога и разбират, че животът има велико предназначение, те ще оправят света, те ще го организират. Само добрите, съзнателните хора могат да градят. Ние можем да очакваме спасението, организирането и възпитанието на хората да стане само от съзнателните, от добрите хора, които работят от векове насам. 12-107

Съвременната наука започва да говори вече за съзна-

нието на човека, което тя разделя на три вида: обикновено съзнание, което съществува у животните; самосъзнание, което съществува у хората, и космическо, или Божествено съзнание, което се явява у високонапреднали в духовно отношение хора. Ние разделяме съзнанието по следния начин: подсъзнание, съзнание, самосъзнание и свръхсъзнание. Подсъзнанието и свръхсъзнанието представляват двата полюса на Духовния и Божествения свят; съзнанието и самосъзнанието пък представляват двата полюса на животинския и човешкия живот. Когато казваме, че самосъзнанието трябва да се замести, това не значи, че трябва да изчезне, но то трябва да отстъпи своето място на Космическото, на Божественото съзнание, т.е. трябва да премине в по-висока фаза. Настане ли това време, и Царството Божие ще дойде на Земята. 12-45

Четири състояния отличават човека: първото състояние е свръхсъзнанието; второто – подсъзнанието; третото – съзнанието и четвъртото – самосъзнанието. Подсъзнанието и свръхсъзнанието представляват два полюса на душата, чрез които човек се проявява. Те представляват същината на човека. Подсъзнанието и свръхсъзнанието представляват две велики течения, като отиват към центъра на Земята. Подсъзнанието е образувало двете Божествени форми – силата и материята. Свръхсъзнанието е образувало силите на живота и на човешката мисъл като два важни центъра за човека. Съзнанието е център, в който се включва целокупният живот на Земята. Самосъзнанието пък включва специално човешкия живот. То съставлява епоха, в която се е родило сегашното състояние на човека. В него именно е станало отклонението на човека от правия път. Това отклонение е било необходимо, за да се индивидуализира човек, обаче в това индивидуализиране той се е заблудил и помислил, че може да бъде самостоятелен и да живее свършено сам. В резултат на това той вижда, че неговото тяло се свършено разрушава. Тъй щото в живота на човека се забелязва една

постоянна борба, която се съсредоточава между съзнанието и самосъзнанието от една страна и подсъзнанието и свръхсъзнанието - от друга страна. Значи низшият и висшият живот, т.е. животинският и Божественият живот, в човек са в постоянна борба. Самосъзнанието е живот на низшите чувства у човека, на крайния егоизъм, на крайното самолюбие, при което човек не дава възможност никому да се прояви, освен той сам. Искан ли някой човек да направи добро, той му казва: „Не прави това добро, нищо няма да излезе от него!“. Ако някой учен работи върху известно свое изобретение, той и на него казва: „Не си губи времето, нищо няма да излезе от тази работа!“. Казвам: когато някой човек иска да внесе една нова идея в света, непременно ще се яви някаква реакция против него. Защо? Това се дължи на самосъзнанието, което има амбицията да бъде на първо място във всички случаи. Човекът на самосъзнанието казва: „Защо да не съм аз, а да е този?“. Според закона на самосъзнанието всеки човек има мисия в света, малка или голяма, която ще извърши, но трябва да чака момента за своето проявление. 12-98

СЪОБРАЗИТЕЛЕН

Апостол Павел е бил разумен и съобразителен в постъпките си. 80-175

СЪРДЕЧЕН

Насочете всички свои сили, всички усилия към сърцето си, да работите за неговото облагородяване. Разумното, благородно сърце крие в себе си нови начини за живеене и за работа. 80-26

Сърдечен е онзи, в душата на когото цари вечна пролет. 34-11

Как ще познаете сърдечния човек? По това, че и в най-студения зимен ден той излъчва топлина. Той прилича на вечна пролет, в която всичко цъфти. 34-11

Благородното сърце се изразява в лицето на човека.

Лицето на такъв човек свети. От него излиза нещо светло, магнетично, приятно. Приятно е да гледа лицето на човек, който има благородно сърце. Такъв човек не може да не бъде обичан. Всеки обича човека, от сърцето на когото блика благородство. Благородството оживява човека. Жизнеността, която изтича от човека, се дължи на благородното му сърце. 80-25

СЪСРЕДОТОЧЕН

Да се съсредоточиш към нещо това значи да контролираш своите действия. И при това положение можеш да се мръднеш, но чувстваш контрола, който си налагаш. Не е лесно да се съсредоточиш. 64-237

Човек трябва да работи върху себе си да добие съсредоточение. Когато е съсредоточен, мисълта помага на човека да се предпази от ред нещастия и катастрофи. Ако мисълта му е съсредоточена, той може лесно да се реши да предприеме ли едно пътешествие, или не, през кой път да мине и т.н. 80-160

Вие живеете в свят, в който се изисква голямо внимание и съсредоточеност. 49-51

СЪЧУВСТВАЩ

Когато човек съжالياва някого, той наклонява главата си наляво. Няма нужда да наклонява главата си наляво, да създава лош навик. Достатъчно е вътрешно да изпрати своето съчувствие към пострадалия, за да изкаже онова, което е преживял. Това вътрешно съчувствие към ближния придава на човешкото лице мекота и благородство. 70-314

ТАЛАНТЛИВ

Талантливият човек владее своите дарби и способности. 86-185

Всеки човек носи в себе си някакъв талант, който трябва да разработва. Достатъчно е да дойде при него учен или напреднал брат, който да събуди таланта му и да го застави

да работи в това направление. Мнозина прекарват живота си почти в бездействие, без да използват условията за развитие на своя талант. Като не могат да постигнат нещо в живота си, те се оправдават с това, че природата не ги е надарила, че нямат никакъв талант. Който е работил съзнателно върху себе си, той непременно се е натъкнал на своя талант и го е развил. Представете си, че ви поставят в затвор и ви държат там, докато намерите своя талант. Какво ще правите? Мислите ли, че няма да го откриете? Много затворници са открили таланта си именно в затвора. Като се намери в трудно положение, човек може да направи това, което в никой друг случай не би могъл да извърши. 56-55

Мнозина мислят, че лесно се живее, лесно се развиват таланти. За да се развие един талант, много поколения трябва да са работили усилено върху него. Най-последните поколения предават изработения талант на някой човек. Обаче, ако той не работи върху дадения талант, последният заглъхва. Талантът не е резултат на един човек. Много разумни същества са работили за развиване на един талант, но талантът се проявява чрез един човек, който излиза начело. Зад него стои цяло съдружие. Онзи, чрез когото талантът се проявява, трябва да е готов да дели печалбите си с всички ония, които преди него са работили за развитието на даден талант. Запример някой певец пее на сцената и получава голяма сума и много букети за концерта си. Като получи тези неща, той върви горд и напет, да го видят всички, да знаят за неговата слава. Той забравя, че успехът му се дължи на много същества, които са работили преди него. Вижте някой генерал, накичен с медали в знак на победа, но тази победа не е само негова. Хиляди войници са взели участие във войната, много от които са оставили костите си на бойното поле. Ако и вашите таланти се дължат на работата и на усилията на много войници, вие трябва да делите с тях печалбите, радостите и славата. 86-144

Всеки може да бъде талантлив или гениален – това е въпрос на времето. 49-98

Заемете се с най-малките дарби, да ги развиете. Всеки, какъвто и най-малък талант или идея да има, да ги развие. Всеки от вас, каквато и най-малка дарбица да има, да не я пренебрегва. Дайте ѝ място, тя ще се развие. 120-223

Талантливият е израз на колективен дух. Ще дойде ден, когато всеки от вас трябва да бъде такъв изразител. 49-98

Талантливият трябва да помни две-три свои прераждания. 49-16

Казвате за някого, че е талантлив човек, но има известни слабости. Ако наистина този човек е талантлив, поне в областта, в която той е развил своя талант, е свободен от всякакви слабости и недъзи. 13-109

Талантливият е ценен, докато се впряга на работа. Остане ли в бездействие, той прашасва. 85-306

Срещнете ли някой талантлив или гениален човек, радвайте се. След него ще дойдат още много, между тях ще бъде и вашият ред. 49-99

ТВОРЕЦ

Като прилагате нещата, вие ще развиете творческите си способности. 80-16

Истински творец е онзи, който от всяка каша може да направи нещо ценно, от което и той, и близките му да бъдат доволни. Истинският творец знае от каква каша какво да направи. 80-18

ТВЪРД

Тя е вратата за влизането на човека в Рая. 0-27.2.1988

Твърдостта е един от елементите на волята. Божествен елемент. 0-7.01.1987

Твърдостта, един от главните стълбове на човешката воля. Тя го съединява със съществата, които разполагат със силите в природата. Твърдият човек издържа всичко, което му дойде в живота. В него търпението е силно развито. 42.7-12

Тя е сила на волята. 75.1-98

Твърдостта е страж, инспектор при първата врата на

моралните чувства. 75.1-101

Твърдостта – това е гръбнакът в човека, който не трябва да бъде механически и неподвижен, а съзнателен и подвижен. Да се прегърбва, без да се пречупва, и то под влиянието на високоморални чувства. 75.1-102

При първото положение твърдостта се проявява, когато разумът в човек не действа. В такъв случай човек е упорит, своенравен. Първото проявление на твърдостта е физическо, несъзнателно. В него съзнанието не взема участие. При второто проявление твърдостта се проявява, когато се засегнат личните чувства. Чувствата вземат участие. При третото положение твърдостта се проявява, когато човек има убеждения. Това вече е идейно проявление. 75.1-99

Когато твърдостта не се ръководи от ума, т.е. когато разсъдъкът не взема участие, тя създава много неприятности на човека. В него се набират известни енергии, които трябва да се трансформират. 75.1-101

Твърдостта е един акумулатор, в който се събира или електричество, или магнетизъм. 75.1-101

Чувството за твърдост се намира горе на главата, в областта на моралните чувства. На това чувство се дължи устойчивостта на човека. Като говоря за твърдостта като морално чувство, имам предвид участието на ума. Без него нищо не се постига. Ако си твърд и не мислиш, ще останеш на едно място. 67-243

Френологически е доказано, че когато у някой човек твърдостта и благоговението, или религиозното чувство, са силно развити, а разсъдъкът е слабо развит, имате един фанатик, човек, когото с нищо не можете да убедите. Когато една идея влезе в главата му, каквото и да му говорите, нищо не е в състояние да го отклони от нея, тя си остава. Само смъртта може да реформира този човек. 75.1-104

Когато казваме, че някой е твърд по характер, разбираме, че той е живял при неблагоприятни условия. Тези условия правят човека твърд и упорит. 82-113

Когато твърдостта се развива в някой човек, ноктите му

стават широки. Наблюдавайте хора с широки нокти и ще видите, че те са много издръжливи. 75.1-105

Твърдостта е хубаво качество, когато е възпитано. 0- 7.1.1987

Твърдият човек трябва да бъде като канара. Всичко, което се удари у него, да отскочи. 75.1-103

Когато твърдостта действа в човека, кара го да отстоява правата си. 75.1-103

Твърд е онзи, който има самообладание, който може да владее своите мисли, чувства и който има в себе си пълно равновесие. 49-49

Твърд човек е онзи, който с мисълта си може да се издигне в пространството, отдето никой не може да го снесе. 49-49

Добре е човек да бъде твърд, но когато поддържа своите идеи. Идейният човек трябва да бъде твърд, но и разумен. 80-105

Има твърди хора, които за нищо не отстъпват от своето само когато успееш да ги убедиш, че не са прави. Най-после има твърди хора, които отстъпват сами при морални аргументи. 75.1-102

Приложете ли разумността към твърдостта, вие можете да реализирате своите красиви желания. 80-106

От една страна твърдостта дава устойчивост на знанията в човека, а от друга – тя придава устойчивост на личните чувства. 80-106

Който е твърд, той е устойчив в убежденията си. 0- 27.2.1987

Гълъбът е емблема на твърдост в убежденията. Единствената птица, която не се е съблазнила от месото. 156-5

Човек трябва да бъде толкова твърд, щото никой да не може да го мръдне от мястото му. Хване ли нещо в ръката си, цял свят да се бори с него и да не може да му го отнеме. 142-271

През каквито и противоречия да минава чистият и свят човек не се разтърсва, нито се колебае. Той се отличава с голяма твърдост. 80-105

Докато не придобие твърдост в себе си, човек не може да говори за устои на характера си. 54-201

При всички изпитания ученикът трябва да остане твърд,

непоколебим, да не се отклонява от пътя си. 54-20

Какво движение има твърдостта? Нагоре по права линия. Всички твърди хора растат нагоре. Твърдостта помага на растенето. 75.1-102

ТОЛЕРАНТЕН

Какво означава думата *толерантен*? На български означава търпелив, снизходителен човек. 47-63

ТОЧЕН

В природата нещата стават точно по определено време. С една минута по-рано или по-късно може да стане цяла катастрофа. Всяко действие, което не е извършено на своето време, е престъпление. 74-162

В природата цъфти само оная пъпка, на която е времето, която е готова. Всяко нещо става точно навреме. 122-134

Точността е едно от условията за съграждане на човешкия характер. 86-15

За предпочитане е два-три деня да постите, но да изпълните задължението си, отколкото да сте нахранен, а неточен към малките си задължения. 86-15

Изисква се точност, точност в бъдеще, по-точни от германците, по-точни от англичаните, които са за пример. 122-91

За да придобиете новата култура, която иде от Любовта, от всички се изисква точност. Каквата работа предприемете, точни трябва да бъдете до секунда. 38-147

Точността има отношение към задълженията на човека. 86-205

Точни трябва да бъдете в задълженията си. Ако не сте точни в малките си задължения, не можете да бъдете точни и в големите. 86-15

Навреме ще изпълним всичко. Аз и вие ще бъдем точни на времето. 122-90

Красиво нещо е точността. 0-13.4-1991

Чрез точността се развиват ценни качества. 38-147

Който е точен, никога не може да изгуби благоприят-

ните условия. Изпусне ли едно от тия условия, ученикът трябва да чака месеци и години, докато дойде отново същото условие. 38-147

ТИХ

Ти си като една гемия в морето. Аз бих искал, когато морето е тихо, и вие да сте тихи и когато морето се развълнува, вие пак да сте тихи, да можете да устоите срещу вълните. 42-28

ТРУДОЛЮБИВ

Чрез труд, усилие, постоянство човек може да преодолее всички мъчнотии в живота. 27-88

Трудолюбивият не може да изпадне в леност. 85-34

Трудолюбивият, който не остава момент без работа, яде бързо, неспокойно, не дъвче добре храната. 85-38

ТЪРПЕЛИВ

В психическия живот думата *търпение* изразява сила, която противодейства на дадено напрежение, външно или вътрешно. 88-90

Търпението не е неволя, то е качество на разумния човек. Само разумният човек търпи. 75.1-15

Когато човек придобие търпение, всичките му работи се оправят. 143-49

Човек се отличава с търпение. Ако си търпелив, можеш да мислиш, всичко можеш да постигнеш. Нямаш ли търпение, ще имаш особено разбиране за живота, ще искаш той да се сложи така, както ти мислиш. Ние искаме всички да ни обичат, да управляваме, да заповядваме. 102 128

Търпението е основа на живота. Няма ли търпение, човек не може да свърши никаква работа. 0-7.9.1988

Търпението е най-великото качество, най-благородната черта в човешкия характер. 0-13.4.1991

Търпение – да издържате на всички противоречия и да изслушвате всички. 0-2.8.1991

Като е дошъл човек на Земята, трябва да се учи на

търпение, с което изучава себе си и своите ближни. Дойде ли някой при вас и с часове да ви разправя своите работи, вие трябва с търпение да го изслушате. След това ще хлопа друг на вратата ви – и него трябва да изслушате. 0-1.9.1988

Какво нещо е търпението? От какво се обуславя? За да има търпение, човек трябва да е дошъл до вътрешно разбиране на живота. Това разбиране се придобива тогава, когато във всичко и навсякъде човек вижда Бога. 141-207

Човек трябва да бъде търпелив, да се научи да слуша, да гледа, без да дава мнението си. 108-341

Да бъде човек търпелив – това е цяла наука, цяла философия. Човек трябва да работи върху търпението съзнателно, без да чака хората да му напомнят, че трябва да бъде търпелив. Всеки трябва да съзнава, че работи върху търпението. 45-76

Да търпи – това значи да носи всички неща, без да се смущава. 141-9

Истинското търпение изисква разбиране на нещата. Който знае и може да търпи, той се радва на всичко, което разбира. 141-24

Да имаш търпение то подразбира воля и ум, сиреч да знаеш причините и последствията на нещата. 5-194

Мнозина запитват защо им е търпението. Без търпение може, но нищо няма да се постигне. Много таланти на хората пропадат от липса на търпение. Колко художници, колко музиканти, колко добри проповедници, държавници, майки и бащи са пропаднали от отсъствието на търпение в своя характер! 12-92

Без търпение човек е подобен на дърво без корени. Без търпение човек е подобен на труп, т.е. на тяло без крака. 138-9

Търпеливият човек се познава в моменти, когато му взимат онова, което обича или за което се е приготвил. 50-104

Само умният човек може да бъде търпелив. Той е над обикновените условия в живота. 50-104

При каквото и положение да бъдем поставени, ние трябва да търпим, да уповаваме на Бога до последната минута. 0-16.12.87

Когато умът работи колкото трябва, човек изпитва радост и мир. Това го прави търпелив. Той спокойно очаква плода на онова, което е посял. 70-297

За да изработи нещо ценно в себе си, човек трябва да приложи търпение и постоянство. 59-185

Търпението е основа на знанието. 12-92

Търпението се култивира в страданията. 49-16

Всички страдания в света имат за цел да оформят у нас търпението, да се научим да търпим, да бъдем хладнокръвни. 0-15.12.88

Защо идат болестите и изпитанията в живота? За да приложите търпението си. Ако търпението ви е слабо, ще го развивате. 60-201

За да се справите със страданията, с мъчнотиите в живота си, вие трябва да придобиете търпение. Без търпение никой не може да разреши задачите на своя живот. 138-16

Вашето търпение може да се нарече неволя, но не е още истинско търпение. 138-9

Да бъде човек търпелив това значи да понася всичко спокойно. 0-7.9.1988

Всичко трябва да понасяте с търпение. 0-1.19.88

Човек трябва да се кали, да стане търпелив. Търпението се развива главно при най-неблагоприятни условия на живота. 0-30.1.1988

Който има добри навици, само той може да търпи. 74-19

Може да търпи само онзи, в когото са развити висшите умствени способности. Търпеливият човек е всякога по-силен от противника си и по мисъл, и физически. 74-19

Много са случаите в ежедневиия живот, при които може да се изпита търпението на човека. 50-104

Търпеливият е предвидлив. 50-104

Без търпение не можеш да бъдеш силен. 102-125

Търпеливият човек е способен на жертва. 50-104

Ако можете съзнателно да си наложите търпение, това показва, че сте ученици на Новото учение. Търпе-

нието е жизненият еликсир на душата, то не може да се постигне лесно. 76-

Неврастеникът не е търпелив. Като пипнете центъра на търпението, към него приижда повече кръв, той започва да се храни и човек става търпелив. 146-306

Когато сте нетърпелив, мислете за търпението като едно от великите качества на човека. 102-126

Може да има много несгоди в живота, но те се преодоляват с търпението. 102-126

Нямаш ли търпение, ще имаш особено разбиране за живота – ще искаш той да се сложи така, както ти искаш. 102-128

Чрез търпение всичко се постига. Без търпение не можеш да станеш учен, богат. Ако нямаш търпение, и силен не можеш да станеш. 102-126

Чрез търпение се придобива и дълготърпение. Гдето е дълготърпението, там са всички добродетели. Знанието, силата, любовта се придобиват чрез търпение. 102-126

Един китайски мъдрец искал да опита търпението си. За тази цел Провидението му изпратило един просяк, да види доколко може да приложи търпението си. Цели 40 години просякът посещавал мъдреца, но последният всякога го посрещал добре. В това време се явил един конкурент на мъдреца, който пожелал да го надмине по търпение. Като видял, че и този човек е благодетелен, готов на жертви, същият просяк започнал и него да посещава. Той го посещавал редовно цяла година, докато един ден новият му благодетел извикал: „Махни се вече от очите ми! Нека дойде друг някой, да дам и на него. Достатъчно си се ползвал от моите блага“. Просякът отговорил: „Господине, малка е още твоята сила. Още много има да работиш върху търпението. От 40 години насам аз ходя в дома на твоя съсед, но той нито за момент не се е отегчил от мене. От първия ден до днес той ме приема все така любезно и внимателно“. 80-215

За да придобие търпение, човек непременно трябва да се намира под влиянието на две противоположни сили –

злото и Доброто. 138-9

От Невидимия свят е изпратена комисия, за да изпита търпението на хората. По отношение на търпението хората са слаби. Малко хора има, които имат търпение и са готови да посрещнат мъчнотиите в живота. 0-22.4.1988

Дойдете ли до търпението, то представя онзи скъпоценен камък, който вие грижливо трябва да пазите под вашия език. И върху този камък един ден ще бъде написано вашето име. Ако не изработите този камък, на който да бъде написано вашето име, вие не можете правилно да се развивате, не можете да станете Синове на Светлината. 138-9

С УБЕЖДЕНИЯ

Който има убеждения, той е човек със строго определена цел. Неговото съзнание е всякога будно, защото има предвид постигането на своята цел. 58-33

Вие имате насока на живота си, но тя трябва да бъде правилна, да не предизвиква никакви колебания във вас. Да имате нова насока в живота си това значи да вървите по този път смело, с убеждение, никоя сила да не е в състояние да ви отклони. Често хората менят убежденията си и после страдат. Не е лошо човек да мени убежденията си, но важно е новите му убеждения да го повдигат, да внасят разширение в неговия ум и в неговото сърце. Не придобива ли това, по-добре да държи за старите си убеждения. 55-81

УВАЖАВАН

„Защо не ме уважават хората?“ Защото и ти не ги обичаш. – „Защо не мислят добро за мен и не ми помагат?“ Защо ти не мислиш добре за тях и не им помагаш. – „Защо хората не ме оставят спокоен, а се занимават с мен?“ Защото и ти постъпваш така с тях. 88-71

„Защо хората не ме обичат и уважават?“ Защото не си богат, нямаш знания, боледуваш и т.н. Искаш ли да те уважават и почитат, стани богат, учен, здрав. На физиче-

ския свят е така. 55-114

Ако искате да знаете колко почитание и уважение имат хората към вас, раздайте си всичкото имане, останете само с една скъсана шапка, със скъсани обуца и дрехи и излезте из София. Само така ще познаете каква цена имате. 42.11-17

УВАЖАВАЩ

Учтивост, уважение е вътрешно, морално качество на човека. 76.9-58

Ти уважаващ хората за съзнанието, което имаш в себе си. 129-13

Що е почит? Да съзнаваш достойнството си като човек. 129-13

Ако искаш да те уважават, трябва да уважаваш. 145-66

Който уважава хората, уважава и себе си и който уважава себе си, уважава и хората. Това правило трябва да поставите като основа на живота си. 76.9-58

Няма по-красиво нещо от това да влезете в един дом, дето всички членове се уважават и почитат. 145-88

От всички хора се изисква разумно уважение. Това е една от благородните черти, които човек трябва да развива на Земята. От вас се изисква разумно уважение. В разумното уважение почива разумният живот. 0-8.4.1988

Едно ценно качество, което липсва у младите, е взаимното почитание и уважение, което произтича дълбоко от душата. Ако търсите външна учтивост, външно уважение, това ще срещнете донякъде у младите, но то е повърхностно качество, което скоро изчезва. Срещнете ли един човек, който има дълбоко уважение към другите, всички го считат за слаб човек и ще се качат на главата му. 76.9-47

Взаимно уважение – това е една от най-благородните черти, които човек трябва да развива на Земята. Върху взаимното уважение почива разумният живот. 76.7-88

Вие трябва да развиете тази черта във вашия характер, по която да се отличавате. Не само привидно, външно да

имате уважение, но да развиете тази черта вътре в себе си, вътрешно да имате уважение един към друг. Само по този начин ще придобиете нежност и разумност. 76.7-89

УВЕРЕН

Искаш да направиш нещо. Уверен ли си в успеха на твоята мисъл и твоето чувство? Не е достатъчно да имаш подтик. Без увереност в това, към което се стремиш, няма успех. 113-276

УМЕН

Който следва пътя на Мъдростта, той е всякога умен. 136-320

Умен човек е този, който вижда най-малките погрешки в себе си, които никой друг не вижда. Той употребява своята умствена енергия не за някакви велики дела, но за постигане на най-малките неща, каквито никой друг не предприема. 74-21

Умът на човека трябва да бъде бистър, трезв, да схваща Истината. 28-12

Умът създава направлението на човека. 151-48

Умният човек лесно се справя с мъчноотиите, с неблагоприятните условия, в които животът го поставя. 47-15

Умният човек прави нещата красиви, а глупавият – хубавите работи разваля. 54-39

Умният гради, а глупавият руши.

Умният говори за мъдри неща, а глупавият – за глупави. Умният пише, а глупавият преписва.

Умният печели, а глупавият губи.

Външно той не е щедър човек. Кесията му не е безразборно отворена за всеки, който иска пари. Той различава истински бедния от просяка – търговец. 74-21

Умният човек прави услуга на слабите хора, а не на силните. 74-22

Той има съзнание за това, което върши. 27-90

Човек, който не мисли правилно, не чувства правилно и не постъпва правилно, не е умен. 70-314

Умен е онзи, който може да смени плача в радост; който

може да смени скръбта в утеха, отчаянието – в надежда, омразата – в любов, невежеството – в знание, неправдата – в правда, робството – в свобода, сиромашията – в богатство, смъртта – в живот; който и в най-голямата тъмнина може да намери път към Бога. 136-335

Когато човек се ползва от знанието на Новото учение, той и като млад, и като стар трябва да е способен да възприема; неговият ум и в двата случая трябва да бъде свеж. Аз наричам такъв човек умен. Този човек, който като млад е знаел малко, и като стар знае малко, в неговия ум не е ставало растене. 76.6-29

Ученикът трябва да има гъвкав ум, с който да се бори с противоположните сили в природата, които действат в разрез с неговото развитие. Важно е да знаете, че има сили, течения в природата, които противодействат на всяко добро начинание. 74-26

Когато иска да стане умен, човек трябва да има въздухообразни елементи в себе си, да разбира законите на въздухообразните тела. 21-25

Интелектът се усилва от въздуха. Ще поемаш и изпущаш правилно въздуха. 90-118

Колкото по-високо се повдига човек в умствено отношение, толкова по-трудни задачи му предстои да решава. 136-84

Умният, даровитият човек знае защо са създадени небето и земята. Той знае и разбира всичко, което става в тази област. 136-80

Да бъдеш абсолютно умен – да знаеш, че имаш капитан, който ръководи кораба ти. 42.9-3

УПОРИТ

Упоритостта е отрицателно качество. Щом е така, не развивайте упоритостта си, но я възпитавайте. Да възпита човек отрицателните си качества значи да стане господар на себе си. 86-275

Защо е упорито магарето не знаем. То си има някакви

основания да бъде упорито. И растенията са упорити, когато ги теглите с цел да ги извадите от земята. Има растения, които мъчно се поддават на изкореняване. Те се държат здраво за корена си, защото знаят, че ако ги изтръгнеш от земята, ще се лишат от живота си. Следователно може би магарето има основателни съображения, за да бъде упорито. Растението също има основания да бъде упорито. 86-275

УПРАВЛЯВАЩ

Ти си учен човек, свършил си университет, искаш да заемеш висока служба, да управляваш хората. Обаче тези хора са свободни, не искат да се подчиняват. Ти се чудиш какво да правиш, объркваш се като петел в кълчища. Едно ще знаете: никой не може да управлява другите, докато не изправи първо себе си. Как ще станеш цар, да управляваш народа си, ако не си намерил правия път на управление? Има два начина на управление: механически – чрез насилие, и органически – по закона на Любовта. Да управляваш, това значи първо да познаваш себе си и после – да познаваш обкръжаващите. Под обкръжаващи разбирам ближните, които искат да служат на Бога. 105-39

УРАВНОВЕСЕН

Може ли да запази нормалната си топлина и светлина, човек изпитва разположение на ума и сърцето си. Всички негови дейности са хармонични. За такъв човек казваме, че е уравновесен. 80-145

Слабите хора са нервни, сприхави. Те приличат на конници или акробати, които ходят по въже с върлина в ръка. За да пазят равновесието си, те са строги и сериозни. Пълните хора, които имат добро разположение, казват: „И с върлина, и без върлина можем да се смеем“. 67-55

Който цени Божествените блага и ги използва разумно, прилича на човек с добро разположение и уравновесен. Който не ги цени и не ги разбира, прилича на акробат, който ходи по въже. Той трябва да бъде съсредоточен, да

не губи равновесие. 67-56

Всяка сутрин, като ставате, каквото и настроение и да имате, не бързайте да се измиете, но поседете 10-15 минути в размишление, докато се уравноесите. Имате ли някакво животински желание, постарайте се да го трансформирате, да го превърнете в човешко. Не успеете ли да направите това, през целия ден работата ви няма да върви успешно. Обърнете се към Бога с молба да превърне вашето желание в по-благородно и докато не почувствате мир в душата си, не започвайте никаква работа. След това се измийте, благодарете на Бога и започнете работата си. Щом успеете да уравноесите състоянието си, вие ще наредите всичките си работи по-добре, отколкото ако бързате и не успеете да се уравноесите. Тогава работите ви ще се объркат много повече. 130-95

УСЛУЖЛИВ

Понеже хората са свързани един с друг, всеки човек е доволен, когато му се представи случай да послужи на ближния си. 55-118

УСМИХНАТ

Усмивката е цветът на човешката душа. Тая усмивка ражда най-хубавия плод. Ако не се усмихнеш, не можеш да цъфнеш; ако не цъфнеш, плод не можеш вържеш. 191-179 Когато у някой човек се набере енергия в известни области на мозъка, тогава се образува смехът. 75.4-224

Някой път усмивката иде неволно, без да искаме, някой път усмивката е съзнателна. Има няколко вида усмивки, но те са все резултат на известен род енергия, която трябва да се изяви навън. 75.4-224

Искаш някой да ти се усмихне. Пръв ти се усмихни! Всички знаете как да се усмихвате. Няма човек, който да не знае. 191-179

Лесно е човек да се освободи от ограниченията. Как ще се освободи? Чрез една-две усмивки. Тук ще се усмихне,

там ще се усмихне и ще ти отвори вратата на Рая. Това е механическо, временно постижение. Това, че някой ви отстъпил да седнете на първо място или да минете пръв, не е освобождаване от ограниченията в живота. За коя усмивка говорите вие? Ако е въпрос за истинска усмивка, рядко ще я видите. Истинската, т.е. идеална усмивка, подразбира пълно участие на духа, на душата, на ума, на сърцето на човека. Благословение е за вас да видите такава усмивка. Видите ли идеалната усмивка на лицето на човека, никога няма да я забравите. Усмивката на повечето хора не е нищо друго, освен неестествено помръдване на мускулите на лицето. Тази усмивка не дава нищо особено на човека. За да се усмихне човек както трябва, това подразбира, че е видял някаква Божествена проява. 86-55

Щом живееш за всички, всички ще живеят за тебе. Този човек вече е способен да се усмихва съзнателно. Неговата усмивка е отворен цвят, готов да приеме в себе си слънчеви лъчи и да ги предаде на другите. Като погледне към небето и види безбройните звезди, човек се усмихва радостно, че има възможност да учи. 86-56

Щом гледате на света като на Божие творение, ще знаете, че той е разумен и смислен. Само при това положение Бог може да ви се усмихне и зарадва. Всеки, на когото Бог се е усмихнал, е придобил нещо ценно. Няма същество в света, на Земята или на Небето, което да не е видяло великата усмивка на своя Създател. Щом Бог ви се е усмихнал, трябва ли да бъдете недоволни? Нека Божията усмивка бъде идеал за всяка душа. При каквито и мъчности и страдания да се намирате, спомнете си за Божията усмивка. 86-57

УСПЯВАЩ

Мнозина не успяват, защото отлагат реализирането на Божествените мисли и чувства. 70-195

Ако човек не разчита първо на своя ум, на своето сърце и на своята воля, нищо не може да постигне. 145-267

Искате ли да имате успех в работите си, умът и сърцето ви трябва да бъдат в съгласие. 145-118

Вие не сте успявали в желанията си, защото сте искали големи неща. 70-306

Често хората се оплакват от неуспех в живота си. Защо не успяват? Защото правят само планове и скици, без да работят. 145-308

Всеки трябва да върши съзнателно работата си. Един човек не може да свърши всичко сам, но той трябва да е буден, да предаде в ръцете на опитен човек това, което сам не може да направи. 145-189

Много даровити музиканти съм срещал, но малцина от тях са успели, защото не работят с Любов. 70-195

Във всеки човек има нещо, което му подсказва ще има ли успех в дадена работа, или няма да има. 145-117

УСТОЙЧИВ

Имате ли вие добродетелите на гълъба? Имате ли неговата устойчивост, неговия характер, който преодолява всички условия и мъчнотии в живота? Гълъбът от паметвека, от незапомнени времена е единствената птица, която не се съблазнява от месото. През всички мъчнотии, през които гълъбът е минал, той е имал доблестта да остане вегетарианец. 156-4

Някой човек говори за морал, за Вяра, за Любов към човечеството, за жертва, но щом дойде до ядене и пиене, той всичко забравя и мисли само как по-добре да се нареди, как по-добре да се облече и нахрани. Питам: де седи силата и устойчивостта на този човек? Той трябва да съзнае своите недъзи, своите слабости и да работи за тяхното изправяне. 48-169

Каквито и изпитания и изкушения да дойдат отвън, човек не трябва да им се поддава. От неговата устойчивост зависят бъдещото му развитие и напредък. 35-384

Стойте твърдо на убежденията си! Каквито и да са външните условия, които и да иска да ви мръдне от

мястото ви, не се поддавайте! Никакъв страх! Нито слана да ви плаши, нито сняг, нито буря. При всички условия, стойте на Божественото дърво и всичко, каквото желаете ще се сбъдне. 67-182

УЧЕН

По какво се различава ученият от неучения човек? Ученият разполага със систематизирани знания. Той придобива не само нови знания, но се ползва и от тези, които учените преди него са придобили и систематизирали. 83-261

Ние не говорим за обикновените учени, които преповтарят онова, което истинските учени са създали; ние говорим за онези учени, които носят в себе си силата на знанието. Всеки човек може да черпи тази сила от природата, както и от целокупния живот. Каквото може да придобие, това е неговото богатство, което носи в себе си и което никой не може да му го отнеме. На всички хора е дадено от това богатство, но не го използват еднакво. 87-215

Учените са умни хора. 70-210

Ако ученият няма послушание, той не може да успява. 46-28

Ученият разполага с известен капитал. 83-262

Учен човек е този, който различава добрите мисли и чувства от лошите. Учен човек е този, който познава елементите, знае техните свойства, знае и законите, на които те се подчиняват. 136-100

Ученият е ясновидец. Той обикаля, изучава, прави своите заключения и после обяснява. За да станат учени съвременните хора, много време им трябва. Например ученият геолог мисли цели 20 - 30 години върху някой въпрос, докато най-после, след 30-годишна усилена работа, в него се явява едно малко прозрение. Той започва да вижда в миналото, разбира как е станала тази работа и започва да пише книга. Не мислете, че е лесно да станете учени хора. 126-62

Учените, великите хора създават новото. 145-127

Истински учен е онзи, който работи идейно, без да очаква някакво възнаграждение. Този учен е роден от гениална майка и от гениален баща, а зад тях седят редица поколения от гениални хора. 12-93

Учените хора нямат още в себе си определен вътрешен морал. 12-42

Който има Любов, той може да бъде истински учен и разумен човек. Ние разбираме онази Любов, която носи живот. 86-88

Малко са истинските учени. 145-316

УЧТИВ

Учтивият човек, който уважава и почита хората, преди всичко е кротък, внимателен, зачита времето на другите, не го отнема без работа, не ги забавлява с празни приказки. Щом отиде при някой човек да поговори с него, той внимателно го запитва: „Моля ви се, може ли да ми дадете пет минути от вашето време, да поговоря малко с вас?“. И като получи разрешение да поговори, той влиза вътре, казва какво му е нужно и точно след пет минути си излиза. Човек трябва да цени както своето време, така и времето на другите хора. Даже и при брат си да отиде, той ще иска позволение да говори с него пет минути. Ако не свърши работата си, ще иска още пет минути позволение. Ако му трябват още пет минути, пак ще поиска, докато свърши работата си, но никога няма да злоупотребява с времето на своите близки. 76.9-47

Второто качество на учтивия човек е да изслушва другите хора. Дойде ли някой при такъв човек да сподели с него своята идея, той веднага ще влезе в неговото положение и от това гледище ще го изслушва. Ако говорителят е учтив, и той ще влезе в положението на този, който го изслушва, и няма да злоупотребява с неговото време. Човек, който е лишен от учтивост, като ви срещне един път, ще гледа напълно да ви използва. Той е глупав човек, не взима предвид, че ще стане нужда да ви срещне

и втори път, и трети път. Учтивият, разумният човек, като ви срещне един път, той знае, че ще ви срещне и втори, трети път, затова гледа да запазите доброто мнение за него, както и той за вас. 76.9-48

Трето качество на учтивия човек е, че той се абстрахира от себе си. За мярка на нещата той взима себе си, но ги разглежда обективно, защото силите, които се проявяват в човешкия характер, са във от него, те са в самата природа. Силите, които са дадени на човека, представляват капитал, с който той още не борави напълно. 76.9-49

Каква роля играе учтивостта в обществото? Братята и сестрите в семействата учтиви ли са едни спрямо други? 76.9-52

В какво трябва да се превърне учтивостта? В искреност. Ами искреността в какво трябва да се превърне? В Любов. 76.9-53

Учтивият човек живее в хармония с природата и нему тя помага. 76.9-50

ФИЛОСОФ

Ако наблюдавате философа на Земята или на Небето, той се отличава с едни и същи качества. Външно той е деликатен, с нежен организъм, но главата му е добре развита – мисли право. Като ходи, той върви леко, като че не стъпва на земята. Вземе ли перо в ръката си, там показва всичкото си изкуство. Ако го сравните с някой юнак, той веднага отстъпва пред него, дава му първо място. Силата на философа е в неговата глава. Философът е силен в умствения свят. Това, което юнакът може да направи на Земята със своята сили, философът не може. Каквито и усилия да прави, философът не може да стане атлет. Ако прави усилия да се прави като юнак, той изменя своето естество и се ръководи от тщестлавието. Той не прави безполезни опити. И философът може да стане силен, но не чрез физически усилия. Той е силен в мисълта си, в самообладанието. Да прави безполезни опити това значи,

да изразходва напразно енергията си. Чрез самообладанието, чрез мисълта си той може да постигне това, което атлетът постига с физическата сила. Ако философът използва енергията си да стане физически силен, той ще изгуби умствената си сила. Всеки човек трябва да се прояви на своето място и всяка енергия – за своето предназначение. 85-56

ХАРМОНИЧЕН

Има ли хармония в себе си, човек може да живее и между дяволите в ада, както и между ангелите в Рая. 46-31

Човек трябва да живее духовно, ако иска да бъде хармоничен в себе си. 46-31

Противоречията ще съществуват дотогава, докато човек влезе в хармония с Бога. Да сме в хармония с Бога това подразбира да мислим, да чувстваме и да постъпваме като Него. Вървим ли успоредно с Бога, ние ще придобием вътрешна свобода и хармония. 136-314

С ХАРАКТЕР

Когато казваме, че някой човек има характер, разбираме нещо постоянно, устойчиво, неизменно. Характерът може да се уподоби на извор, който тече десетки, стотици години, без да изменя качеството на водата си. Това значи човек с характер. В него умът, сърцето и волята му през всички времена и епохи остават едни и същи. Могат ли среброто и платината да се изменят? На каквото и действие да се подложат, те запазват свойствата си. Затова тези метали наричаме благородни. Тъй щото проявите на човешкия характер могат да бъдат различни, но по естество характерът не трябва да се изменя. Щом характерът на някой човек се е изменил, това показва, че в естеството му е влязъл някой чужд елемент от низък уровень. За да се върне в първото си положение, човек трябва да изхвърли този елемент от характера си. Човек трябва да се кали, да изработи в себе си характер. Ето

защо от човек се искат две неща: сърцето и умът му да бъдат устойчиви. Човек трябва да има ум и сърце, които да се проявяват по различен начин, но никога да не се изменят. 88-169

Днес всеки човек трябва да работи върху себе си, да създаде характер. Едно от условията за създаване на характер е постоянство и точност. 81-165

Човек трябва дълго време да мисли върху красиви неща, да възприема красиви и възвишени чувства и прояви, за да изработи ценното в своя характер. 81-164

ХЛАДНОКРЪВЕН

Един английски лорд се срещнал с един руски княз в една тясна улица в Лондон. Понеже и двамата били със своите кабриолети, не могли да се разминат. Трябвало единият да отстъпи, но не знаели как. Докато решат въпроса, руският княз извадил вестник „Таймс“ и спокойно започнал да чете. Лордът изпратил слугата си при княза с молба, след като прочете вестника, да го даде и той да го прочете. Двамата господари седят спокойно в кабриолетите си и чакат разрешението на въпроса. Ако вие срещнете един лорд или княз и не можете да се разминете, ще почнете да охкате и да страдате. Привилегия е да срещнеш един лорд, който иска вестника ти да го прочете. Привилегия е да срещнеш руски княз, който има хладнокръвието на английския лорд. Като изучава окултната наука, човек трябва да бъде хладнокръвен. Тия науки не са за болни, хилави, неврастеници, ексцентрични хора. Те са достъпни за хора със здрави умове и сърца, които имат търпение да прочетат вестник „Таймс“ от единия край до другия и тогава да решават сериозните въпроси. Знаете ли колко е голям този вестник? Цели 16 страници. Ако искате да прочетете всичко, писано в него, нужно ви е половин ден време. 27-247

Всеки може да подложи духовния живот на строго научен опит, но за това е нужно голямо хладнокръвие. 27-47

ЦАР

Какво се разбира под думата *цар*? Цар е онзи, който държи в ръката си ключ за постигане на своите стремежи и желания. Цар е онзи, който се е справил с мъчнотиите и противоречията на своя ум, със слабостите на своето сърце. Щом изгуби тия качества, царят постепенно слиза от висотата си. Всеки човек може да бъде цар на себе си, да се справя с мъчнотиите и противоречията си. За да не изгуби царското си положение, той трябва да бъде внимателен, да не проявява никаква слабост. Страшно е положението на човек, когато започне да губи добротата, силата, богатството, разумността си. 87-198

ЦЕЛОМЪДРЕН

За да не се спъва в своето развитие, на ученика е особено необходимо целомъдрие и великодушие. 46-24

Много окултни ученици искат да се домогнат до някои окултни закони. Как могат да се домогнат до окултните закони? Чрез целомъдрие и великодушие. 46-21

От всички ученици се изисква целомъдрие и великодушие. Няма друг път за придобиване на окултни сили. При условията, в които днес живеете, тези качества са необходими за вас, ако искате да минете благополучно през гъстата материя, която неизбежно трябва да прегазите. Болести, сиромашия, завист, омраза, невежество и ред още отрицателни качества у човека се дължат именно на отсъствието на целомъдрие и великодушие. 46-30

Момците трябва да се стремят към великодушие, а девиците – към целомъдрие. Обаче човек трябва да бъде едновременно и великодушен и целомъдрен. 46-20

Целомъдрен мъж е този, чийто ръце не изгарят в огъня. 46-22

Думата *дева* означава истинското понятие за жена. 46-18

Ако думите *жена*, *майка*, *дева* се наредят във възходящ ред, по степени, първо място от тях заема девицата, после майката и най-после жената. 46-18

Целомъдрието е качество, което определя девицата. 46-18

Целомъдрена жена е тази, която никога не изгаря. 46-22

Целомъдрена жена, девица е тази, която не допуска никаква нечиста мисъл или никакво съмнение по отношение на мъжа. Допусне ли нещо лошо в ума си, тя престава да е девица. 46-19

Затова всеки трябва да знае има ли целомъдрие в сърцето си и великодушие в ума си. Няма ли ги, той непременно трябва да работи, за да ги придобие. 46-30

Нещастieto на съвременните хора седи в това, че мъжете, хвърлени във водата, се удавят, а жените, хвърлени в огъня, изгарят. Под думата вода в дадения случай разбирам света. 46-22

Ако вие като ученици не станете целомъдрени и великодушни, нищо няма да излезе от вас, защото великите принципи на живота работят само при тия условия. 46-23

Вие ще се раждате и умирате като обикновени хора. 46-19

Преди всичко всеки трябва да бъде целомъдрен и великодушен. 46-19

Целомъдрието и великодушието трябва да бъдат основа на вашия живота. 46-23

ЦЕНЕН

Всеки човек е ценен дотолкова, доколкото носи благо, което му е дадено от Бога. Изобщо майките, бащите, братята, сестрите, децата носят някакво висше благо, което трябва да се приеме и обработи. Всеки човек носи по едно Божествено благо, което никой друг не може да донесе. Благодарете за службата, която ви е дадена. Носете благо в света така, както ви е дадено, без да се изкушите да го продадете или да го използвате само за себе си. 146-111

ЧЕСТЕН

Честността е онзи елемент, който алхимиците са търсили, еликсирът на живота, първоначалният зародиш

на живота. 0-19.8.1990

Какво разбирате под думата *честност*? Честността подразбира справедливост, абсолютно никаква лъжа у човека. 76.6-44

Отличителните черти на честния човек са следните: в каквото и общество да влезе, с когото и да се свърже, той не причинява абсолютно никаква вреда, а на всекиго е полезен. Освен това той не се дразни. Никому обидна дума не казва. Каквото вземе от другите, навреме го връща, никому дължен не остава. 76.6-46

Честният човек е точен и изпълнителен във всичко. Той е изправен и точен и като слуга, и като ученик, и като цар. Той предприема такава работа, каквато може да свърши. 76.6-47

Каквото обещае, изпълнява. 76.6-47

Човек трябва да бъде честен пред себе си, да констатира фактите тъй, както са, защото има факти, които са верни по форма, но не и по съдържание; има факти, които са верни по съдържание, но не и по смисъл. 122-29

Честността влиза като елемент в интелигентността. 76.6-54

Честен човек е този, който мисли и действа правилно. 5-233

Честен е този, който изпълнява навреме своите задължения. 154-3

Честността подразбира справедливост. 0-12.3.1988

Честността има външни признаци. Честният човек винаги е прав, никога не се прегърбва. 76.6-51

Честният човек е благороден. Той издържа на всички лоши условия в живота. 0-19.8.1990

И боси да сте, но да бъдете честни и справедливи. 27-64

Честността ще създаде гръбнака на човешкия характер. 151-48

Преди всичко ние трябва да имаме един честен и почтен живот. 122-38

Някой казва на другите хора да бъдат честни. Не казвай на другите хора да бъдат честни, но ти сам бъди честен! Можеш да загубиш милиони, но честен бъди! Честният

човек е всякога богат. 76.6-53

Преди всичко трябва да бъдете честни спрямо себе си.

Честността усилва волята. 76.6-54

Честността подразбира такава дреха, която, като се пере, не прави водата мътна, нито пък тъканта ѝ се изменя. 76.6-46

Не мислете, че сега ще придобиете честността. Тя седи у вас като елемент, като сила, която трябва да се развива. Тя седи у вас като зародиш, като една потенциална, разумна жива сила, на която трябва да дадете условия да се развива. Дадете ли ѝ повече вода, въздух, светлина и топлина, оставете я по-нататък сама да се развива, не мислете вече за нея. Тя е в състояние сама да се развива. Мислите ли за нея, вие я спъвате. 76.6-50

Като ви казвам, че трябва да бъдете честни, не мислете, че трябва да насочите ума си изключително в това направление механически да развивате честността. Не, честността е жива сила, тя сама расте. От вас се иска да я насадите в себе си, да ѝ дадете почва. 76.6-50

Като работите върху честността, ако не успеете изведнъж, няма да се откажете от опита си. Ще го повторите, ще го потретите, докато имате резултат. 76.6-55

Аз искам да изучавате честността като наука, да държите по нея изпит. 76.6-55

Вие трябва да знаете положително, всеки за себе си, честен ли е, или не. 76.6-55

Законът трябва да бъде за всички – от най-малките до най-големите. Законът трябва да бъде абсолютен, да се прилага съзнателно от всички, а не чрез стражари. Ако си служиш със стражари и минаваш за честен, аз се съмнявам в твоята честност. Ако си служиш със затвори и минаваш за честен, аз се съмнявам в твоята честност. Ако в една държава не съществуват затвори, бесилки, стражари и навсякъде е отворено, тогава мога да кажа, че в тая държава има честни хора. Днес навсякъде срещате войници, стражари и после казвате, че сте културни хора. 27-186

Честен си, защото се страхуваш от тоягата. Прилагайте

Доброто, избягвайте злото не от страх, но от разбиране на законите. 27-254

Неговата честност ще бъде подложена на изпит и ако не лъже, не краде, той е честен човек. 27-140

Как ще реализирате вашата честност в практическия, в реалния живот? При високо и будно съзнание. 76.6-50

Знаете ли защо ви говоря за честността? Понеже вие се намирате в присъствието на множество интелигентни същества. Когато постъпвате нечестно, те ви виждат. Вие изпадате тогава в жалко и смешно положение пред тях. 76.6-56

Разумните същества отгоре винаги познават нечестните намерения на хората и хвърлят по едно камъче, за да им пречат, като казват: „Не ви е позволено по този начин“. 76.6-57

Да бъдеш честен – да знаеш, че си човек. 42.9-3

ЧЕСТОЛЮБИВ

Честолюбието на човека е една пружина и когато тази пружина не е развалена, работите вървят много добре. Но щом се развали пружината на честолюбието, работите се развалят. Пружината трябва да се поправи, тогава честолюбието ще се превърне в самоуважение, човек върви с достойнство, той се обръща с уважение към хората, внимателен е към себе си, към хората – какво ще кажат за него. Когато няма честолюбие, той говори каквото му попадне. 122-244

ЧИСТ

Потребна ви е чистота! Чистотата и светостта не са нещо външно, те са вътрешни качества на човека. Те са качества на душата. Ако искате да имате успех в живота си, всякога трябва да бъдете чист, т.е. да имате чисти мисли, чисти чувства и чисти действия. 154-3

За човека е важно да има Христовата чистота и святост. 141-39

Чистият и свят човек на никого зло не прави. 141-39

Да се занимава човек със своите или с чуждите погрешки, това значи да цапа ръцете си, ума си, сърцето си. Той не желае да се цапа нито със своите погрешки, нито с чуждите. Не само това, но той е готов, ако види някаква нечистота в своя приятел или ближен, да я очисти, без да го упрекне. Всяка нечистота, вън или вътре във вас, се отразява зле върху организма. 146-121

Само чрез служенето ние ще проявим Любовта по нов начин. Проявим ли така Любовта, и чистотата ще дойде у нас. 130-44

Щом дойде чистотата, ние ще имаме нова, положителна наука и нови правила и методи. 130-44

Знание без чистота е в състояние повече да ви спъне в живота, отколкото да ви помогне. 130-45

ЧИСТОСЪРДЕЧЕН

Казвам: в нашия живот трябва да има тази детинска простота, не подразбирам да бъдем глупави. Тази простота англичаните наричат свещена простота, българите я наричат „простодушие“, аз я наричам „невинност на душата“. Човек трябва да бъде толкова чистосърдечен, че на всичко да хваща вяра като дете. 126-25

Какво представлява чистото сърце? Чисто сърце е това, което не ражда никакви отрицателни чувства, нито ги допуска да влязат в него. Чистото сърце е всякога тихо и спокойно, не се вълнува. То е подобно на дълбока вода, която не се размътва. 143-290

Всички вие трябва да бъдете чистосърдечни. Като дойде тази чистота във вас, да можете да говорите Истината в себе си, а не отвън. Толстой се изповяда не пред външния свят, а пред себе си, за да възстанови своя мир, да възстанови връзката между Бога и своята душа. 76.1-14

Човек трябва да бъде чистосърдечен. Направи ли една погрешка, да не чака тя да остави петно на дрехата му, но веднага да се изповяда; направи ли едно добро, да се зарадва. 130-95

Блажени чистосърдечните, защото те ще видят Любовта в нейната слава и величие. Който не е чистосърдечен, той не може да види Любовта. Щом не вижда Любовта, той ходи в тъмнина и всякога се спъва. 147-11

„Блажени чистосърдечните, защото те ще видят Бога.“ Чистосърдечни ли сте, ще видите Бога. Видите ли Бога, ще видите и вечната красота, която внася радост и мир в човешката душа. 136-66

ЧОВЕК

Просто казано, ние не знаем още как да живеем като човеци. 1-45

Човек е онзи, който мисли. Мисълта е положителна сила, тя дава; чувството е отрицателна сила, всякога взима. Ако човек има само мисли без чувства, все едно че нищо не е складирали в себе си. 67-218

Човек в пълния смисъл на думата може да се нарече онзи, който е в състояние да изправи своите слабости и погрешки. Ако не може да изправи погрешките си, той не може да се нарече човек. Животното изправя ли погрешките си? Кучето, котката или кое да е животно, дето ходи, там хвърля изверженията си и не мисли да ги чисти. Човек не може да направи това нещо. 48-170

Човек трябва да стане орган, уд на Божественото тяло, а не роб на външните условия. Човек трябва да бъде гражданин на Царството Божие, носител на Божествени идеи. 134-74

Бъдете удове на Божественото тяло, за да се изявяват чрез вас Божествените мисли, чувства и действия. 134-89

ЧОВЕЧЕН

Знаете ли какво значи човещина? Тя включва в себе си всички благородни качества. 8-318

ЧОВЕК НА НОВОТО

Аз наричам човек на Новото учение, на новия живот онзи, от сърцето на когото извира Любов, която носи живот за

всички. Аз харесвам в извора една отличителна черта – неговото пълно безкористие. Той хиляди години наред извира и никога не казва „Дайте!“, но кой как дойде при него, той все казва: „Братко, идвайте, взимайте си когато и колкото искате!“. Този извор е заради вас. Той минава през села и градове, пои гори и градини, всички пои и чисти, докато най-после се влее в морето. Тази е отличителната черта на извора, която трябва да бъде черта и на родените от Дух и вода, животът на които трябва да минава през ония наскърбени души и ги утешава. 9.29-34

ЧУВСТВИТЕЛЕН

Който иска да върви в правия път и да следва Божествената школа, трябва да развива своята чувствителност, деликатност – лесно да разбира и да се досеща. 38-160

Днес почти всички хора са развили известна чувствителност в себе си, вследствие на което не могат да бъдат лъгани. 80-194

Човекът, който е много чувствителен, страда повече. 122-96

Особено чувствителни са болните хора. 80-194

Онези от вас, които влизат като ученици, трябва да развият голяма чувствителност. 122-96

Ако чувствате, без да мислите, вие скоро ще изгубите своята чувствителност. Има закони, които помагат за развиване на чувствителността в човека, но ако тия закони се престъпят, чувствителността се притъпява. Например, ако изядете една бучка захар, ще изпитате приятност, сладост в устата си. Но ако изядете няколко бучки захар една след друга, сладостта ще се намали вследствие на затъпяване на нервната система. Следователно, щом изядете една бучка захар, почакайте известно време и след това вземете втора, трета и т.н. 49-123

Съзнателна работа се иска от човека, за да възстанови своята чувствителност. Възпитанието и самовъзпитанието имат за цел именно това – да възстанови човек своето първоначално, естествено състояние, което някога

е имал, да придобие онова, което някога е загубил. 80-161

Всеки човек трябва да работи умерено – нито много, нито малко. Ако работи много, ще огрубее и ще изгуби онази чувствителност, с която възприема духовните, висшите вибрации. А ако работи малко, той развива стремеж към охолан живот. 81-139

Докато си нищо, ти си човек. На Земята, щом станеш нещо, навъдят се жаби, риби и те се разполагат в туй нещо, т.е. те се развиват, а ти им носиш само мръсотии – нищо повече. И затуй всички велики Учители са проповядвали, че човек не трябва да има нищо. 42.11-18

Забелязано е, че колкото по-чувствителен е човек, толкова по-лесно възприема трептенията на околната среда, на обкръжаващите и според това може да се настрои хармонично или дисхармонично. 87-216

Достатъчно е да тури той дясната си ръка под лявата на някой човек, за да възприеме състоянието му, мисълта му, дали е възходящ, или низходящ. Същевременно той може да определи и възрастта му. Причината за това са дължи на факта, че всеки човек, според състоянието си, образува около себе си специфична атмосфера, специфични трептения, които чувствителният веднага възприема. 87-216

ЩАСТЛИВ

Всеки човек иска да бъде щастлив. 37-5

Щастието подразбира връзка на човешката душа с Първата Причина на нещата. 86-211

Щастливият човек е във връзка с любещи и разумни същества. 86-211

Всеки може да бъде щастлив, ако знае да мисли, да чувства и да постъпва правилно. Това са три елементарни правила, три елементарни връзки, които пък съставят цяла наука. Тази наука се състои от три факултета, които всеки трябва да свърши. Тъй щото, каже ли някой, че иска да бъде щастлив, подразбирам, че той трябва да мисли, да чувства и да постъпва правилно. 136-238

Ако човек не е свързан с Любовта, ако животът му не произтича от нея и ако мисълта му не е свързана с живота, човек не може да бъде щастлив. 55-128

Изобилната любов ражда изобилния живот; изобилният живот ражда великата мисъл; великата мисъл пък прави човека щастлив. 55-127

Щастието в парите е проблематично. Ако вземат парите на някого, де остава неговата сила? 37-10

Рече ли човек да постави щастието върху силата на тялото си, и това щастие може да се изгуби – достатъчно е да заболее от някаква тежка болест и всичкото му щастие ще изчезне. 37-10

Де седи щастието? 37-5

Щастието на съвременните хора седи в главата. От това как е устроен човешкият мозък, човешкият череп зависи всичкото щастие на човека. 37-6

Търсете щастието във всичко, което получавате. Щастието зависи от разбирането на човека. 88-280

Разумният човек може да бъде щастлив. 37-5

Продайте опитностите, които имате, за да си купите скъпоценния бисер на живота, който ще ви направи щастливи. Бисерът не е нищо друго, освен правилно разбиране на живота. 55-128

Здравият човек може да бъде щастлив. 37-5

Човек може направо да черпи енергия за поддържане на своя организъм от светлината, ако знае нейните закони; от живота, ако го разбира, и от Любовта, ако се стреми към нея. Тези са трите източника, от които човек може да черпи сила, живот и здраве. Има ли тези неща в себе си, той е придобил истинското щастие на Земята. 133-84

Дето е щастието, там е вечният живот, там е Любовта, там е изобилието, там е Мъдростта. 87-211

Материалните блага са външен израз на щастието. 51-174

Отдето минеш, кажи: „Хубаво е нареден светът!“ 42.23-10

Щастливият човек е същевременно и умен. Той разбира не само човешкия, но и Божествения свят. 51-174

Каквото пожелае щастливият, веднага се отговаря на желанията му. Неговите желания са разумни, а не като на хората, които търсят щастието. Щастието трябва да търси човека, а не човек – щастието. 87-210

Условията, които определят щастието, трябва да вървят в хармония с човека, а не против него. 87-210

Всеки, който си е отговорил на въпроса защо е дошъл на Земята, може да се нарече щастлив човек. Той е придобил вътрешен мир и спокойствие. 61-4

ЩЕДЪР

Мнозина казват, че трябва да бъдат щедри, но как ще излявят тази щедрост? Преди всичко никой не може да бъде щедър в пълния смисъл на думата освен Бог. Всички живи същества на Земята са осигурени. Всичко е предвидено за тях. В такъв смисъл щедростта е закон за разширение на човешкото съзнание. Затова човек трябва да бъде щедър не за другите, но за себе си. Да бъдеш щедър – това не подразбира да направиш някакво добро, но да вземеш от пълните Божествени хамбари в света и да раздаваш на ония, които имат по-малко от тебе. Ти си натоварен много, ще бъдеш щедър, ще дадеш на другите, да се освободиш от ненужния товар. Имаш много пари – ще раздаваш; имаш много знания – ще раздаваш. Ще раздаваш от изобилието, което имаш, да ти олекне. Ако не си щедър, ще бъдеш смачкан, затрупан от тежестта на знанието, на богатството си. В основа на това казвам: нещастията в света не се дължат на недоимък, на нямаване, но на голямото добро, на голямото изобилие, с което хората не знаят да се справят. 15-6

Човек не може да бъде богат, ако не е щедър. Щедростта подразбира отношение към всички. 59-100

Щедрият човек се намира при самия извор. Той е готов да дава вода на всички. Щедрият се намира във фурна със стотици килограми хляб и затова е готов да раздава на всички. 142-26

Който е далеч от извора, той е скъперник. 142-27

Трябва да бъдеш щедър, толкова щедър, че 10 лева като имаш, като дойде някой да ти ги поиска, веднага да му ги дадеш, да остане кесията ти празна. 6-92

Щедрост, която не е приложена на място, причинява ред пакости и нещастия. 141-146

Ако аз ви дам пет, десет или сто лева, това не е щедрост. Може да ги дам от срам, от немай къде или положението ми ме кара да ги дам, но всичко това още не е щедрост. Причината, която ме е подбудила да ги дам, не е щедростта. 75.4-227

Когато оберат някого, това показва, че той не е бил щедър. Днес чрез насилие го заставят да дава. Кражбата съществува по причина на това, че хората не са щедри. Ако хората бяха щедри, никаква кражба нямаше да съществува. 143-86

Ако някой човек е щедър и дава на всички, това подразбира, че Бог го е определил за разпоредител на Неговите блага. 132-220

Само Бог е абсолютно щедър, понеже Той е неизчерпаем извор. 132-220

ЮНАК

Юнакът е силен на физическия свят. Той е с широки гърди, със здрави мускули. Каквото хване с ръцете си, счупва го. Обаче, като срещне философа и види как перото лети под ръката му, юнакът веднага отстъпва. Силата на юнака е в неговите мускули. Юнакът е силен на физическия свят. Това, което философът може да направи, юнакът не може. Ако юнакът приложи физическата си сила за умствена работа, в скоро време ще я изгуби. 85-55

ЯСНОВИДЕЦ

Вниманието на хората трябва да се насочи към постепенно развитие на вътрешното зрение. Този вътрешен орган не може да се развие изведнъж, но трябва постепенно да се развива, като се изпраща към него повече кръв и хранителна енергия. 46-36

Някой иска да бъде ясновидец, но главата му ще побелее от ясновидството. Като ясновидец той ще вижда доброто в хората, но наред с доброто ще вижда и лошото в тях. Като ясновидец той не подозира, че първо в себе си ще види лошите черти и прояви, които по-рано не е виждал, и ще започне да страда и да се измъчва. В такъв случай, докато човек не се е приготвил за ясновидство, за предпочитане е да не вижда всичко. Като знае това, Невидимият свят не събужда човека за дарби, за които още не е готов. 81-173

Мнозина биха дали всичко, каквото имат, само да постигнат истинско ясновидство. Обаче да бъде човек ясновидец изисква голямо самообладание, както и здрави, положителни знания. Ако очите на хората биха се отворили преждевременно, животът им напълно би се развалил. Тъй щото те трябва да благодарят, че нямат още тази дарба. За този, който вижда, а същевременно и разбира нещата, ясновидството има смисъл. В това отношение човек трябва да се пречисти окончателно, да освободи съзнанието си от всички криви положения и възгледи за живота. Ако някой мъж е ясновидец и вижда, че неговата жена има отношения с други мъже, той трябва да знае дълбоката причина на тези отношения. И обратно: ако жената вижда, че нейният мъж има отношения с други жени, и тя трябва да разбира причините на неговото положение. 130-45

ДАРБИ

Всяка дарба, всяка добродетел е благо, което с нищо не се купува. 113-238

Първото нещо, което трябва да знаете, е, че човешките дарби са от Бога. 70-163

Сегашните християни са се отклонили от своя път поради мисълта, която им внушавали, че дарбите и способностите се дават даром от Господа Исуса Христа. Всичко ще ти се даде, ако учиш и работиш. 113-320

Всичко, което искаш да придобиеш, трябва сам да го изработиш. 113-238

Всички хора имат в себе си ред дарби и способности, които са в спящо състояние. Те трябва да работят и да ги развият. Много хора умират, без да са засегнали тия свои дарби и способности. Те умират, без да знаят какви богатства са носили в себе си. 16-30

Още отначало Божият Дух е вложил в нас ред сили и способности, които ние трябва да разработваме. 46-78

В човека са вложени ред дарби и способности, които представят капитал за обработване. Обработи ли този капитал, човек осигурява и бъдещия си живот. 59-198

Богата е природата. Тя щедро е дарила всеки човек и ако някой се оплаква, че не е даровит, причината е в самия него. Той не е работил достатъчно, за да развие онези свои дарби и способности, които природата му е дала. И днес не е късно да работите върху себе си, да развиете дарбите си. Колкото и да е късно, работете още този живот върху себе си. Развивайте дарбите си. Стариият човек може да

работи по-добре от младия. 142-38

Има у вас много дарби, които чакат своето развитие и да им дадете по-съществена подкладка. Не се обезсърчавайте! От лукаваго е, ако изгубите кураж. 120-211

Дарбите не се създават изведнъж. Те не са нищо друго, освен събрана енергия в човешката душа в известна посока и от стотици и хиляди години. 38-139

Способностите и дарбите са дреха на човешкия ум. Изгуби ли тези дрехи, той оголява и се лишава от условия за живот. Искате ли да се развивате, пазете дрехата на вашите способности. 145-31

ПРИДОБИВАНЕ НА ДАРБИТЕ

Сегашните християни се отклоняват от своя път поради мисълта, която им внушават, че дарбите и способностите се дават даром от Господа Исуса Христа. 113-320

Всичко ще ти се даде, ако учиш и работиш. 113-320

Има неща, които ние придобиваме, но има неща, които са в нас, придобити са, но трябва да се разработват. 43.14-17

Всяка дарба, всяка добродетел е благо, което с нищо не се купува. Казах, че само Любовта дава даром. Всичко друго, което искате да придобиете, трябва сами да го изработите. 113-238

Дарбата се придобива. Тя е резултат на усилието, което човешкият дух прави, за да постигне нещо. 83-255

На всеки човек е дадена по една дарба, или изкуство, но той трябва да работи, за да го развие. 113-138

Даровитият е работил в миналото и днес се ползва от плодовете на своя труд. Ако искаш и ти да бъдеш даровит, работи усилено да развиеш дарбите си и в бъдеще да се ползваш от техните плодове. Някои хора още в този живот придобиват големи постижения. Те правят големи усилия и се радват на резултатите си. 83-255

Делата Божи – 279 – като вярва...

Не се спирайте да казвате: „Този мой брат е по-талантлив от мене, на мене Господ нищо не е дал“. Този твой

брат, който има толкова дарби, е посветил десет живота в труд и постоянство, а нищо не е добил така. 120-223

Даром се дава на способните ученици. 120-224

Който не разбира този закон, поглежда завистливо към даровитите хора. Тези хора са даровити, защото са работили в миналото, работят и в настоящето. Те заслужават това, което им е дадено. Нищо в света не се дава даром. 38-139

Всички дарби и способности на човека се дължат на развитието на известни добродетели в миналото. Щом тези добродетели атрофират, с тях заедно атрофират и неговите дарби и способности. 87-86

Най-първо ще съзнаеш, че дарбите ти са вложени в тебе, но до известна степен ти си се спънал някъде в миналото. 70-164

Ако дедите и прадедите на някого са работили върху известна дарба или способност, и той може да я придобие, да ѝ даде път да се прояви. Талантливият и гениалният човек са резултатът на много опити в полето на живота, дето са работили хиляди хора преди него. 191-248

Предаването на дарбите и способностите наследствено изглежда несъзнателен процес, механически процес, но всъщност не е така. Това се дължи на вътрешен, съзнателен напор, който се проявява навън. 83-262

Мнозина, било от смирение или по друга някаква причина, отричат своите дарби. Всеки човек разполага с известни дарби и способности, които той трябва да развива, да прилага в живота. Ако не зачита своите дарби, човек всеки ден ще отлага да работи за развитието им или изобщо ще отлага работата си от днес за утре. Не казвайте, че от вас нищо няма да излезе. Признайте искрено, дълбоко в себе си, че не сте използвали условията, които са ви били дадени, вследствие на което и сега, и в бъдеще ви предстои много работа. Всеки човек е имал добри външни и вътрешни условия; всеки е имал дарби, които не е използвал както трябва. 74-272

Даровитият, силният човек може да ти послужи, но той

не може за ти даде назаем своята дарба, свята сила и способност. 102-92

Каквито и усилия да прави човек, каквито и желания да има, той не може да се прояви във всички направления. Достатъчно е всеки човек да развие по една дарба в живота си както трябва. По този начин хората могат взаимно да си помагат и да се допълват. 85-57

РАЗВИВАНЕ НА ДАРБИТЕ

Ако искаш да се ползваш от дарбите си, да ти вършат работа, трябва да ги отхранваш. 109-276

Който иска да стане музикант, трябва да отхранва своето музикално чувство, т.е. да работи върху музиката. 109-276

Човек се ражда със способности и дарби, които са в зародиш, но трябва да работи върху тях, да се развиват. 74-201

Вие пренебрегвате своите дарби и се занимавате с работи, които не ви ползват. 70-74

От човека зависи да развие своите дарби и способности, да стане учен, силен, богат. 83-162

Който иска да развие в себе си някоя дарба или някой талант, той трябва да работи. Дарбите, талантите се придобиват с усилия, с работа; те не се дават наготово. 49-159

Всяка добре изпълнена задача може да събуди в ученика някаква малка дарба или способност, от която цял живот да остане благодарен. 49-9

Истинският живот се заключава в творчеството. Това, което Бог е вложил в човека, трябва да се развива. 14-27

Приложете Любовта като метод при самовъзпитанието, за да развиете и най-малките дарби, вложени във вас. 88-5

Приложението носи дарбите и ги развива. 159-29

Музиката, пеенето помагат за развитието на дарбите в човека. Всички велики, гениални хора, които са минали през големи страдания и изпитания, са били музикални. 86-28

Колкото повече човек съсредоточава мисълта си към тия центрове (на дарбите), толкова повече кръв приижда там и те повече се развиват. Кръвта носи със себе си

електричество и магнетизъм, които се предават на тия центрове и помагат за тяхното развитие. 74-201

За да събуди дарбите и способностите на хората, Разумният свят ги поставя на големи страдания и мъчности. 16-30

Мъчнотиите и трудностите са условия за развитие на човешките дарби. 143-218

Радвайте се, че имате мъчности, изпитания, изкушения, страдания, падения. Чрез тях вие обработвате и развивате дарбите си. 83-175

Всички имате дарби и способности, които трябва да развивате. Някои от вас имат големи дарби, но работа се иска да ги развиете. Вие сте готови, работили сте в миналото и сега не трябва да чакате на станцията. Влакът е готов и вие трябва да тръгнете вече. Той ви носи сполука и щастие. Първият влак експрес ви чака, гледайте да не го пропуснете. 34-144

Вие сте даровити хора, но отлагали сте, не сте работили за развиване на своите дарби. Какво сте направили за развитието на вашия ум, на вашето сърце и на вашата душа? 70-195

Казва се, че Донка е родена умна, даровита, затова трябва да отиде на школото, да научи нещо ново за живота. 70-90

Работете съзнателно върху себе си да развиете своите дарби и способности, да ги закрепостите. Който погледне главата ви, да види, че сте собственик на известни способности. Без такава собственост човешкият живот няма смисъл. 145-286

Има случаи, когато за проява на известна дарба е нужна малка енергия, но ако човек не работи върху себе си да предаде тази енергия, дарбата му не ще се прояви. 38-139

Има специфични моменти в човешкия живот, когато човек може да прояви своята дейност и развие своите дарби. 83-173

Всеки трябва да се запита кога се проявяват тези специфични моменти и по какво се отличават. Който губи тези моменти, той всякога прави погрешки. 83-175

Когато искате да развивате известни дарби, ще се

разговаряте с душата си. Говорите ли на душата си точно навреме, ще развиете дарбите си. 48-176

От изгрева на Слънцето до залеза – това време е определено за развитие на дарби, способности, чувства и за проява на разни дейности. 47-63

Желая на всички да развиете дарбите си, които Първичната Причина е вложила във вас. 130-43

Човек трябва да знае законите, с които природата работи. Ако спазва законите ѝ, той може правилно да развива дарбите си. Всяка дарба се развива правилно, ако се работи навреме. Изпусне ли човек времето за работа, дарбата остава в своето потенциално състояние. Той трябва да чака дълго време да попадне при нови благоприятни условия. За всеки човек е определено специфично време и специфични условия да прояви една от своите дарби. Той трябва да бъде разумен да използва своето време и условия, а не да прави усилия да се вмъкне в чужди условия. 85-54

Постът не помага за развиване на дарбите. Чрез поста човек може да намали малко от своите мазнини, но не и да развива дарбите си. Постът усилва волята. 52-29

Каквито и усилия да прави човек, каквито и желаниа да има, той не може да се прояви във всички направления. Достатъчно е всеки човек да развие по една дарба в живота си както трябва. По този начин хората могат взаимно да си помагат и да се допълват. 85-57

Всички трябва да работите съзнателно, за да развиете в себе си добродетелите и дарбите, които са вложени във вас. В Писанието е казано: „Всички трябва да бъдете подобни на Бога“. Как ще се постигне това? Чрез усилен съзнателна дейност върху себе си. Това е великата задача за разрешаване, дадена за всеки човек не само за една година, нито за един живот, но през всичките времена на вековете. Това подразбира през всичкото време, докато сте на Земята. 99-93

Като ученици вие трябва да изучавате линиите (по ръ-

ката, по лицето и т.н.) на вашите добродетели, на вашите дарби и способности. 145-286

ПРОЯВИ НА ДАРБИТЕ

Всички същества са еднакво надарени, но не са еднакво проявени. 145-167

За да прояви своите възможности, човек се нуждае от Любов. 145-167

Ред статистики ни показват, че един поет, художник, проповедник, учител, майка или баща може да стане велик, виден в света, само ако има поне една душа, която да го обича и милее за неговия успех, като за свой. Не може човек да се повдигне, ако няма поне една близка душа до себе си, която да разбира нещата правилно. 14-16

Ние искаме даровити хора, да проявят дарбата, която Бог е вложил в тях. Не е въпрос ние да вложим дарби на хората, те трябва да дойдат с готови дарби. 70-161

Не може да надари Бог човека, без да му даде условия да прояви дарбите си. 108-339

В душата на всекиго има заложени някакви дарби, нещо хубаво и добро. Всеки има желание да направи нещо хубаво, но като не знае законите и методите как да постъпва, той разваля хубавото, което е предприел. 130-95

Ще признаеш, че Бог те е направил даровит. Ще кажеш: „Бог ми е дал дарби, аз искам сега да употребявам дарбите си за добро“. 0-22.11.1987

Любовта, интензивното желание са условия за създаване на каквато и да е дарба в човека. 38-139

Любовта подхранва Божественото, което помага за проява на всички дарби в човека. 35-23

Всички дарби и способности у човека могат да се развият само при красиви мисли и чувства. 14-16

За да прояви дарбите си, човек се нуждае от повече светлина. Аз не говоря за външната светлина. 108-339

Наистина страдам сега, но има защо. Бог ми даде дарби, таланти, добри условия, но аз не ги заслужих – нищо не

разработих и не приложих в живота си. 45-159

ПОЗНАВАНЕ НА ДАРБИТЕ

Вие трябва да имате ясна представа за себе си, да знаете какво сте всъщност, какво можете да направите и кои са вашите добри и лоши черти. 56-59

Една от първите задачи на ученика е да изучава своя живот, да дойде до познаване на своите дарби. 82-14

Даровит е онзи, който, като се впрегне на работа, по десет пъти на ден се изпотява. 49-159

Щом сте дошли на Земята да се учите, вие трябва да знаете коя дарба е най-силно развита във вас и с нея да започнете. Работете първо със силните дарби и постепенно пристъпвайте към слабите. 55-126

„Ама не съм даровит.“ Това не е истина. Ти имаш дарби, но не си работил за развиването им. Като ги развиеш, ще видиш, че си даровит. 88-72

Някой е способен, даровит, без да подозира това. Трябва да дойде човек отвън, да обърне внимание на неговата дарба и едва тогава той започва да работи върху нея, за да се прояви. Докато не съзнава силите, които са вложени в него, човек не може да прояви нито знанието, нито добротата си. Щом ги съзнае, той се проявява като учен и добър човек. Човек трябва да знае и да вярва, че носи в себе си сили, които като пъпката чакат да изгрее Слънцето, да цъфнат и да се проявят. 87-215

Всинца сме родени за нещо. И ако се заемем за туй, за което ни е турил Господ, ще направим нещо, но ние казваме: „Аз ще коригирам плана на Господа“ и цял живот коригираме Господа. Най-после казваме: „Нищо не можах да постигна“. 120-137

Трябва да определим мястото на всекиго от нас, кой за какво е. 120-137

Сега всеки е роден за известна деятелност, не сте всички за една деятелност. 120-136

Всички онези от вас, които имат ниски чела, те не са

за някоя философска деятелност, те не са за умствен труд. Ако мислят, че имат ум, се лъжат; те имат ум, но в Астралния свят, а във физическия нямат условия да се прояви той. 120-136

Който е роден за духовна работа, да бъде духовен. Някой е роден за музикант и като такъв той няма цена. 120-137

В човека има скрити дарби, които впоследствие ще се развият. 145-48

Човек не може да придаде нещо към характера си, ако не изправи поне една от погрешките си. Кажете ли някой, че не може да изправи погрешките си, че е неспособен да направи това, казваме, че този човек държи способностите и дарбите си в потенциално състояние. За да излезе от това състояние, той трябва да превърне потенциалната енергия на своя организъм в кинетична. 86-54

Каквито и усилия да прави човек, каквито и желания да има, той не може да се прояви във всички направления. Достатъчно е всеки човек да развие по една дарба в живота си както трябва. По този начин хората могат взаимно да си помагат и да се допълват. 85-57

ВРЪЗКА

Сега трябва да направиш връзка с Бога. После ти трябва да направиш връзка с всички добри, умни и гениални хора по лицето на Земята и тогава ще влезеш във връзка с цялото човечество, с всички същества, и то не само с тия, които живеят сега, но и с тия, които са живели в миналото, както и с тези, които живеят в бъдещето. Трябва да влезеш във връзка с всички. 70-164

Само онзи може да се повдигне, да развие своите дарби и способности, който е свързан с Възвишения свят, с Всемирното Бяло Братство. Който иска да се развива бързо, той трябва да се свърже с Великия свят. Тази връзка може да превърне простия в учен, обикновения в гениален. Възстановяването на тази връзка не става чрез насилие, но доброволно, по Любов. Кога може да стане

това? Всякога, когато човек искрено пожелае. Да направи съзнателно тази връзка, това значи пробуждане на вашето съзнание. 55-60

Много от дарбите на съвременните хора се дължат на странични влияния от природата. Докато са във връзка с нея, те проявяват своите дарби, сили и способности. Скъсат ли връзката с нея, те изгубват своите дарби и способности. Този закон се спазва и в отношенията ни с Първичната Причина: докато Божествената мисъл е насочена към нас, ние всичко можем да направим; нарушим ли някакъв Божествен закон, тази връзка се прекъсва и ние ставаме обикновени хора. В Бога са всички дарби, всички възможности, необходими за повдигането на ангела, на светията, на човека или на всички по-малки от него същества. У Бога има желание всички същества да се ползват от Неговите блага. Всичко, което съществува в Него, Той иска да се реализира и навън. От това гледище Бог иска от хората да развият своите дарби и способности. 130-125

ИЗКУШЕНИЯ

Всяка дарба в човека създава условия за изкушения. 138-35

Ако използвате своите дарби само за себе си, ще ги изгубите. Ако искате да ги запазите, ще работите с тях както за своето благо, така и за благо на своите близки. 67- 173

СПОСОБНОСТИ

Още отначало Божият дух е вложил в нас ред сили и способности, които ние трябва да разработваме. 46-78

Природата е вложила в човека ред дарби и способности. Той трябва да работи, да прояви своите дарби и да се убеди, че е способен и даровит. 87-119

Докато човек не знае кога с какви чувства и способности да си служи, той всякога ще страда. 74-93

У човека в сегашното му състояние има приблизително повече от 100 способности, но 40 има констатирани у него. Човек трябва да развие в себе си своите способности. От тия способности зависи здравословността на човека. 39.13-14

У човек има 10 първични способности, които са вложени в душата му за работа на Земята. 39.35-13

Човек има около 40 чувства и способности. 76.7-133

В човека има 100 различни способности, които още не са известни на учените. Те познават само някои от тия способности, а останалите ще ги изучават в бъдеще. Тия 100 способности могат да се уподобят на 100 деца с различни характерни черти. Когато човек говори, мисли или чувства, всички способности се проявяват в него, както се проявяват децата в училище. Ако едно от децата сгреша, другите го поправят. Дисциплината в училищата изисква всяко дете да знае мястото си, да знае реда, по който да говори. Това, което е на последно място, ще чака реда си, докато другите се изкажат. Само при такава дисциплина в мозъчните центрове на човека може да се установи дълбок вътрешен мир. Щом придобие този мир,

ученикът вече има съдействието на Светлите същества от Невидимия свят. При това положение ученикът ще бъде посещаван вечер от Добри същества, от Светли и Възвишени духове, които ще го поучават. 50-54

Всички дарби и способности на човека се дължат на развитието на известни добродетели в миналото. Щом тези добродетели атрофират, с тях заедно ще атрофират и неговите дарби и способности. 86-86

РАЗВИВАНЕ НА СПОСОБНОСТИТЕ

Пробуждането на способностите у човека зависи от вътрешните връзки, които човек има с Възвишените същества. 46-157

У човека се крият сили, които са в заспало състояние, и той трябва да работи за тяхното пробуждане и правилно използване. 46-8

Способностите растат и се развиват както растенията. 92-44

Ще знаете, че способностите се развиват при специално хранене. Не можеш да развиеш една способност, ако не я храниш, и то със съответната за нея храна. 92-44

Ако искаш да развиеш музикалността си, дружи с хора по-музикални от тебе. Те ще ти придадат нещо от себе си. Ако дружиш с хора по-слабо музикални от тебе, ти ще им придадеш нещо. Едновременно ще даваш и ще взимаш. Ако само даваш, това е една крайност; ако само взимаш, това е друга крайност. 92-45

Дружи с даровити хора! От тях изтича особена магнетична сила, която храни твоите способности. 92-45

Ако умът на човека укрепва, а способностите му се увеличават, той се храни с Истината. 35-130

Любовта, тази велика сила, събужда подтик към развитие на всички наши способности, като съгласува тяхната дейност с общата, колективна дейност на Вселената. 1-29

Колкото нашите способности са по-големи, толкова и отговорността ни е по-голяма. „Комуто е много дадено, много ще се иска“, казва Христос. 122-259

Сега, като се наблюдава развитието на съвременния човек, вижда се колко обикновен живот той прекарва. Съвременният човек се занимава с обикновени работи: колко години ще живее, отде да намери средства за по-добър живот, как ще прекара старините си, кога ще умре, как ще го погребат и т.н. Тези въпроси развиват обикновени способности. Време е вече човек да работи за събуждане на висшите способности на своя мозък. Иначе, да се живее с обикновени разбирания за живота, това не е никаква философия. 47-14

Разчитайте на това, което е вложено във вас. 70-246

Само това, което е вложено в тебе, е твое. 91-204

Приемете Любовта и работете с нея, за да развиете вложените във вас способности. 145-225

Окултният ученик трябва да развива правилно всички способности и те да действат в своето нормално състояние. 39.13-14

Всички способности и сили в човека трябва да се събудят във всичката своя интензивност. 122-29

Ще дойде ден, когато съзнанието на хората ще бъде по-високо. Тогава те ще разбират живота, ще се опознават помежду си и колкото повече се познават, толкова по-тясна ще бъде връзката им; колкото повече хора познават, толкова по-добре. Хората трябва да бъдат свързани по съзнание, по ум и сърце, по душа и дух. Това наричаме вътрешна връзка на живота. Така свързани, хората всеки момент откриват по една хубава черта в себе си. Да виждаш доброто и красивото в човека, това значи, да укрепваш връзката си с него. Само така те могат да използват условията, необходими за развиване на своите дарби и способности. 109-279

От усилията, които ще направи за развиване на дарбите и способностите си, зависи неговото бъдещо благо. 54- 264

Защо да не мисли, че някога ще стане гениален? Мислете върху това, без да разправяте на хората, че ще станете гениални. Мислете и работете върху себе си. За онзи, който се учи и работи, всичко е постижимо: и

талантлив, и гениален може да стане. 87-119

След като развие всички тия способности, ще влезе в Божествения свят. 39.13-14

Когато човек се обърне към Бога, у него се събуждат всички спящи сили и способности. 46-8

Как се познава, че някой човек се е обърнал към Бога? – Един от признаците, по които се познава, че човек се е обърнал към Бога, е неговата готовност да пожертва за Бога всичко, каквото има. 46-9

БИБЛИОГРАФИЯ

0. Мисли за всеки ден

ПЪРВИ СЛОВА

1. Наука и възпитание, II изд. 1949 г., София
2. Призвание към народа ми, изд. „Бяло Братство“, София

НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ

3. Сила и живот, 1 серия, изд. 1924 г., „Гутенберг“, Казанлък
4. Сила и живот, 2 серия, изд. 1933 г., „Хр. Данов“, Пловдив
5. Сила и живот, 3 серия, изд. 1929 г., „Д Петров“, Русе
6. Сила и живот, 4 серия, изд. 1922 г., „Едисон“, София
7. Сила и живот, 5 серия, изд. 1922 г., „Съгласие“, София
8. Двата природни метода, 6 серия, „Фотинов“, София
9. Настанало е Царството Божие
10. Сила и живот, 8 серия, изд. 1926 г., „Малджиев“, Русе
11. Затова се родих, 9 серия, I т., изд. 1929 г., София
12. Влизане, 9 серия, II т., изд. 1930 г., София
13. Праведният, 9 серия, III т., изд. 1930 г., София
14. Вехтото премина, 9 серия, IV т., изд. 1932 г., София
15. Мнозина казваха, 10 серия, I т., изд., 1933 г., София
16. Ни мъж, ни жена, 10 серия, II т., изд. 1933 г., София
17. Синове на възкресението, 10 серия, III т., изд. 1934 г., „Гутенберг“ Казанлък
18. За съдба дойдох, 11 серия, изд. 1929 г., София
19. Учителю благи, 12 серия, I т., изд. 1934 г., „Бр. Миладинови“ София
20. Който има невеста, 12 серия, II т., изд. 1935 г., „Гутенберг“ Казанлък
21. Голямото благо, 12 серия, III т., изд. 1936 г.,

- „Гутемберг“, Казанлък
22. Крадецът и пастирят, 13 серия, изд. 1937 г., „Гутемберг“, Казанлък
 - 22.2. Път на зазоряване, изд. 1999 г., „Жануа 98“, София
 23. Да възлюбим Господа, изд. 1946 г., „Житно зърно“, София
 24. Все, що е писано, изд. 1942 г., „Литопечат“, София
 25. Дали може, изд. 1942 г., „Литопечат“, София
 26. Великите условия на живот, изд. 1944 г., София
 27. Новият човек, изд. 1947 г., „Житно зърно“, София
 28. Ще управлява всички народи, изд. 1948 г., „Житно зърно“, София
 29. Живият Господ, изд. 1948 г., „Житно зърно“, София
 30. Поучаваше ги, изд. 1949 г., „Житно зърно“, София
 31. Петимата братя, изд. 1949 г., „Житно зърно“, София
 32. Който дойде при мене, изд. 1950 г., „Житно зърно“, София
 33. Да ви даде, изд. 1938 г., „Гутемберг“, Казанлък
 34. Условия за растене, изд. 1949 г., „Житно зърно“, София
 35. Делата Божии, изд. 1942 г., „Гутемберг“, Казанлък
 - 35.2. Живият хляб, изд. 1997 г., ИК „Сила и живот“, Бургас
 36. Вечно подмладяване, изд. 1944 г., София
 37. Учителю, да прогледам, изд. 1931 г., София
 38. Трите живота, изд. 1922 г., п „Малджиев“, Русе
 39. Окултни лекции, II г., изд. 1923 г., „Литопечат“, София
 40. Правилният растеж на ученика, 1923 г., „Малджиев“, Русе
 41. Положителни и отрицателни сили в природата, изд. 1922 г., „Малджиев“, Русе
 42. Високия идеал, изд. 1923 г., „Малджиев“, Русе
Разумност в природата, изд. 1948 г., София
 43. Абсолютна справедливост, изд. 1924 г., „Д.Златев“, Русе
 44. Козативни сили, изд. 1930 г., София

45. Светлина на мисълта, изд. 1930 г., „Венера“, София
46. Условия за разумния човек, изд. 1930 г., София
47. Простите истини, изд. 1933 г., София
48. Неразрешеното, изд. 1933 г., София
49. Възможни постижения VI г., III т., изд. 1934 г., София
50. Четирите кръга, ООК, VI г., IV т., изд. 1934 г., София
51. Великото и красивото VII г., I т., изд. 1935 г., „Задруга“, София
52. Малки и големи придобивки, II т., изд. 1936 г., „Задруга“, София
53. Добри и лоши условия VII г., III т., изд. 1937 г., София
54. Ключът на живота VIII г., I т., изд. 1937 г., „Задруга“, София
55. Смени в природата VIII г., II т., изд. 1938 г., София
56. Форми в природата VIII г., III т., изд. 1938 г., София
57. Определени движения, изд. 1938 г., София
58. Естествен ред на нещата, изд. 1939 г., София
59. Степени на съзнанието, изд. 1939 г., София
60. Доброто оръжие, изд. 1938 г., София
61. Божият глас, изд. 1940 г., София
62. Просветено съзнание, изд. 1940 г., София
63. Реалност и сенки, изд. 1941 г., София
64. Събуждане, изд. 1944 г., София
65. Законът на любовта, изд. 1936 г., София
66. Начало на мъдростта, изд. 1947 г., София
67. Новата мисъл, изд. 1947 г., София
68. Работа на природата, изд. 1948 г., „Житно зърно“, София
69. Трите посоки, изд. 1948 г., „Житно зърно“, София
70. Новият светилник, изд. 1946 г., „Житно зърно“, София

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС

71. Двата пътя, изд. 1934 г., София
72. Противоречия в живота, изд. 1934 г., София
73. Допирни точки в природата, изд. 1935 г., София

74. Добри навици, изд. 1936 г., София
75. Разумният живот, изд. 1926 г.,
Просв.комитет София
76. Лекции на младежкия окултен клас, 1924-25 г.,
изд. 1927 г., София
77. Лекции на младежкия окултен клас, 1925 г.,
изд.1929 г., София
78. Влияние на светлината и тъмнината, 1925-26,
изд. 1937 г., „Задруга“, София
79. Жива реч, изд. 1937 г., София
80. Посока на растене, изд .1938 г., София
81. Святото място, изд. 1939 г., София
82. Божествената мисъл, изд .1942 г., „Литопечат“,
София
83. Божествените условия, изд 1942 г., „Литопечат“,
София
84. Отворени форми, изд. 1943 г., „Литопечат“, София
85. Служене, почит и обич, изд. 1940 г., София
86. Закони на доброто, изд. 1940 г., „Литопечат“, София
87. Път към живота, изд. 1941 г., „Литопечат“, София
88. Методи за самовъзпитание, изд. 1941г., „Литопечат“
София
89. Живот и отношения, изд. 1947 г., „Житно зърно“,
София
90. Фактори в природата, изд. 1947 г., „Житно зърно“,
София
91. Великата разумност, изд. 1949 г.
92. Съразмерност в природата, изд. 1949 г.,
„Житно зърно“, София
93. Силите на природата, изд. 1947 г.,
„Житно зърно“, София

МЛАДЕЖКИ СЪБОРИ

94. Разцъфтяване на човешката душа 1 събор,
изд. 1923 г., Русе
95. Да възлюбиш, 2 събор, изд. 1940 г.,

- Просв. комитет София
96. И обхождаше Исус всичката Галилея, 3 събор, изд. 1940 г., Просв. комитет София
 97. Вътрешни и външни връзки, 4 събор, изд. Просв. комитет София
 98. Мислещият човек, 5 събор, изд. Просв. комитет София
 99. Закон за единство и общност, 6 събор, изд. 1928 г.
 100. Първите стъпки, 7 събор, изд. 1929 г., София
 101. Право си осъдил, 8 събор, изд. 1930 г., София

УТРИННИ СЛОВА

102. Абсолютна истина, изд. 1949 г., „Житно зърно“, София
103. Ново разбиране, изд. 1949 г., „Житно зърно“, София
104. Сеятелят, изд. 1950 г.
105. Дрехата на живота, изд. 1950 г.
- 105.2. Новото разбиране за времето, изд. 1996 г.
- 105.3. Младият, възрастният и старият, изд. 1996 г.
106. Учение и работа, изд. 1939 г.
107. Трите родословия, изд. 1943 г. София
108. Ценната дума, изд. 1941 г., „Литопечат“, София
109. Устойчиви величини, изд. 1943 г., „Литопечат“, София
110. Той създава, изд. 1947 г., „Житно зърно“, София
111. Старото отмина, изд. 1947 г., „Житно зърно“, София
112. Ликвидация на века, изд. 1948 г., „Житно зърно“, София
113. Красотата на душата, изд. 1948 г., „Житно зърно“, София
114. Новото начало, изд. София

СЪБОРНИ И ПЛАНИНСКИ БЕСЕДИ

115. Мирвата любов и космичната обич, изд. 1919 г., Просв. комитет София

116. Беседи, обяснения и упътвания от Учителя, 1919 г.
117. Беседи и напътвания на събора, 1920 г.
118. Новото човечество, изд. 1947 г. „Житно зърно“, София
119. Пробуждане на колективното съзнание, изд. 1921 г., „Слово“, София
120. Беседи и упътвания от Учителя, 1921г.
121. Новият живот, изд. 1947 г., София
122. Беседи, обяснения и упътвания от Учителя, 1922г.
123. Разумният живот, изд. „Малджиев“, Русе
124. Наряд и упътвания, 1925 г., изд. Просв.,комитет София
125. Две свещени положения, изд. Просв.,комитет София
126. Свещеният огън, изд. Просв. комитет София
127. Пътят на ученика, изд. Просв. комитет София
128. Обич към знанието
129. Абсолютна чистота, изд. 1929 г., София
130. По Бога направени, изд. 1929 г., София
131. Благословена между жените, 1930 г.
132. Любов към Бога, изд. 1931 г., София
133. Нашето място, изд. 1932 г., София
134. Отиване и връщане, изд. 1932 г., София
135. Светът на великите души
136. Ценното из книгата на великия живот, изд. 1932 г. ,София
137. Бъдещото верую на човечеството, изд. 1934 г., София
138. Часът на любовта, изд. 1934 г., София
139. Великото на живота
140. Царският път на живота, изд. 1935 г., „Задруга“, София
141. Да им дам живот, изд. 1936 г., София
142. Лъчите на живота, изд. 1937 г., София
143. Двигатели на живота, изд. 1938 г.
144. Езикът на любовта, изд. 1939 г., „Литопечат“, София

145. Божествени човешки свят, изд. 1940 г., „Литопечат“, София
146. Възможности за щастие, изд. 1941 г., София
147. Опорни точки на живота, изд. 1942 г., София
148. Вечното Благо, изд. 1944 г., София

СБОРНИЦИ ОТ БЕСЕДИ

149. Път на мисълта, изд. 1940 г., „Житно зърно“, София
150. Кротостта и смирението
151. В царството на живата природа, 1933 г., София
152. Трите основи на живота, изд. 1921 г., „Слово“, София
153. Успоредните пътища., Проявление на ума, изд. 1928 г.
154. Чист и светъл, изд. 1926 г., Пловдив
155. Човешкият дух, 1933 г., София
156. До скончанието на века, изд. 1926 г., Русе
157. Отличителни черти на човека, изд. 1927 г.
Просветният комитет София
158. Отворените очи, изд. 1928 г.
159. Положителни и отрицателни черти на човека, изд. 1928 г.
160. Свинксът - Начало и край на нещата
161. Изгревът на слънцето, изд. 1928 г., София
162. Духовното у човека, изд. 1929 г., София
163. Линиите на природата
164. Пътят на добрите постижения
165. Учителят, изд. 1930 г., Пловдив
166. Новата ера, изд. 1932 г.
167. Жал ми е за народа
168. Майката на времето, изд. 1932 г.
169. Разумно разбиране, изд. 1934 г.
170. Великото в живота, изд. 1934 г., п. „Гутенберг“, Казанлък
171. Да мисли, изд. 1935 г., София
172. Отец ме люби
173. Баща и син, изд. 1937 г., София

174. Да живеем за Господа, изд. 1937 г., София
175. Дигни одъра си, изд. 1938 г., София
176. Свещени думи на Учителя
177. Големият брат, изд. 1938 г., София
178. Учителят говори
179. Живот за цялото
180. Заветът на цветните лъчи, изд. 1940 г.
181. Новият ден, изд. 1941 г. София
182. Линиите на природата
183. Общение с Бога, изд. 1943 г. София
184. Към новата култура, изд. 1946 г.
185. Истината, изд. 1948 г.
186. Новото човечество, изд. 1948 г.
187. Възходящият път, изд. 1921 г.
188. Тихият глас
189. Повече светлина

ПОСЛЕДНО СЛОВО

190. Заветът на любовта, 1 том, изд. 1944 г.
191. Заветът на любовта, 2 том, изд. 1944 г.
192. Заветът на любовта, 3 том, изд. 1944 г.

МУЗИКАЛНИ ТВОРБИ

193. Песни на Всемирното Бяло Братство
194. Песни от Учителя 1 част
195. Паневритмия голяма
196. Братски песни
197. Панивритмия малка, изд. 1941 г.
„Литопечат“, София
198. Песни от Учителя, 2 част
199. Слънчеви лъчи, изд. 1948 г.
200. Песни от Учителя, текст 1948 г.
201. Песни от Учителя братски песни

ДОБРОДЕТЕЛИ

ВТОРО ИЗДАНИЕ

Из Словото на Учителя Петър Дънов
Съставили: Трендафилка Балдевска, Асен Кермедчиев
Редактор: Стела Рускова

ДОБРОДЕТЕЛИТЕ И ЖИВОТА

Що е животът? Изкуство за придобиване на добродетели и да знаем как да се кичим с тях. Това, с което човек трябва да започва живота, са неговите добродетели.

Живот без добродетели е подобен на градина без цветя, на дървета без плод. Млади и стари, всички трябва да поставите добродетелта като основа на живота си. Истинският метод, чрез който можете да задържите равновесие в живота си, са добродетелите.